ಜಿಹಾದ್

ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ

ಲೇಖಕರು

ಸೈಯದ್ ಅಬುಲ್ ಆಲಾ ಮೌದೂದಿ

ಅನುವಾದಕರು

ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ಸಈದ್

ಪರಮ ದಯಾಮಯನೂ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮದಿಂದ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಪಶ್ಚಿಮದ 150 ವರ್ಷಗಳ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ 'ಜಿಹಾದ್'ನ ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿದೆ. 'ಜಿಹಾದ್'ನ ಮಾತೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾವು ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಂತೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು 'ಜಿಹಾದ್'ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕ ದಾಸ್ಯದ ಆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮೌಲಾನಾ ಸೈಯದ್ ಅಬುಲ್ ಆಲಾ ಮೌದೂದಿಯವರು ಅತ್ಯಂತ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಜಿಹಾದ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಲೇಖನಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅದುವೇ 'ಅಲ್ ಜಿಹಾದ್ ಫಿಲ್ ಇಸ್ಲಾಮ್'. ಅದನ್ನು ಮಿತ್ರರೂ ಶತ್ರುಗಳೂ ಏಕ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಗಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥವು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಶೇಷತೆ ಏನೆಂದರೆ ಇದು ಮರ್ಹೂಮ್ ಮೌಲಾನಾ ಅವರ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಕೃತಿ. ಇದನ್ನು 76 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 11, 2001ರ ಘಟನೆಯ ನಂತರದ ಜಾಗತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿಷಯಗಳು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ.

ಸೈಯದ್ ಮೌದೂದಿಯವರ 'ಅಲ್ ಜಿಹಾದ್ ಫಿಲ್ ಇಸ್ಲಾಮ್'ನ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು 'ಜಿಹಾದ್-ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ' ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು 'ಇಸ್ಲಾಮೀ ಜಿಹಾದ್‌ನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ, ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಖಡ್ಗ ಹಾಗೂ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನು' ಎಂಬ ಮೂರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. 'ಇತರ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ' ಎಂಬ ಎರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. (ಇನ್‌ಶಾಅಲ್ಲಾಹ್)

'ಜಿಹಾದ್'ನ ಕುರಿತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅಧ್ಯಯನವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇದು 'ಜಿಹಾದ್'ನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅದರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯ ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲ ದೇಶಬಾಂಧವರಿಗೂ ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಕೆಲಸ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ಸಈದ್

ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪ್ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿರುವ ಆರೋಪಗಳ ಪೈಕಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಆರೋಪ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ರಕ್ತ ಪಿಪಾಸು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ತಹರಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈ ಆರೋಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸತ್ಯಾಂಶವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಅಜೇಯ ಖಡ್ಗವು ಇಡೀ ಭೂಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕೋಲಾಹಲ ಹರಡಿದ್ದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಈ ದಿಗ್ವಿಜಯದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಯಾವುದೇ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಈ ಆರೋಪವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಉತ್ಥಾನದ ಸೂರ್ಯ ಅಸ್ತಮಿಸಿದ ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ನಂತರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಗೊಂಬೆಗೆ ಜೀವ ಊದಿದ್ದು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದ ನಂತರವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಈ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ ಯೂರೋಪ್‌ನ ಖಡ್ಗವು ನಿರಪರಾಧಿಗಳ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಲೋಕದ ದುರ್ಬಲ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತೆ ನುಂಗ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು- ಶಾಂತಿಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರುವವರು, ರಕ್ತ ಹರಿಸಿ ಭೂ ಮುಖವನ್ನು ಕೆಂಪೇರಿಸಿದವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಆರೋಪವನ್ನು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಈ ಎಲ್ಲ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಸಂವಾದಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಅವರ ರಕ್ತಪಾತಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಜನರೋಷವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಅವನು ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸೋತಾಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ! ಯಾರ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಸೋಲುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಲೇಖನಿಯನ್ನೂ ಎದುರಿಸಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳು ಮುಂದಿಡುವ ವಿಚಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೇ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಲು ಯೂರೋಪ್‌ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ದಾಸ್ಯದ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಜನಾಂಗಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕುರಿತು ಅದು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟವು. ಯಾವುದೇ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಜನರು ಈ ರೀತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಲಾರರು.

19ನೇ ಮತ್ತು 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕಡೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಚರ್ವಿತ ಚರ್ವಣವೆನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡಂತಹ ಕೊರತೆಯೇನೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುವವರು ವಿರೋಧಿಗಳಿಂದ ಭೀತರಾಗಿ ತಾವಾಗಿಯೇ ಆರೋಪಿಗಳ ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಗಳಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ನೀಡ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಂದ ಭೀತರಾಗಿ ಅವರು ಭೀತಿಕಾರಕವೆಂದು ಬಗೆಯುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕಡತಗಳಿಂದ ಅಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ವಿರೋಧಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದೇ ಬೇಡವೆಂದು ಬಗೆದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೆಲವರು ಇಂತಹ ದುರ್ಬಲ ನಿಲುವು ತಳೆಯದಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅವರು ಜಿಹಾದ್ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇರಗೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳು ದೂರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಜಿಹಾದ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನದ ಉತ್ತುಂಗತೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್, ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವಿವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ - ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಮತ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಘಟನೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಅದು ಸರಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ತತ್ವಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ವರ್ಣಮಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದರೂ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಚಾರಗಳ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಹಮತ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಆ ಕೃತಕ ಬಣ್ಣ ಹಿಡಿಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮ ವಿಧಾನವೇನೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳನ್ನು, ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುವಂತಹ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಜನರು ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಿ. ಅದನ್ನು ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವರ ಅದೃಷ್ಟ. ಸ್ವೀಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮಗೇನೂ ಅದರ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

ಇದುವೇ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ನೈಜ ತತ್ವ. ಇದನ್ನೇ ಸದಾ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಅಳವಡಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಕೂಡಾ ಇದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರು.

ಇದರ ಅಗತ್ಯದ ಕುರಿತು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಯಾವುದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ನಾನು ಇರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬಿಡುವು ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡುವು ಎಂಬುದು ಓರ್ವ ಪತ್ರಕರ್ತನಿಗೆ ದೊರೆಯದೇ ಇರುವ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ 1926ರ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಅದು 'ಶುದ್ಧಿ ಆಂದೋಲನ್'ದ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರದ್ಧಾನಂದರ ಕೊಲೆಯ ಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವಿವೇಕಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕುರಿತು ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹರಡಲು ಒಂದು ಹೊಸ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಏಕೆಂದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗಿದ ಆರೋಪದ ಮೇಲೆ ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ಶತ್ರುವೆಂದು ಬಗೆದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಮೂಲಕ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೇನೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡ ಘಟನೆಗಳಿವು. ಅವುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲಾಹಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು, ಇಸ್ಲಾಮಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖರ ಒಮ್ಮತದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸುವ ಬದಲು ಇಡೀ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ರಕ್ತದಾಹಿ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಡುಕರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಂತಿ-ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಕಟ್ಟಾ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ 'ಕಾಫಿರ್'ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲವರಂತೂ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದುವರಿದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಇರುವ ತನಕ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರು ಸೇರಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಲಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರವಂತರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣವಾಯಿತು.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳು ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆ ಅಥವಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಗಿಳಿಯಂತೆ ಉರು ಹೊಡೆದ ಹಳೆಯ ಪಾಠವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು

ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಘಟನೆಯು ಈ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ರೂಪ ನೀಡಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ತಿಳಿಯದ ಜನರು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಹೋಗ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಗುಮಾನಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೋಡ ಚದುರಿ ನೈಜ ಸೂರ್ಯನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಮೂಡುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಿಂದ ಅಳಿದುಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಬರೆಯಲು ಮತ್ತು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಲು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದೆ. ಜತೆಗೆ 'ಅಲ್‌ಜಮೀಅತ್' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಮೊದ ಮೊದಲು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಲೇಖನ ಬರೆಯುವ ಇರಾದೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಷಯ ಮಂಡನೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಚರ್ಚಾ ವಿಷಯವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ 23-24 ಕಂತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ವಿಷಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಗ್ಗುಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಸಮಯಾಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಯಾವ ವಿಷಯಗಳ ವಿವರಣೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧ್ಯಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಥವಾ ಇತರರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಿಂದಲೇ ಪಡೆದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿರುವೆನು. ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು, ಅಧಿಕೃತ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ತಫ್ಸೀರ್(ಕುರ್‌ಆನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ) ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ನೆರವು ಪಡೆದಿರುವೆನು. ಇಂದು ಲೋಕದ ಬಣ್ಣ ನೋಡಿ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್, ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಇಮಾಮರ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಬೇಕು.

ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಕಾರಣ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿ ದ್ವೇಷಿಸದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ನೈಜ ಯುದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿ. ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಲಿ. ಅದರ ನಂತರವೂ ಯಾರಲ್ಲಾದರೂ ಸಂಶಯ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವೆನು.

ದೆಹಲಿ: 15-06-1927

- ಅಬುಲ್ ಅಲಾ

ಅಧ್ಯಾಯ-1

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಜಿಹಾದ್‌ನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ

ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವ

ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಮಾನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬುನಾದಿಯು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆಯೋ ದರ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಮಾನವನ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಅವನ ರಕ್ತವು ಗೌರವಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ಂಬುದಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಥಮ ಹಕ್ಕು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ನಾಗರಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಡುವ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಸಂಹಿತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನೂನುಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜೀವವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಈ ನೈತಿಕ ತತ್ವ ಇದ್ದೇ ದೆ. ಯಾವ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮನುಷ್ಯರ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಆಗಲಾರದು. ಅದರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದು ಾವುದೇ ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಬದುಕಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವು ಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಾರದು. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಾವುದೇ ಗೌರವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು ನ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಾನವನು ವ್ಯಾಪಾರ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು, ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸಲು, ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು, ಯಾಣ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಶಾಂತಿ, ಮಾಧಾನ, ನೆಮ್ಮದಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಭಯತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇನ್ನು ಈ ತ್ಯಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪಟ ಮಾನವೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಾವುದಾದರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷಕ್ಕಾಗಿ

ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ದಯಿ ಮತ್ತು ಕಠೋರತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನೈತಿಕ ಮೇಲ್ಮೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿರಲಿ, ಅವನ ಮಾನವೀಯ ಮಟ್ಟವೂ ಉಳಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಈ ಘನತೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯ ಕಾನೂನುಗಳು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಭಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದ ನೈಜ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಒಂದು ನೈಜ ಧರ್ಮದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ತನ್ಮೂಲ ಎಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಯ ಭಯವಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸರಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರು ಪರಸ್ಪರರ ರಕ್ತವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹರಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವದ ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ನಿಖರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾ ಶಾಲಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಬೇರಾವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಾರದು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಭೋದನೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೂರಃ ಅಲ್ ಮಾಇದಃದಲ್ಲಿ ಆದಮರ(ಅ) ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರ ಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಮುಂದಾದುದರ ಕುರಿತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمِيعًا ؕ وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ؕ
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم بَعْدَ
ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۝ (مائدہ : ۳۲)

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ- "ಒಬ್ಬ ಮಾನವನ ಹತ್ಯೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಧಿಸಿದರೆ ಅವನು ಸಕಲ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯನ್ನೇ ವಧಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಸಕಲ ಮಾನವ ಕೋಟಿಗೆ ಜೀವದಾ ಮಾಡಿದಂತೆ" ಎಂಬ ಆದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೇವು. ಆದ ನಮ್ಮ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಸುವ್ಯಕ್ತ ಆದೇಶಗಳ ಸಹಿತ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕ ವೆಸಗುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. (5. ಅಲ್‌ಮಾಇದಃ: 32)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರ ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು:

لَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ
وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ۝ (الفرقان : ٦٨)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಗೌರವಿಸಿದ ಯಾವ ಜೀವವನ್ನೂ ಅವರು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವ್ಯಭಿಚಾರ ವೆಸಗು ವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾರೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. (25. ಅಲ್ ಫುರ್ಕಾನ್: 68)

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا
بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ ۚ
نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ
ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝ (الانعام : ١٥١)

ಓ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನೀವು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಿ, "ಬನ್ನಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಸುವೆನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಮಾತಾಪಿತರೊಂದಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಭಯದಿಂದ ವಧಿಸಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ನಿಮಗೂ ಜೀವನಾಧಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೂ ನೀಡುವೆವು ಮತ್ತು ಅಶ್ಲೀಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿರಲಿ ಪರೋಕ್ಷವಿರಲಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದ ಯಾವ ಜೀವವನ್ನೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ವಿವೇಚಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವನು ನಿಮಗೆ ಈ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ."

(6. ಅಲ್ ಅನ್‌ಆಮ್: 151)

ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಕಲ್ಪಿಸದವರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವರು ಇದರ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಅಭಿಸಂಬೋಧಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರು(ಸ) ಅವರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವದ ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು ಉಪದೇಶವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲೀ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಉಪದೇಶಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿ ಮಾನವನ ರಕ್ತ ಹರಿಸುವುದನ್ನು ಅತ್ಯಂ ಕೆಟ್ಟ ಅಪರಾಧವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ-

اكبر الكبائر الاشراك بالله وقتل النفس وعقوق
الوالدين وقول الزور۔

ಮಹಾ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಜತೆ ಭಾಗೀದಾರರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅವಿಧೇಯತೆ ತೋರುವುದು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿ ಹ. ಇಬ್ನು ಉಮರ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು:

لن يزال المؤمن فى فسحة من دينه مالم يصب
دما حراما۔

ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯು ನಿಷಿದ್ಧವಾದ ರಕ್ತವನ್ನು ಹರಿಸುವ ತನಕ ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ವಿಶಾಲತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಸಾಈಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಹಾಬಿಗಳಿಂದ ವರದಿಯಾದ ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನವಿದೆ

اول ما يحاسب به العبد الصلوٰة واول ما يقضى بين
الناس يوم القيامة فى الدماء۔

ಕಿಯಾಮತ್ (ನಿರ್ಣಾಯಕ) ದಿನದಂದು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲ್ಪಡುವ

ವಿಷಯ ನಮಾಝ್ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಥಮ ವಿಷಯ ಕೊಲೆಯ ಆಪಾದನೆಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಬಳಿ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ:

'ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ಯಾವುದು? ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, 'ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವಾಗ ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನರನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.' ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ, ಅದರ ನಂತರ ಯಾವ ಅಪರಾಧ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ?' ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, 'ನಿನ್ನ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು.' ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ- 'ಅದರ ನಂತರ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ ಯಾವುದು? ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, 'ನೀನು ನಿನ್ನ ನೆರೆಯಾತನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರವೆಸಗುವುದು.'

ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ನೈತಿಕ ಪ್ರಭಾವ

ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗೌರವದ ಕುರಿತು ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಯಾವನೇ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕನದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವು ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಒಂದೊಂದು ಪದ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ವಿಶ್ವಾಸದ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಲಿಮಾ(ಸತ್ಯವಚನ)ವನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಅದರ ಅನುಸರಣೆ, ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಅರಬರಂತಹ ರಕ್ತದಾಹೀ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯತೆಯು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಯಿತೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಯವರ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯಂತೆ ಕಾದಿಸಿಯ್ಯಾದಿಂದ ಸನ್‌ಆದ ತನಕ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಕಾರವಾನಗಳು ಕೂಡಾ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಅರ್ಧಾಂಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾದಾಗ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನೈತಿಕ ಪ್ರಭಾವ ಜಗತ್ತಿನ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಾಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ಪಥ ಭ್ರಷ್ಟತೆಗಳಂತೆ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಅಗೌರವವನ್ನೂ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿತು. ಇಂದು ಲೋಕದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದೊರೆತಿದೆಯೋ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಶಿಕ್ಷಣವು ಜಗತ್ತಿನ ನೈತಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂತಹ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಜ್ವಲ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿತ್ತು. ಅನ್ಯಥಾ ಯಾವ ಕರಾಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿತ್ತೋ

ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವ ಬೆಲೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅರಬರ ರಕ್ತಪಾತ
ಕತೆಗಳನ್ನಂತೂ ಜಗತ್ತು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಸಭ್ಯತೆ
ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿವೇಕದ ಕೇಂದ್ರಗಳೆನಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ
ರೋಮ್‌ನ ಕೊಲೊಸೀಮ್(Colosseum)ನ ಕತೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿವೆ
ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಖಡ್ಗಯುದ್ಧದ ಪ್ರತಿಭೆ (Gladiatory) ಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ
ರೋಮನ್ ಶ್ರೀಮಂತರ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಅತಿಥಿಗಳ ಮನೋರಂಜನೆಗೆ ಅಥವ
ಸ್ನೇಹಿತರ ಅತಿಥ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಹರಿದು ತಿನ್ನಿಸುವುದು, ಅವರನ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕೊಯ್ಯುವುದು ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿ ಮೋಜು ನೋಡುವುದ
ಯೂರೋಪ್ ಮತ್ತು ಏಶ್ಯಾದ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೈದಿಗಳು ಮತ
ಗುಲಾಮರಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಆ ಕಾಲದ ಸಾಮಾ
ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ರಕ್ತ ದಾಹೀ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಗ್ರೀ
ಮತ್ತು ರೋಮ್‌ನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಾರ್ಶನಿಕರು ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾನವ
ಪ್ರಾಣದ ಇಂತಹ ಕ್ರೂರ ರೀತಿಯ ಹರಣವನ್ನು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವೆಂದು ಸಾರಿದ್ದರ
ಅರಿಸ್ಟೋ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಟೋರಂತಹ ನೈತಿಕತೆಯ ಗುರುಗಳು ಕೂಡಾ ತಾಯಿಗೆ ಗರ್ಭಪಾ
ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಪಾತವು ನಿಷಿ
ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ನವ
ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಸೀಮಾತೀತ ಅಧಿಕಾರಗಳಿವೆಯೆಂದು ರೋಮ
ಕಾನೂನಿನ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿರಕ್ತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು (Stoic
ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಳಿ ಅದೊಂದು ಗೌರವಾ
ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಜನರು ಸಭೆ ಸೇರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂ
ಪ್ಲಾಟೋನಂತಹವರೂ ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯು ಪತ್ನಿಯ
ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕೊಂದಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರೀ
ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವ ರಕ್ಷೆಯ ತೊಟ್ಟಿಲೆನಿಸಿದ ಭಾರತ
ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಜೀವಂತ ಆಹು
ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅದ
ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶೂದ್ರನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬೆಲೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಬಡಪಾ
ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ ಆತನ ರಕ್ತವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ
ವೇದದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವಾಗಿತ್ತೆಂ

* ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪತಿಯ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸುಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವತಃ ತ
ತಮ್ಮನ್ನು ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ವಸ್ತುತಃ ವಿ
ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡವೇ ಅವರನ್ನು ಈ ಭಯಾನಕ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಿವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಸ ಕರಗಿಸಿ ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. 'ಜಲ ಬರ್ದಾದ' ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಿದರ ಪ್ರಕಾರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಮಗುವನ್ನು ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ದಯತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಶುಭ ಮಂಗಳಕರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂತಹ ಕರಾಳ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್-

لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ 'ಯಾವ ಜೀವವನ್ನೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಧಿಸಬೇಡಿರಿ' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಿದನ್ನು ನ್ಯಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಲ್ಲಲೇ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗದ ಹೊರತು ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿರಿ. ಈ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಅದು "ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮ" ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಯಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಲೋಕದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೆ ತಲುಪಿತು. ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣದ ನೈಜ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿತು. ಂದು ಜನಾಂಗ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅದರ ನೈತಿಕ ಜೀವನವು ಈ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ನೈತಿಕ ಾನೂನುಗಳ ಪೈಕಿ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹೆಮ್ಮೆ ಈ ಘೋಷಣೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಷ್ಟು 'ಪರ್ವತದ ಪ್ರವಚನ' ಅಥವಾ 'ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋಧರ್ಮ' ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಯಾವ ನ್ಯಾಯಪ್ರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ನಿರಾಕರಿಸಲಾರ.

್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತ ವಧೆ

ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ. لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ ಅಲ್ಲಾಹನು ಗೌರವಿಸಿದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ವಧಿಸಬೇಡಿರಿ" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುವುದಲ್ಲ. ದರ ಜತೆಗೆ إِلَّا بِالْحَقِّ "ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ" ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. مَنْ قَتَلَ نَفْسًا فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا "ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಜೀವವನ್ನು ವಧಿಸಿದರೆ ಡೀ ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ವಧಿಸಿದಂತೆ" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುವುದಲ್ಲ- بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ "ಒಂದು ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೋಭೆ ಹರಡಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರತು" ಎಂಬ ಅಪವಾದವನ್ನೂ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ೀವವನ್ನು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ವಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ನ್ಯೂನತೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನೈಜ

ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕ್ಷೋಭೆ ಹರಡಲಿಕ್ಕೆ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಅಶಾಂತಿ ಹರಡಲಿಕ್ಕೆ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾ ಎಸಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಪರವಾನಗಿ ನೀಡುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪ್ರಾಣವು ಗೌರವಾರ್ಹವಾಗಿರುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ನೈಜ ಬೇಡಿ ಏನಿತ್ತೆಂದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ-ಕ್ಷೋಭೆಗ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆಯಾಗಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಬೇಕು ಯಾರೂ ಆ ನಿಶ್ಚಿತ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಇತರರ ಭೌತಿಕ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವಂತಾಗಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ "ಯಾ ಜೀವವನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲದಿರಿ" ಎಂಬುದರ ನೆರವು ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾದುದಲ್ಲ. ಬದಲಾ إِلَّا بِالْحَقِّ ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ಎಂಬ ಸಂರಕ್ಷಕ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅನ್ಯಥಾ ಶಾಂತಿಯ ಬದಲು ಅಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಫಲದ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರದು. ಯಾವುದನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂ ಒಪ್ಪಿ, ಯಾವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಷ ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯು ವಿಧೇಯವಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ, ಕ್ಷೋಭೆಯೆಂಬುದ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಿತಿನ ಜತೆ ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯ ಜೊತೆ ಬಂಡಾಯವೂ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಂಡಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಿಧೇಯತೆಯಾ ಪಳಗಿಸಲು ಆದೇಶ ನೀಡುವುದರ ಜತೆಗೆ ಅದನ್ನನುಸರಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂಬುದೂ ನಿಷೇಧಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದೀ ಎಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕು. وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا "ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಅದರಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಡಿರಿ", ಎಂದ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ "ಅಲ್ಲಾಹನು ಗೌರವಿಸಿದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹರ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅದರ ಜತೆಗೆ ಈ ಘೋರ ಅಪರಾಧವನ ತೊರೆಯದೆ ಯಾರಾದರೂ ಕ್ಷೋಭೆ ಹರಡಿದರೆ ಅಥವಾ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾ ಶಿಕ್ಷೆಯಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನ್ಯೂನತೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ದೈ ಕಾನೂನು ಇಷ್ಟು ಅಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ಒಬ್ಬ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಅಪರಾ

ಾಬೀತಾಗುವ ತನಕ ಮಾತ್ರ. ಅವನಿಗೆ ಜೀವಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದು ಈ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ. ಈ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಯಾರಾದರೂ ಗಲಭೆ-ಗೊಂದಲ ಹರಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಇತರರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಜೀವಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅವನ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವವು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಂಡು ಅದರ ಹರಣವು ಧರ್ಮ ಬದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ ಅವನ ಮರಣವೇ ಮಾನವಕುಲದ ಜೀವನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ "ಕ್ಷೋಭೆಯು ಕೊಲೆಗಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ಈ ದೊಡ್ಡ ಕೆಡುಕನ್ನು ಎಸಗಿದರೆ ಅವನ ಈ ದೊಡ್ಡ ಕೆಡುಕನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಆದೇಶ ಹೀಗಿದೆ, كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೊಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಕಾರದ ನಿಯಮವನ್ನು ಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ." ಜತೆಗೆ ಪಥಭ್ರಷ್ಟ ಜನಾಂಗಗಳು ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ನೀಚ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಮಾಡಿದ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ "ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬದಲು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನಾವು ವಿಧಿಸಿದ್ದೆವು." ಧನಿಕರು ಬಡವನನ್ನು ಕೊಂದರೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನವರೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಜೀವವನ್ನೇ ಹರಣ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅದು ಧನಿಕನದ್ದಿರಲಿ, ದರಿದ್ರನದ್ದಿರಲಿ. ಈ ಅನಿವಾರ್ಯ ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಳುಕುಂಟಾಗದಿರಲೆಂದು ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಲಾಯಿತು, 'ಓ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳೇ! ನಿಮಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನವಿದೆ. ಈ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಸಾವೆಂದು ಬಗೆಯದಿರಿ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಜೀವನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶರೀರದ ಒಂದು ದುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಹುಣ್ಣನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ'. "ಪ್ರತೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನವಿದೆ"ಯೆಂಬ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಳಿದರು, انصر اخاك ظالما او مظلوما "ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನಿಗೆ ನೆರವಾಗು. ವನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಲಿ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದವನಾಗಿರಲಿ." ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದವನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಾಡುವವನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ಅವರು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು, "ಅಲ್ಲಾಹನ ಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಾವು ಮರ್ದಿತನಿಗಂತೂ ಖಂಡಿತ ನೆರವಾಗುವೆವು. ಆದರೆ ಮರ್ದಕನಿಗೆ

ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು?' ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, تأخذ فوق يديه
"ನೀನು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ತಡೆಯುವ ಮೂಲಕ.'
ಆದ್ದರಿಂದ ಶೋಷಕನ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಾಡು
ಬಲಪ್ರಯೋಗವು ನಿಜವಾಗಿ ಬಲ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರದೆ ನೈಜ ಮೃದುತ್ವವಾಗಿದೆ. ಅದು
ಶೋಷಕನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಹಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ
ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ತಾಕೀತು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ
ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಹೇತುವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು,

إقامة حد من حدود الله خير من مطر اربعين ليلة في بلاد الله عز وجل

ಅಲ್ಲಾಹನ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದ
ಸಮೃದ್ಧಿಯು 40 ದಿನಗಳ ಮಳೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಭೂಮಿ
ಫಲವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸುಭಿಕ್ಷೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತದ
ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಜಾರಿಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಗಲಭ
ಕ್ಷೋಭೆ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅಶಾಂತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂ
ಬದುಕಿ ಬಾಳುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದ ಸಿಗುವ ನೆಮ್ಮದಿಯ
ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಕೊಲೆಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ

ಅನ್ಯಾಯದ ಕೊಲೆಯ ಕಠಿಣ ನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಕೊಲೆಯ ಬಲವಾದ ಆದೇ
ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮವು ಅತಿರೇಕದ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನ್ಯಾ
ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ನಿಲುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ತನ್ನ ಮೇರೆಯನ
ಮೀರುವ ಗುಂಪು ಇದೆ. ಅದು ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತ
ಬಯಕೆಯ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತ
ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೊಂದಿದ ಗುಂಪಿದೆ. ಅದು ರಕ್ತ
ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಶಾಶ್ವತ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವ ಕಾರಣಕ
ರಕ್ತ ಹರಿಸುವುದನ್ನು ಧರ್ಮಬದ್ಧವೆಂದು ಬಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ಎರಡೂ ತ
ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವು 'ಕಅಬ
ಭವನದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯದಂತೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿ-ಸೋದರಿಯ ಪಾವಿತ್ರ್ಯದಂತೆ ಶಾಶ್ವತವ
ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಕ್ಷುಲ್ಲ
ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಹರಣ ಮಾಡಬಹುದಾದಷ್ಟು ಬೆಲೆಯದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಒಂದೆ
ಅದು ಮಾನವ ಪ್ರಾಣವು ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಹರಣ ಮಾಡುವಷ್ಟು, ಅದನ್ನು ಕ್ರೂ

ಮೃಗಗಳ ಆಹಾರವಾಗಿಸುವಷ್ಟು, ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಗಾಹುತಿ ಮಾಡಿ ತಮಾಷೆ ನೋಡುವಷ್ಟು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸೆಗಳ ಬಲಿ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವಷ್ಟು ಮೌಲ್ಯಹೀನವಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿತು. ಇಂತಹ ಅಪವಿತ್ರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾನವನ ರಕ್ತ ಹರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ನಿಷಿದ್ಧ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿತು. ಅದುವೇ ನ್ಯಾಯ. ಅದು ಆತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಹರಿಸುವುದು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆಗ ಅವನ ರಕ್ತ ಹರಿಸದಿರುವುದು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ತನಕ ಅವನ ರಕ್ತವೂ ಗೌರವಾರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಿ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿದರೆ ಆತ ತನ್ನ ರಕ್ತದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಅವನ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಬೆಲೆಯೂ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನಿವಾರ್ಯ ರಕ್ತಪಾತ

ಈ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಪ್ರಾಣ ಹರಣವು ಕೂಡಾ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯದ ಕೊಲೆಯಂತೆಯೇ ರಕ್ತಪಾತವಾಗಿದ್ದರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ ರಕ್ತಪಾತವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲಾರದು. ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಯ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆಯಾಗದು. ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ದುಷ್ಟರ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಹಕ್ಕುದಾರನಿಗೆ ಅವನ ಹಕ್ಕು ಸಿಗಲಾರದು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಲಾರದು. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಿಗೆ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಸಿಗಲಾರದು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ರಕ್ತಪಾತದ ಆರೋಪವಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಆರೋಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಳುಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಯಾರು ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಅಹಿಂಸೆಯು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೂಡಾ ಭಿಕ್ಷು ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥನ ಮಧ್ಯೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿ ಉಳಿದ ಇಡೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನೈತಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣ, ದಂಡ ಸಂಹತೆ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ಕೂಡಾ ಯುದ್ಧದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧದ ಬಳಿಕವೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಅದು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಎಂತಹ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಿತೆಂದರೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ ರಕ್ತಪಾತದ ಎಲ್ಲ ಮೇರೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲೂ ಅನಂತರ ಕಾಲದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, "ಅಹಿಂಸಾ

ಪರಮೋಧರ್ಮ"ದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಜೀವ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಪಾಪವೆಂದು ಸಾರಿದರೂ, ಅದೇ ಕಾಲದ ಕಾನೂನು ತಜ್ಞ 'ಮನು'ವಿನಲ್ಲಿ,ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತನ್ನು ದೋಚಿದರೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಆತ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ, "ಅಂತಹ ದ್ರೋಹಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡಬೇಕು. ಅವನು ಗುರುವಾಗಿರಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಿರಲಿ, ವೃದ್ಧನಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಯುವಕನಾಗಿರಲಿ."

ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗಳ ಕುರಿತು ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಈ ಅನಿವಾರ್ಯ ರಕ್ತಪಾತದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಗಳ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಒಂದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಅದು ಅದರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರಲಿದೆ. ಯಾವ ಧರ್ಮಗಳು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕೆಡುಕೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತವೋ ಅದು ಕೂಡಾ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿರಿಸಿದ ನಂತರ ಈ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ವಿರಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥವಾದುವು. ಸದ್ಯ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ನೈತಿಕತೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗ ಎಷ್ಟೇ ಉನ್ನತ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿದರೂ ವ್ಯವಹಾರದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿಯೇ ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕವು ತನ್ನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಉಪಾಯಗಳ ಮೂಲಕ ಎದುರಿಸುವಂತೆ ಆತನನ್ನು ಬಲವಂತಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್ ಅವತೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿದವನು ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ- ಅಹಿಂಸೆಯ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂತಹುದೇ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ರುಚಿ ನೀಡುವ ತತ್ವವನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತ ತನ್ನ ಪವಾಡ ಸದೃಶ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿ ಲೋಕದವರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ಅವರ ಇಹ-ಪರ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ಒಂದು ನೇರ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಜೀವನ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನೀಡಬಯಸಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ' ಎಂಬ ಅಪವಾದದೊಂದಿಗೆ "ಯಾವ ಜೀವವನ್ನೂ ವಧಿಸದಿರಿ" ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಜ್ಞೆಯು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನ ಜನರಿಗೆ ನೀವು ಆಚರಿಸದ್ದನ್ನೇಕೆ ಆಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅಣಕಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಬಾಯಿಯಿಂದ 'ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋಧರ್ಮ' ಎಂಬ ಘೋಷಣೆ ಮೊಳಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಕೈಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಖಡ್ಗ ಚಲಾಯಿಸಿರಿ ಎಂದು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅವನ ಪಾವನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಗೌರವದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದರ ಜತೆಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಕಾನೂನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅತುಲ್ಯ ವಿವೇಕವೇ ಆಗಿತ್ತು. ತನ್ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಆದೇಶಿಸಿದನು.

ಸಾಮೂಹಿಕ ಕ್ಷೋಭೆ

ಪ್ರತೀಕಾರದ ಈ ನಿಯಮವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಇದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಿದ್ರೋಹಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಗಳೂ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಲೋಭ ಮತ್ತು ದುರಾಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರುವಂತೆ ಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೋಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡಲು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ತಡೆಯಲು ರಕ್ತಪಾತ ಿನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಗಳ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಡೆಯಲು ಯುದ್ಧವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಯ ುಟ್ಟಿಗೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ವರೂಪದ ೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕ್ಷೋಭೆಯು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಲಯಕ್ಕೆ ೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಿಂದ ಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಅದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಂಘಟನೆಗಳ ಕ್ಷೋಭೆಯು ಒಂದು ಸೀಮಾತೀತ ವಿಪತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರಿಗೆ ೀವನ ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಜೀವನ ಸಂಕಷ್ಟಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಾಗರಿಕತೆಯ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಹಳಷ್ಟು ರಕ್ತಪಾತದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂಘಟನೆಗಳು ವಿದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ ಅವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷೋಭೆ ಹರಡುವುದಲ್ಲ, ವುಗಳಲ್ಲಿ ತರತರದ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತರತರದ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕ್ತಿಗಳು ಅವುಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಹಸ್ರಾರು ವಿಧದ ೋಭೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೋಹಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವರು ಬಡ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ದೋಚುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಶ್ರಮದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ತರತರದ ಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸುಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬಲಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವರ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೋರಿಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಆ ಹಸಿದ ಮರ್ದಿತ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ರಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳ ಗುಲಾಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮ್ಮಂತಹ ಮನುಷ್ಯರ ದೇವ ಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ದುರ್ಬಲರ ಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯವನ್ನಳಿಸಿ ಅನ್ಯಾಯ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಧ್ವಜವನ್ನು ತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಭ್ಯ ಮತ್ತು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ದಮನಿಸಿ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳನ್ನೂ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳನ್ನೂ ನ್ನತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಪವಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜನಾಂಗಗಳ ನೈತಿಕತೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ೀತು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಒರತೆಗಳು ಬತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ,

ಅತ್ಯಾಚಾರ, ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ, ಹೃದಯ ಕಾಠಿಣ್ಯ, ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತಿತರ ಅನೇಕ ಕೆಡುಕುಗಳ ಕೊಳಕು ನಾಲೆ ಹರಿಯ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಭೂತ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ದುರ್ಬಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಸಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಮಾಯಕ ದಾಸರ ರಕ್ತ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ದಾಹವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಭೂಮುಖದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆ ಹರಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಡುಕುಗಳ ಮೂಲವಾದ ದಾಸ್ಯದ ಉರುಳನ್ನು ಬಿಗಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರವೂ ಶಾಮೀಲಾದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಕ್ರಮಿ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಘಟನೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಳಸತೊಡಗಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಹರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಬದಲು ಬೇರೊಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ- ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಈ ದುರಂತವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯುದ್ಧ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಕರ್ತವ್ಯ

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾನವತೆಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯು ಆ ಅಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಪಿಶಾಚಿಯ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಮಾನವ ಕುಲದ ಮೇಲೆ ನೈತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿ ವಿನಾಶವನ್ನು ಎರಗಿಸಿದವರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶೋಷಿತ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ದಾಸರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾನವೀಯ ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವತೆಯ ನೈಜ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುವುದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅವ ಕೇಡನ್ನು ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವವರಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಾನವತೆಯ ಶರೀರದ ಕೊಳೆತ ಮತ್ತು ವಿಷಭರಿತ ಹುಣ್ಣಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿದರೆ ಇಡೀ ಶರೀರವೇ ನಾಶವಾಗುವ ಭಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಔಚಿತ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಆ ಕೊಳೆತ ಹುಣ್ಣನ್ನು ಕಡಿದು ಎಸೆದು ಬಿಡಬೇಕು. ಕಲ್ಪನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಕನ (ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ) ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಹ ಅಕ್ರಮಿಗಳ ಕೊಲೆಯೂ ಪಾಪವಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನ ಹೇಡಿ ಆತ್ಮವು ಅವರ ರಕ್ತದ ಕೋ ಹರಿಯುವುದರ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಲೇ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷ ಲೋಕವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲಾರನು. ಅವನು ಕಾಡು- ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ದೇವ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ತನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನೆಮ್ಮದಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಶಿಕ್ಷಣವು ಜಗತ್ತನ್ನು

ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸಫಲವಾಗಲಾರದು. ಶೋಷಿತರ ಜತೆ ಅನ್ಯಾಯ ಸಹಿಸುವಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತಹ ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡುವವರ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಅದು ಖಂಡಿತ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲುದು. ಆದರೆ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾಪಿಸಬಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶಾಂತಿ-ಸಮಾಧಾನದೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆಯ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ತಲುಪುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯದ ಜನರ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾರದು.

ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಧ್ಯೇಯವುಳ್ಳ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ನೈತಿಕತೆಯು ಒಂದು ಭಿನ್ನ ತತ್ವದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ರುಚಿಗಳ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಉದ್ದೇಶ ಬಾಯಿಗೆ ರುಚಿ ನೀಡುವುದಲ್ಲ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಹಿ ಮದ್ದಿನಿಂದಾಗಲಿ ಸಿಹಿ ಮದ್ದಿನಿಂದಾಗಲಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೈತಿಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶ, ಒಲವು ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ರುಚಿ ನೀಡುವುದಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಾಠಿಣ್ಯದಿಂದಾಗಲಿ ಮೃದುತ್ವದಿಂದಾಗಲಿ. ಒಬ್ಬ ನೈಜ ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಕ ಖಡ್ಗ ಮತ್ತು ಲೇಖನಿಯ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲಕವೇ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಆಣೆ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇವೆರಡರ ಅಗತ್ಯವೂ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೇರೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಉಪದೇಶ ಸಾಕಾಗುವುದಾದರೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಖಡ್ಗ ಎತ್ತುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ, ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ ಮತ್ತು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಉಪದೇಶದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇತರರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಸಿಯುವುದರಿಂದ ಇತರರ ಮಾನಹಾನಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇತರರ ನೈತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಯುದ್ಧದ ಹೊರತು ಬೇರಾವುದೇ ಉಪಾಯ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಖಡ್ಗ ಎತ್ತಿ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳು ದೊರೆಯುವ ತನಕ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನೈಜ ಮಾನವ ಪ್ರೇಮಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಯುದ್ಧದ ಔಚಿತ್ಯ

ಯುದ್ಧದ ಈ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನೇ ಯುಕ್ತಿವಂತನೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆದ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಈ ಜಾಣ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿರುವನು:

وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ
وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ؕ (الحج: ۴۰)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲವರ ಮೂಲಕ ನೀಗಿಸದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮವನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಶ್ರಮಗಳೂ ಇಗರ್ಜಿಗಳೂ ಯಹೂದಿಯರ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳೂ ಮಸೀದಿಗಳೂ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

(22. ಅಲ್ ಹಜ್ಜ್: 40)

ಈ ಪವಿತ್ರ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮಸೀದಿಯ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿರುವುದಲ್ಲ. ಇತರ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಆಶ್ರಮಗಳು, ಮಜೂಸಿಗಳ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಬೀಗಳ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ 'ಸವಾಮಿಅ್' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. 'ಬಿಯಉನ್' ಎಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಇಗರ್ಜಿ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿಗಳ ಆರಾಧನಾಲಯ ಸೇರಿದೆ. 'ಸಲವಾತ್' ಎಂಬ ಪದವು ದೇವಾರಾಧನೆಗೆ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಸೀದಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಸ ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನ್ಯಾಯಪ್ರಿಯ ಜನರ ಮೂಲಕ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುವ ಜನರನ್ನು ನೀಗಿಸದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳು ಕೂಡಾ ಉಳಿಯದಷ್ಟು ಕ್ಷೋಭೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಶತ್ರುತ್ವದ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವುದು ಕ್ಷೋಭೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರಿಯ ರೂಪವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಜನಾಂಗ ಇಂತಹ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಹರಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಆ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಮೂಲಕ ನೀಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಬಹಳ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ತಾಲೂತ್‌ನ ಬಂಡಾಯ ಮತ್ತು ಹ. ದಾವೂದ್(ಅ) ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಹತ್ಯೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಯುದ್ಧದ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ

وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ (البقرہ: ۲۵۱)

ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವರ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗದ ಮೂಲಕ ನೀಗಿಸಿ ಬಿಡದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಲೋಕದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾ ಕೃಪೆಯಿದೆ. (ಅವನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.) (2 ಅಲ್ ಬಕರ: 251)

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜನಾಂಗಗಳ ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (المائدة: ٦٤)

ಅವರು ಯುದ್ಧದ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದನ್ನು ಂರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆ ಹಬ್ಬಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ.

(5. ಅಲ್ ಮಾಯಿದಃ: 64)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಜಿಹಾದ್

ಇದೇ ಕ್ಷೋಭೆ, ಅಶಾಂತಿ, ದುರಾಶೆ, ಅಸೂಯೆ, ದ್ವೇಷ, ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಯುದ್ಧದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಣಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾನೆ -

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ
إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ (الحج: ٣٩-٤٠)

ಯಾರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮರ್ದಿತರು ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನು. ಅವರು, "ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲಾಹ್" ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರು. (22 ಅಲ್ ಹಜ್ಜ್: 39-40)

ಇದು 'ಕಿತಾಲ್' ಅರ್ಥಾತ್ ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಪ್ರಥಮ ವಚನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವರ ಬಳಿ ಫಲವತ್ತಾದ ಒಂದು ದೇಶವಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಯಜಮಾನರು ಎಂಬುದಾಗಲಿ, ಅವರು ಬೇರೆಯೇ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರ ಅಪರಾಧವೇನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜನರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರ

ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವೆಂ
ಸಾರಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವಷ
ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಯು
ಮಾಡುವ ಆದೇಶ ನೀಡಿದುದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಇತರ ಶೋಷಿತರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಸಹಾ
ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ದುರ್ಬಲ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ಜನರ
ಅಕ್ರಮಿಗಳ ಹಿಡಿತದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ-

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ
الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ
هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (النساء: ٧٥)

"ಓ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭೂ! ಅಕ್ರಮಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಈ ನಾಡಿನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತ
ನೀನು ನಿನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಮಗೊಬ್ಬ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನನ
ನಿಯೋಜಿಸು" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವ ಶೋಷಿತ ಪುರುಷರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು?
(4 ಅನ್ನಿಸಾ: 7

ಅಕ್ರಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆ ಹರಡುವವರ ವಿರುದ್ಧ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ದುರ್ಬ
ಅಸಹಾಯಕ, ಶೋಷಿತ ಜನರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ
ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧವೆಂದಿರುವನು. ಈ ಯುದ್ಧವು ಜನರ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ
ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಮಾಯಕ ದಾಸರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅತಿಕ್ರಮ, ಬಲಾತ್ಕಾ
ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಥಗಿತವಾಗುವ ತನಕ ಈ ಯುದ್ಧವನ
ಮುಂದುವರಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು:
وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ "ಕ್ಷೋಭೆಯು ಅಳಿಯುವ ತನಕ ಅವರೊಂದಿ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರಿ." ಮತ್ತು حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا "ಯುದ್ಧವು ತನ್ನ ಆಯುಧವನ
ಕೆಳಗಿಡುವ ತನಕ" ಮತ್ತು "ಕ್ಷೋಭೆಯು ಯಾವುದೇ ಕುರುಹಿಲ್ಲದಂತೆ ಅಳಿದು ಅದನ

ನುರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಉಳಿಯದಂತೆ". ಅದೇ ರೀತಿ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೂಡುವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ರಕ್ತಪಾತವೆಂದು ಬಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಾಗುವ ್ರಣ-ಸೊತ್ತುಗಳ ಹಾನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂಜರಿಯುವುದರಿಂದ ಎಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗ ಹುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯಗಳ ಸೀಮೆ

ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಯುದ್ಧದ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಾಹನು ವಿವರಿಸಿರುವುದಲ್ಲ ತೆಗೆ ಈ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ:

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ اِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيْفًا ۝ (النساء: ٧٦)

ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯ ಷೇಧವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು 'ತಾಗೂತ್'ನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ೀವು ಶೈತಾನನ ಸಂಗಡಿಗರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿರಿ. ಶೈತಾನನ ಕುತಂತ್ರಗಳು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಹಳ ದುರ್ಬಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. (4 ಅನ್ನಿಸಾ: 76)

ಇದೊಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ನುಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ-ಮಿಥ್ಯೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸೀಮಾ ೀಖೆಯನ್ನು ಎಳೆಯಲಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಪರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಶೈತಾನನ ಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟ ಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವ ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶವು ಸತ್ಯ-ನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆಯೋ, ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನು ಅವರ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವರ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ವೇತನದಿಂದ ವಂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಯಿಸುವುದಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಶೈತಾನನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರ ವಿರುದ್ಧ ಶೋಷಿತರಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಯಾರು ಲೋಕದಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಸತ್ಯ-ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಯಸುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಶಾಂತಿ

ಹರಡುವವರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರಿಗೆ ಶಾಂತಿ-ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವ ಸಾಗಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆಯ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯದತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಅವಕಾ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಯುದ್ಧ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕೇವ ಶೋಷಿತರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹ ಸಹಾಯದ ವಾಗ್ದಾನವೂ ಅಂತಹ ಜನರಿಗೇ ಇದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಮಹತ್ವ

ಜಿಹಾದ್‌ನ ಮಹತ್ವದ ಬಗೆಗೆ ಈ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಪುಟಗ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

(الصف : ١٠-١١)

ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವಂತಹ ಒಂದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲೇ? ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಜೀವಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಹ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿರಿ. ನೀವು ಅರಿಯುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ

(61. ಅಸ್ಸಫ್ಫ್: 10-11

ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವವರ ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم
بُنْيَانٌ مَّرْصُوصٌ - (الصف : ٤)

ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಂತೂ ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೀಸದ ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ಉಕ್ಕಿನ ಗೋಡೆಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಹೋರಾಡುವವರೇ ಪ್ರಿಯರು. (61. ಅಸ್ಸಫ್ಫ್: 4)

ಅದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕುರಿತು ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೀಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುತ್ತದೆ:

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ
عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ (التوبة: ١٩-٢٠)

ಹಜ್ಜ್ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ಜಲಪಾನ ಮಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ್‌ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಾಗೂ ಅಂತಿಮ ದಿನದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರಿ ಸಮಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಿರಾ? ಅಲ್ಲಾಹನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರು ಸರಿಸಮಾನರಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನು ಅಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ತನು-ಧನಗಳಿಂದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವರ ಪದವಿಯೇ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಉನ್ನತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ವಿಜಯಿಗಳು. (9. ಅತ್ತೌಬಃ: 19-20)

ಈ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾವಿರ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಿ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು 60 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡುವ ಕಣ್ಣಿನ ಪಾಲಿಗೆ ನರಕಾಗ್ನಿಯನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಮುಕ್ಕುವ ಪಾದಗಳು ಎಂದೂ ನರಕದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಡಲಾರವೆಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಇದರಿಂದ ದೂರವುಳಿದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಡುವವರು ಮತ್ತು ಜಿಹಾದ್‌ನ ಕರೆ ಕೇಳಿ ಅಸಡ್ಡೆ ತೋರುವವರನ್ನು ಕ್ರೋಧ ಭರಿತ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆ:

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا
حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝
(توبہ : ۲۴)

ಓ ಪೈಗಂಬರರೇ! ಹೇಳಿರಿ- ನಿಮ್ಮ ಪಿತರೂ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ನಿಮ್ಮ ಸೋದರರೂ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರೂ ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೂ ನೀವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತು ಮಂದಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನೀವು ಭಯಪಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳೂ ನೀವು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ನಿವಾಸಗಳೂ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತರುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಿಲ್ಲಿರಿ, ಅಲ್ಲಾಹನು ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (9. ಅತ್ತೌಬಃ: 24)

ಜಿಹಾದ್‌ಗೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಮಹತ್ವ?

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಜಿಹಾದ್‌ಗೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಮಹತ್ವ? ಅದನ್ನು ಯಾಕಿಷ್ಟು ಹೊಗಳಲಾಗಿದೆ? ಜಿಹಾದ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಅವರೇ ವಿಜಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಪದವಿಯೇ ಉನ್ನತವೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ? ಜಿಹಾದ್‌ನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಡುವವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಯಾಕೆ ಎಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಜಿಹಾದ್‌ನ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತು ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದರ ಕೆಡುಕಿನ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿರಿ. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯದ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಹಾನತೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. "ನೀನು ಗೆದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವೆ" (ಭಗವದ್ಗೀತೆ- 2:37) ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಉನ್ನತ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ

ುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಹಾಜಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಹರಾಮ್‌ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮೂಲವಾಗಿತ್ತು. ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾರುಗಳನ್ನು ತೊರೆಯುವುದು ುತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಸಾರಿದನು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಉನ್ನತ ಪದವಿಯ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಕೊಡುಗೆಯ ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಗುಮಾನಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ದರೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಶರೀರವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಯುದ್ಧದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಪತ್ನಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆ, ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಭಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತುತಃ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ದೇಶಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವವರಿಗೆ ಧಾರಾಳ ದುಡ್ಡೂ ಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುದುರುತ್ತದೆ. ಪರಾಜಿತ ಜನಾಂಗದಿಂದ ಕಸಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ೈಭವೋಪೇತ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಜಿಹಾದ್‌ನ ಉದ್ದೇಶ ಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ದೇಶ ಜಯಿಸುವುದು ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ರಕ್ತಪಾತದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಯಾಕಾಗಿ ಅವನು ಜಿಹಾದ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ? ಈ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇನಿದೆ? ುದರ ಓಡಾಟದಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಮುಕ್ಕಿದ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಹಾನತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಯಾಕೆ ಾರಲಾಗಿದೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ವಿಜಯ ಅಡಕವಾಗಿದೆ? ಈ ಸಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಅರೋಚಕ ುದ್ಧವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಯಾಕೆ ಆಗಾಗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ 'ಅವರೇ ಜಯಿಗಳು' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ? ಇದರ ಉತ್ತರವು ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ:

لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ

ಅಲ್ಲಾಹನು ಮಾನವರ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗದ ಮೂಲಕ ೀಗಿಸದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. (2. ಅಲ್ ಬಕರ: 251)

إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

ನೀವು ಇದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಹೇತುವಾಗುವುದು ುತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವುಂಟಾಗುವುದು. (8 ಅಲ್ ಅನ್‌ಫಾಲ್: 73)

ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಂದಲ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿ
ಅವನ ದಾಸರನ್ನು ವಿನಾ ಕಾರಣ ಸತಾಯಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ಕೂ
ಅವನಿಗೆ ಸಹ್ಯವಲ್ಲ. ಬಲಶಾಲಿಗಳು ದುರ್ಬಲರನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು, ಅವರ ಶಾ
ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು, ಅವರ ನೈತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಜೀವನವ
ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟತೆ ದುರುಳತ
ಅನ್ಯಾಯ-ಅಕ್ರಮ, ಕೊಲೆ-ಸುಲಿಗೆಗಳು ಹರಡುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ತ
ದಾಸರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ದಾಸರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮಾನವೀಯ ಘನತೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂದ್ಯತೆ
ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ಅವನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ವರ್ಗವು ಯಾವು
ಸ್ವಾರ್ಥ ಲಾಭದ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಈ ಕ್ಷೋಭೆಯ
ಅಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಅದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾ
ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಎದ್ದೇಳುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಆ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ, ಸೊತ
ವ್ಯಾಪಾರದ ಲಾಭ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು- ಮರಿಗಳು, ತಮ್ಮ ತಂದೆ- ತಾಯಂದಿರು, ತವ
ಸಹೋದರರ ಪ್ರೀತಿ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುಖಾಡಂಬರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತದೆ
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಒಲವಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವ
ಇನ್ನಾರಿರಬಹುದು? ಅಲ್ಲಾಹನ ಅನುಗ್ರಹದ ದ್ವಾರಗಳು ಅವರ ಹೊರತು ಇನ್ನಾರಿಗೆ ತಾ
ತೆರೆದೀತು?

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಈ ಮಹತ್ವದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಅದನ
ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬಳಿಕ ಮಾನವ ಕರ್ಮಗಳ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ಸಾರಲಾಗಿ
ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಇದುವೇ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ
ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಡುಕನ್ನು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಸಹಿಸದೆ ಇರುವುದು ಮತ
ಅದನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು ಮಾನ
ಸಭ್ಯತೆಯ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜೀವನದ ಯಶಸ್ಸಿ
ಗುಟ್ಟೂ ಇದೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಯಾರು ಇತರರ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ
ಅವನ ನೈತಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಕೊನೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೂಡಾ ಆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂ
ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೆಡುಕನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಗುಣವು ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬಳಿಕ ಅವ
ನಿಂದ್ಯತೆಯ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಕ್ರೋಧವೆಂ
ಸಾರಿರುವನು.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ

ಕೊನೆಗೆ ನಿಂದ್ಯತೆ ಮತ್ತು ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ಅವರನ್ನಾವರಿಸಿದುವು ಮತ್ತು ಅವ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. (2 ಅಲ್ ಬಕರ: 6

ಈ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಕೇವಲ ಶಾರೀರಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಲುಕಿರುವುದಲ್ಲ, ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಅಲ್ಪತನದ ಯಾವ ಹೊಂಡಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರ ಬರುವುದು ಕೂಡಾ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಡುಕೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಲು ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಆತ ಒಬ್ಬ ಸತ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲದ ಯಾವುದೇ ಬಯಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಲೋಕವು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅದು ಆ ಮಾನವ ಸೇವಕನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ತನ್ನ ಕಿರೀಟ, ತನ್ನ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಾದರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇರುವಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಯಸದೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೆಡುಕಿನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ನೈತಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಲೋಕವು ಖಂಡಿತ ಕೃತಘ್ನವಾಗಲಾರದು. ಇದರಿಂದಲೇ ಈ ಸೂಕ್ತದ ಅರ್ಥವೂ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

"ನನ್ನ ಸಜ್ಜನ ದಾಸರೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ವಾರಸುದಾರರಾಗುವರು."

(21. ಅಲ್ ಅಂಬಿಯಾ: 105)

'ಅವರೇ ವಿಜಯಿಗಳು' ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಪಾರಲೌಕಿಕ ವಿಜಯವಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕದ ವಿಜಯವೂ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಜಿಹಾದ್ ಮಾಡುವವರಿಗೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ನಾಗರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಸ್ಥಾನ

ಜಿಹಾದ್‌ನ ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಜನಾಂಗಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನವಿದೆ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಡಲು ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಸುಲಭದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಡುಕಿನ ವಿರುದ್ಧ ನಿರಂತರ ಹೋರಾಡುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ರೋಹಿ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಂತಮ್ಮ

ಮೇರೆಗಳ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಸಮತೋಲನಗಳು ಖಂಡಿತ ಗೋಚರಿಸಲಾರವು. ಇಂದು ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಗತ್ತು ಶೋಷಕರು ಮತ್ತು ಶೋಷಿತರು ಹಾಗೂ ಯಜಮಾನರು ಮತ್ತು ಆಳುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಣೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವು ಒಂದಡೆ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ದಾಸ್ಯದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಕಾರಣ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತರರಿಂದ ಕೆಡುಕನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ದೂರೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಸಂಪತ್ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವೆಂದು ಬಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ನಿಂದ್ಯವೂ ನೀಚವೂ ಆಗಲಾರದು. ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದುಂಟು ಮಾಡಲಾರದು. ನ್ಯಾಯದ ಮುಂದೆ ಶಿರಬಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಾಯದ ಮುಂದೆ ಶಿರಬಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾವಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು ಒಂದು ಸಭ್ಯ ಸಮಾಜದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯದ ಉತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ನೆರವಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ನ್ಯಾಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅದು ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಸಭ್ಯತೆಯ ಕನಿಷ್ಠ ಮಾನದಂಡವಾಗಿದೆ. ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಯಾವ ಜನಾಂಗವು ನ್ಯಾಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೋ ಅದರಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳ ಕೊರತೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಡುಕು ಮತ್ತು ಕಿಡಿಗೇಡಿತನವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಅಳಿದು ಹೋಗಲು ಮುಂದಾಗುವ ಹೊರತು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಂತಹ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗೌರವವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಜೀವನವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮರಣಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ವಿವೇಕಶಾಲಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕಿನ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವ, ಸೊತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದರಿಂದ ಹಿಂಜರಿದ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ದುರದೃಷ್ಟದ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಂತಹ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಅಕ್ರಮಿ ಜನಾಂಗಗಳು ಎಂದಿರುವನು. ಅರ್ಥಾತ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗಿರುವರು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವು ತಮ್ಮದೇ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಾಶವಾದುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೆಡೆ ಅವರ ಉಪಮೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ:

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ (التوبة: ٧٠-٧١)

ಇವರಿಗೆ ಇವರ ಪೂರ್ವಿಕರ ಇತಿಹಾಸವು ತಲುಪಲಿಲ್ಲವೇ? ನೂಹರ ಜನಾಂಗ, ಆದ್, ಮೂದ್, ಇಬ್ರಾಹೀಮರ ಜನಾಂಗ, ಮದ್‌ಯನದವರು ಮತ್ತು ಬುಡಮೇಲುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಡುಗಳು. ಅವರ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಅವರ ಬಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮವೆಸಗುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದರೆ ಅವರು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಅಕ್ರಮವೆಸಗುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ರುಷರು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪರಸ್ಪರ ಆಪ್ತರು, ಅವರು ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ. (9. ಅತ್ತೌಬಃ: 70-71)

ಇಲ್ಲಿ ಗತ ಜನಾಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಿದುದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಮಿತ್ರರು ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕರು ಅವರು ಳಿತನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಗುಣವನ್ನು ವರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸ ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಆ ನಾಶವಾದ ಜನಾಂಗಗಳು ಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆಯ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದುವೇ ವರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದುವೇ ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ನಾಶಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲರ ಹೇಡಿತನ ಮತ್ತು ಜಿಹಾದ್‌ನಿಂದ ಅವರ ಂಜರಿಕೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪಾಠಬೋಧಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೂಸಾರವರು(ಅ) ಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ ನೀವು ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೇಶಿಸಿರಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮಗೆ ವಾರಸು ಸೊತ್ತಾಗಿ ಡಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಖಂಡಿತ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸದಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವವರು ಹಾ ಹತಾಶರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆ ೇರು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:

يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا
حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝
(مائدہ: ۲۲)

"ಓ ಮೂಸಾ! ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಬಲಾಢ್ಯ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆವು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ನಾವು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ." (5. ಅಲ್ ಮಾಇದಃ:

ಅಲ್ಲಾಹನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತಹ ಆ ಜನಾಂಗದ ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ಜನಾಂ ಈ ರೀತಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು, "ನೀವು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಿ. ನೀ ಜಯಶೀಲರಾಗುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ಅನುಗ್ರಹ ಲಭಿಸಿದೆಯೆಂದಾದರೆ ಅಲ್ಲಾ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡಿರಿ." ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಡಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನಿಂದ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸ ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಈ ರಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು,

يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ۔ (المائدہ: ۲۴)

"ಓ ಮೂಸಾ! ಅವರು ಅಲ್ಲಿರುವ ತನಕ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ ಇನ್ನು ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರಿ. ನಾವಿಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇವ (5. ಅಲ್ ಮಾಇದಃ:

ಕೊನೆಗೆ ಆ ಹೇಡಿತನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ವಿಧಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು: ಅವ ನಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವ ಆಶ್ರಯ ದೊರೆಯಲಾರದು.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ
فِي الْأَرْضِ (المائدہ: ۲۶)

ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಇವರ ಮೇಲೆ ನಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಹರಾಮ್
ಾಗಿರುವುದು. ಇವರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. (5. ಅಲ್ ಮಾಇದಃ 26)

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲರ ಜೀವ-ಸೊತ್ತುಗಳ ಪ್ರೀತಿ, ೇಡಿತನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಭಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಾರ್ಗದ ಜಿಹಾದನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದರು. ತನ್ಮೂಲಕ ಅವರು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಜನಾಂಗೀಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ುರಿಯಾದರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವನು,

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۞ (البقرہ: ۲۴۳)

"ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಹೆದರಿ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಸಾವಿರಾರು ುಂದಿಯ ಬಗೆಗೆ ನೀವು ವಿವೇಚಿಸಿದಿರಾ? ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರೊಡನೆ 'ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಿ' ಂದನು. ಅನಂತರ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದನು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಾನವರ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಕೃಪೆ ತೋರುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಕೃತಜ್ಞತೆ ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ." (2 ಅಲ್ ಬಕರ: 243)

ಅದರ ನಂತರವೇ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಯುದ್ಧದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ-

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಆಲಿಸುವವನೂ ುತಿರುವವನೂ ಆಗಿರುವವನೆಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ.

(2 ಅಲ್ ಬಕರ: 244)

ಅನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲರ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಾಗಿ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ
دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ (البقرة : ٢٤٦)

ಮೂಸಾರ ನಂತರ ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲರ ಸರದಾರರ ಮೇಲೆ ಸಂಭವಿಸಿದುದರ ಬ ನೀವು ವಿವೇಚಿಸಿದಿರಾ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಯೊಡನೆ, "ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೊಬ್ಬ ಅರಸನನ್ನು ನಿಯೋಗಿಸಿರಿ" ಎಂದರು. ಪ್ರವಾ "ನಿಮಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನೀವು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರಿರಷ್ಟೆ?" ಎಂ ಕೇಳಿದರು. ಅವರು, "ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಕ್ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ಮ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸದಿರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?" ಎನ್ನತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯು ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯನ್ನುಳಿದು ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಕ್ರಮಿಯನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾನ

ಅಲ್ ಬಕರ: 2

ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ಅನೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಒಳಿತಿನ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಉಳಿವಿಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ನೈಜ ಬಲಿದಾನದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಯಾವ ಜನಾಂಗದಿಂದ ಈ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೋ ಅದು ಬಹಳ ಬೆ ಪರಾಜಿತವಾಗಿ ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

✤✤✤

ಅಧ್ಯಾಯ - 2

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಖಡ್ಗ

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದುವು. ಇವು ಪವಿತ್ರ ರ್‌ಆನ್, ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿವರಣೆಯ ಧಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರನ್ನು ಖಡ್ಗದ ಬಲದಿಂದ ುಸ್ಲಿಮರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆದೇಶವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಂಡುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಖಡ್ಗದ ಲದಿಂದ ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಲು ಆಸ್ಪದವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ುದ್ಧ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆದೇಶವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ವಿರೋಧಿಗಳು ಹೊರಿಸುವ ಆರೋಪವು ನಿರಾಧಾರವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ುತ್ತು ಅವರ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಮಾಡುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಂಚನೆಗೊಳಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಮುಂದಿಡುವುದು ಗತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಯುದ್ಧ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಯೇಯೋದ್ದೇಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮೇರೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ೇರೆಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೇರೆಯನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಡೆಯಲ್ಲ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ರ್‌ಆನ್ ವಚನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۖ
(البقرة : ١٩٣)

ಕ್ಷೋಭೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಳಿದು ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಧರ್ಮವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೇ ಆಗುವ ವರೆಗೂ ನೀವು ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿರಿ.

(2 ಅಲ್ ಬಕರ: 19

ಇಲ್ಲಿ 'ವರೆಗೂ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಒಂದು ಸೀಮಾರೇಖೆಯನ್ನು ಎಳೆದಿದೆ. ಕ್ಷೋ ಬಾಕಿ ಇರುವ ತನಕ, ಧರ್ಮದ ಅಭ್ಯುದಯದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಇರುವ ತನ ಮಾತ್ರ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ದೂರವಾದರೆ ಯುದ್ಧದ ದಾರಿ ಮು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ -

فَإِنِ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ (البقرة : ١٩٣)

ಅನಂತರ ಅವರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರ ಹೊರತು ಇನ್ನಾರ ಮೇಲ ಕೈಯೆತ್ತಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. (2 ಅಲ್ ಬಕರ: 19

ಅಲ್ ಮಾಯಿದಾ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ವಧೆಯ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷಿದ್ಧ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಎಂಬುದನ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۝ (المائدة : ٣٢)

ಒಬ್ಬ ಮಾನವನ ಕೊಲೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನುಂ ಮಾಡುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಧಿಸಿದರೆ ಅವ ಸಕಲ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯನ್ನೇ ವಧಿಸಿದಂತೆ. (5 ಅಲ್ ಮಾಇದ: 3

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೇವಲ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗ ವಧಿಸಬಹುದು-

1. ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವನಾಗಿರಬೇಕು.
2. ಅವನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳ ಹೊರತು ಮೂರನೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ವಧಿಸುವು

ರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಅದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಇಡೀ ಮಾನವ
ಬದ ಕೊಲೆಗೆ ಸಮಾನವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಸೂರಃ ಅತ್ತೌಬಾದಲ್ಲಿ ಜಿಝಿಯಾ ತೆರುವುದನ್ನು ಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಯ ಸೀಮೆ
ನ್ನಲಾಗಿದೆ.

حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ۝ (التوبہ:٢٩)

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಜಿಝಿಯಾ ಕೊಟ್ಟು ಅಧೀನರಾಗುವವರೆಗೂ ಅವರೊಡನೆ
ೀರಾಡಿರಿ. (9. ಅತ್ತೌಬಃ: 29)

ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಜಿಝಿಯಾ ಪಾವತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನ ಜಾರಿಗೆ
ಪ್ಪಗೆ ನೀಡಿದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಗ ಯುದ್ಧದ ಅನುಮತಿಯು
ನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೂರಃ ಅಶ್ಶೂರಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ತತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ
ರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗದ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಂಡಾಯವೆಸಗದ
ರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇಲ್ಲ.

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ۝
اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ (الشوریٰ:٤١-٤٢)

ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಬಳಿಕ ಪ್ರತೀಕಾರ ವೆಸಗಿದವರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲಾಗದು.
ಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುವವರು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ
ಕ್ರಮವೆಸಗುವವರೇ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು. ಇಂತಹವರಿಗೆ ವೇದನಾಯುಕ್ತ ಯಾತನೆಯಿದೆ.
(42. ಅಶ್ಶೂರ: 41-42)

ಯಾರು ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ವೈರಿಗಳಾಗಿರುವರೋ
ತಹವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಶತ್ರುತ್ವವಿದೆ ಎಂದು ಸೂರಃ ಮುಮ್ತಹಿನಃದಲ್ಲಿ
ಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಅಂತಹವರಲ್ಲವೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಳಿತು, ಉಪಕಾರ ಮತ್ತು
ಯ ಸಮ್ಮತ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಕುರ್‌ಆನ್ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝ اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ
قَاتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا
عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الظّٰلِمُوْنَ ۝ (الممتحنة : ٨-٩)

ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರದ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿ
ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿರದವರೊಂದಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸುವುದರಿ
ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನ್ಯಾಯ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವರ
ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿರುವ ಹಾ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿರುವ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಹಾಕ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕರಿಸಿರುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ ಮಾ
ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುವವರೇ ಅನ್ಯಾ
ಮಾಡುವವರು. (60. ಅಲ್ ಮುಮ್ತಹಿನಃ: 8

ಈ ನಿಯಮಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆ
ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶ ಜನರನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ
ಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾ
ಉದ್ದೇಶ ಜನರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯ, ಅತಿಕ್ರಮ, ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ನ್ಯಾ
ನೀತಿಯ ಪಾಲನೆಗೆ ಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾ
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಹರಡುವವರ ವಿರುದ್ಧ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಖಂ
ಹೋರಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರ
ಆದರೆ ಯಾರು ಅಕ್ರಮಿಗಳಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಅಲ್ಲಾ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಡೆಯೊಡ್ಡುವವರಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಮ
ನಾಶ ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಯಾರು ಜನರ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ
ಕೆಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರು ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅ

ಾರ್ಮಿಕ ವಿಶ್ವಾಸ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ, ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವರ ಪ್ರಾಣ-
ೊತ್ತುಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ
ೋರಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತ್ತುಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪ್ರಾಣ
ೊತ್ತುಗಳಷ್ಟೇ ಗೌರವಾರ್ಹವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಹರಣವು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಲಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲ

ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಇರುವ ಮಿತಿ ಮೇರೆಗಳೇ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದೈವಿಕ
ಂಥದ ಸುಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ- ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೇವಲ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ
ಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾತ್ರ ನೀಡಿರುವುದಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ
ತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಡಾ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿತು.

لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ
يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ (البقرة: ٢٥٦)

ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಸನ್ಮಾರ್ಗವು
ರ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನು 'ತಾಗೂತನ್ನು' (ಅತಿಕ್ರಮವನ್ನು) ನಿರಾಕರಿಸಿ
ಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಾತನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮುರಿಯದಂತಹ ಬಲವಾದ ಆಧಾರವನ್ನು
ಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. (ಅವನು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ) ಅಲ್ಲಾಹ್ ಸರ್ವಶ್ರುತನೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ
ಗಿರುತ್ತಾನೆ. (2 ಅಲ್ ಬಕರ: 256)

ಈ ಆದೇಶದ ಪದಗಳು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ. ಆದರೆ ಇದು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ವತರಿಸಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದು
ದೀನಾ ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳ ಮಗು
ರಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಮಗು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಯಹೂದಿ
ರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವೆನು ಎಂದು ಆಕೆ ಹರಕೆ ಹೊರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ರೀತಿ ಮದೀನಾದ ಅನೇಕ
ಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಹೂದಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಿಜರಿ ಶಕ 4ರಲ್ಲಿ
ವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಅವರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ
ೀಪಾರು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಹೂದಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ
ನ್ಸಾರ್‌ಗಳ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಅನ್ಸಾರ್‌ಗಳು ಹೇಳಿದರು, "ನಾವು ನಮ್ಮ

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆವು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಅವರ ಧರ್ಮ ಉತ್ತ
ಎಂದು ತಿಳಿದು ಯಹೂದಿಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಉದಯವಾಗಿ
ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾ
ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಹೂದಿಗಳಾಗಿರಲು ಬಿಡಲಾರೆವು. ಅವರನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧವ
ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವೆವು." ಆಗ 'ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾ
ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ವಚನ ಅವತರಿಸಿತು. ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವ
ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿಸದಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಘಟನೆಯ
ಅಬೂ ದಾವೂದ್, ನಸಾಈ ಎಂಬ ಹದೀಸ್ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ನು ಅಬೀ ಹಾತಿ
ಮತ್ತು ಇಬ್ನು ಹಿಬ್ಬಾನ್ ಅವರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಜಾಹಿದ್, ಸಈದ್ ಬಿ
ಜುಬೈರ್, ಶುಲ್‌ಬಿ ಮತ್ತು ಹಸನ್ ಬಸರೀಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಇದುವೇ ಈ ಆಯತ
ಅವತರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇಬ್ನು ಜುಬೈರ್ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ
ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇದುವೇ ಈ ವಚನದ ಅವತರಣ
ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಇಸ್‌ಹಾಕ್ ಅವರು ಹ. ಇಬ್ನು ಅಬ್ಬಾಸ್‌ರಿಂದ(ರ) ಇನ್ನೊಂ
ವರದಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್ಸಾರ್‌ಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರ
ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಆತ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗಿ ಹೀಗೆ ಅ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, "ನನ್ನ ಮಗನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಲೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾ
ಅವರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಲೆ?" ಆಗ ಈ ವಚನ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಇ
ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ ಎರಡೂ ಘಟನೆಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಒಂದೇ ಆಗಿ
ಅಲ್ಲಾಮಾ ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್ ಅವರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥದ
ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಬೋಧನೆಯು ಹೀಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ

لا تكرهوا احدا على الدخول فى دين الاسلام فانه
بين واضح جلى دلائله وبراهينه لا يحتاج الى ان يكره احد
على الدخول فيه بل من هداه الله للاسلام وشرح صدره
ونور بصيرته دخل فيه على بينة ومن اعمى الله قلبه
وختم على سمعه وبصره فانه لا يفيده الدخول فى الدين
مكرها ومكسورا۔

ಯಾರನ್ನೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಡಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಬಹಳ ಉಜ್ವಲವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಯಾರನ್ನೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೋ, ಯಾರ ಹೃದಯವನ್ನು ಸತ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವದ ಬೆಳಕನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ಯಾರ ಶ್ರವಣ ಮತ್ತು ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಝಮಕ್ಷರಿಯವರು ತಮ್ಮ 'ಕಷಾಫ್' ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ವಚನವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಈ ಮಾತನ್ನೇ ದೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

لم يجبر الله امر الايمان على الاجبار والقسر ولكن
على التمكن والاختيار ونحوه قوله وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ
فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ اى لو شاء لقسرهم على الايمان ولكن لم يفعل
ومبنى الامر على الاختيار-

ಅಲ್ಲಾಹನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ." (ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕರೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ವಿಧಿ ನಿಯಮವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಭೂ ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟೇ ತೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವಿರಾ?"

(10. ಯೂನುಸ್: 99)

ಇಮಾಮ್ ರಾಝೀ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ವಚನದ ಕುರಿತು ಅಬೂ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಸ್ಫಹಾನಿ ಮತ್ತು ಕಫ್ಫಾಲ್ ಅವರ ಈ ಮಾತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ-

ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನಿರಿಸಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಜನರ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಏಕದೇವತ್ವದ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನೆಪವೊಡ್ಡುವ ಅವಕಾಶ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ

ನಂತರ ಯಾವನೇ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗೆ ತನ್ನ ಸತ್ಯನಿಷೇಧದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಒಂದೇ ದಾರಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಲೋಕವು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಾ ಗೃಹವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆದೇಶಗಳಾಗಿವೆ.

فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ

"ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ (ಹೀಗೆ). ಹೇಳಿ ಬಿಡಿರಿ- ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಸತ್ಯ. ಇಷ್ಟವಿದ್ದವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇಷ್ಟವಿದ್ದವರು ನಿರಾಕರಿಸಲಿ."

(18. ಅಲ್ ಕಹ್ಫ್: 29)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۝ أَفَأَنْتَ تُكْ
رِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

"(ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕರೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ವಿಧಿ ನಿಯಮವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭೂ ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟೇ ತೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವಿರಾ?"

(10. ಯೂನುಸ್: 99)

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَشَ
مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝

"ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ ಇವರು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಯಶಃ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನೇ ಸೊರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಾವಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಇವರ ಕೊರಳುಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ ಬಿಡುವಂಥ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿಸಬಲ್ಲೆವು.

(26. ಅಶ್ಶುಅರಾ: 3-4

ಇಮಾಮ್ ರಾಝಿಯವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವರು-

وما يؤكد هذا القول انه تعالى قال بعد هذه الآية
قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ظهر الدلائل ووضحت البينات
ولم يبق بعدها الا طريق القسر والالجاء والاكراه وذلك
غير جائز لانه ينافي التكليف-

"ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮಾತು, ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದರ ನಂತರ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯದಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ. ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲ ತತ್ವ

ಯುದ್ಧದ ಆದೇಶ ಇರುವ ವಚನವಾಗಲಿ, ಜಿಝಿಯಾದ ಕುರಿತು ಬಂದಿರುವ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನವಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ لا اكراه في الدين 'ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಲಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಘೋಷಣೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಹಾಗೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನಿಶ್ಶರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನೊಂದು ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಮೊದಮೊದಲು ಮುಸ್ಲಿಮರು ಬಹಳ ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದರು. ಸುಮಧ್ಯ ಸಮುದಾಯ (ಉಮ್ಮತನ್ ವಸತನ್) ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸಮುದಾಯ (ಖೈರು ಉಮ್ಮತ್) ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸ ಬಯಸಿದ್ದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮುಸ್ಲಿಮರು لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ 'ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ' ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ 'ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೊಣೆಗಾರರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹೊಣೆಗಾರರು' ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೋಕವನ್ನು ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಬಲವು ಅವರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅವರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ-

'ಅಮ್ರ್ ಬಿಲ್ ಮಲ್‌ರೂಫ್' (ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ) ಮತ್ತು 'ನಹೀ ಅನಿಲ್ ಮುಂಕರ್' (ಕೆಡುಕಿನ ತಡೆ) ಎರಡೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಏಕದೇವತ್ವ, ಪ್ರವಾದಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮಾಝ್ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವಂತೆ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಕಳ್ಳತನ, ಸಂತಾನ ಹರಣ, ಸುಳ್ಳು, ದರೋಡೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಡೆಯೊಡ್ಡುವ ಕುರಿತು ಜನರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಉಪದೇಶದ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಅದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಾಗ ಹಾಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟಾದಾಗಲೂ ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತತ್ವವು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಯಾರನ್ನೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನ, ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನೆಸಗುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಳಿತಿನ ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಭಿನ್ನವಾದುವು. ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯಲು ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರಗಳ ಜತೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು. ಲೋಕ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಇಡೀ ಲೋಕದಿಂದ ಕ್ಷೋಭೆ-ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವ ಪಣತೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಒಳಿತನ್ನು ಆದೇಶಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, "ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ತತ್ವವು ಮುಂದುವರಿಯಿತು.

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ನೆಲೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಕರೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ನೆಲೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅನ್ಯಾಯ- ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡುವ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಲೋಕದ ಜನರು ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಯೋಗ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದು ಒಂದು ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವ, ಮೃಗೀಯ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮಾನವರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಖಡ್ಗವಲ್ಲ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಬೆಳಕು ಬೇಕು. ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಣಿಸುವುದಲ್ಲ, ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. ಶರೀರಗಳ ಬಂಧನವಲ್ಲ, ಆತ್ಮೀಯ ಬಂಧನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಒಬ್ಬನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ಅವನಿಂದ 'ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ದೇವೇತರರ ಗುಡಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಹೃದಯದ ದೃಢೀಕರಣವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಈ

ಘೋಷಣೆಗೆ ಯಾವ ಬೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕಾರವು ತೀರಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲೌಕಿಕ ಆಂದೋಲನಗಳನ್ನೇ ನೋಡೋಣ- ಅವು ತಮ್ಮ ಲೌಕಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೂ ಕೇವಲ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆ ಇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಕೂಡಾ ಮನಸಾರೆ ತನಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿರುವಂತಹ ಜನರನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಲ್ಲದ ಮಿಥ್ಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಂದಿನ ತನಕ ಯಾವ ಆಂದೋಲನವೂ ವಿಜಯಿಯಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೇವಲ ಮೂಳೆ ಮಾಂಸಗಳ ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯಾರೂ ಈ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿರಿಸಲು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಾರ. ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸುವ ಕನಸು ಕಾಣಲಾರ. ಯಾವ ಧರ್ಮವು ಕೇವಲ ಲೌಕಿಕ ವಿಜಯವಲ್ಲದೆ ಪಾರತ್ರಿಕ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೋ, ಯಾವ ಧರ್ಮವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ನೋಡುತ್ತದೋ, ಯಾವ ಧರ್ಮವು ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಹೊರತು ಯಾವ ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಭವ್ಯ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ಹೂಡಿತ್ತೋ, ಯಾವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೋ ಅಂಥ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಖಡ್ಗದ ಮೂಕ ಭಾಷೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದು ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಒತ್ತಾಯದ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡುತ್ತಿತ್ತೇ? ಖಡ್ಗದ ಭಯ ತುಂಬಿದ ಮತ್ತು ದೇವ ಭಯ ವಿರಹಿತವಾದಂತಹ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅದು ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತೇ? ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವೋ ಆತ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಆ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವಂತಹ ಹೇಡಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷುದ್ರ ಜನರನ್ನು ಅದು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೀತೆ? ಹಾಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ಗೆ ಇಂತಹ ಉಜ್ವಲ ವಿಜಯ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತೇ?

ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲ್ಲವನು ಯಾರಿರಬಹುದು. ಅವನು ತನ್ನ ವಿವೇಕಭರಿತ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗೆ(ಸ) ಮಾನವ ಹೃದಯವನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಸರಿಯೂ ಪ್ರಭಾವ ಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ಉಪಾಯ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

لَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ، اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ
فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ○ (حٰم سجدہ ، ۳۴)

ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಒಳಿತು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕು ಸರಿಸಮಾನವಲ್ಲ. ನೀವು ಕೆಡುಕನ್ನು

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಒಳಿತಿನ ಮೂಲಕ ದೂರೀಕರಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಗೆತನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವವನ ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರನಾಗಿ ಬಿಡುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣುವಿರಿ. (41. ಹಾಮೀಮ್ ಅಸ್ಸಜ್ದ: 34

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗಿದೆ:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ (آل عمران : ١٥٩)

ಪೈಗಂಬರರೇ, ನೀವು ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವಿಯಾಗಿರುವುದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾನ್ ಕೃಪೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಕಠಿಣ ಸ್ವಭಾವಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲೆದೆಯವರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿಂದ ಚದುರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

(3. ಆಲಿ ಇಮ್‌ರಾನ್: 159

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ

ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ
جَادِلْهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ (النحل : ١٢٥)

ಪೈಗಂಬರರೇ ಯುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸದುಪದೇಶದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿರಿ. (16. ಅನ್ನಹ್ಲ್: 125

ಮೃದುತ್ವ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ತಾಕೀತು ಮಾಡಲಾಯಿತೆಂದರ ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಆರಾಧ್ಯರು ಮತ್ತು ನಾಯಕರನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ತಡೆಯಲಾಯಿತು.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ
عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ (الانعام : ١٠٨)

ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಯಾರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅವರನ್ನು ತೆಗಳಬೇಡಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಗಿಂತಲೂ ಮುಂದುವರಿದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ತೆಗಳತೊಡಗುವರು. (6. ಅಲ್ ಅನ್‌ಆಮ್: 108

ಸನ್ಮಾರ್ಗ-ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ರಹಸ್ಯ

ವಿಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಶವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಬಯಸಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಬಯಕೆ ಭಾವನೆಗಳಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟುಗುಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಂತಹ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಆತ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನುಸರಣೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದವು. ಅವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಕೃತಿಯವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ತನ್ನ ದಾಸ್ಯ-ಅನುಸರಣೆ ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅವನು ಬಯಸಿದ್ದ. ಅವನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿಯುವಂತೆ, ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ, ಆರಾಧಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸುವ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಇರಬಾರದೆಂಬುದೇ ಅವನ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಆತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆತನ ದಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ ವಿಧಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಾನವನು ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಬೇಕು. ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯ ವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ "ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕೋ ನಿರಾಕರಿಸಲಿ" ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದನು. ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ವರ್ಗದವರೇ ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಿಥ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅವನು, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ನೆಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಳಿಯಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರಣೆಯ ದಿನವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದನು. ಅಂದು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದು ತನ್ನ ಜೀವನದ ನೈಜ ವೇದಿಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರಿಗೆ ಅಂದು ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದಂತಹ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ವರ್ಷವಾಗುವವು. ಯಾರು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಪಥ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೋ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೋ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದಾಸ್ಯ-ಆರಾಧನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿ ಅವನ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ

ಮಾಡಿದರೋ ಅವರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವನು.

ಈ ರಹಸ್ಯದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಯುಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝

(هود: ۱۱۸-۱۱۹)

"ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಾನವ್ವರನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮುದಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವರಿನ್ನೂ ಭಿನ್ನಮತಿಗಳಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುವರು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕೃಪೆಯಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೇ ಅವನು ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವನು. ನಾನು ಜಿನ್ನ್ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ನರಕವನ್ನು ತುಂಬಿಸುವೆನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು."

(11. ಹೂದ್: 118-119)

ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಲುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗಿದೆ,

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا (يونس ۹۹)

"(ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕರೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ವಿಧಿ ನಿಯಮವಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭೂ ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟೇ ತೀರುತ್ತಿದ್ದರು."

(10. ಯೂನುಸ್: 99)

ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗಿದೆ,

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا (الانعام: ۱۰۷)

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. (ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವನು ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.)"

(6. ಅಲ್ ಅನ್‌ಆಮ್: 107)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗಿದೆ:

إِنْ نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِيْنَ ٥ (الشعراء: ٤)

"ನಾವಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಇವರ ಕೊರಳುಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ ಬಿಡುವಂತಹ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಾಶದಿಂದ ಇಳಿಸಬಲ್ಲೆವು". (26. ಅಶ್ಶುಅರಾ: 4)

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹೀಗಿದೆ,

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَيَجْعَلُ
الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ٥ (يونس: ١٠٠)

"ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲಾರನು. ತಮ್ಮ ುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದವರ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕೊಳೆಯನ್ನು ಹೇರುತ್ತಾನೆ." (10. ಯೂನುಸ್: 100)

اِنَّكَ لَا تَهْدِيْ مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ
مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ٥ (القصص: ٥٦)

"ಪ್ರವಾದಿಯವರೇ, ನೀವಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡಲು ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗದು. ಆದರೆ ಲ್ಲಾಹನು ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರನ್ನು ವ್ವಾಗಿ ಅರಿತಿರುತ್ತಾನೆ." (28. ಅಲ್ ಕಸಸ್: 56)

ಸರ್ವ ಶಕ್ತನಾದ ಪ್ರಭು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೇ ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನು ಅನುಸರಣೆ ತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಬಯಸದಿರುವಾಗ ಅವನು ಅವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ದಾಸ್ಯ-ನುಸರಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿರುವಾಗ ಆತನ ದಾಸರಿಗೆ ತನ್ನಂತಹ ಇತರ ದಾಸರನ್ನು ಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರು ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನ ರಾಧನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಬರುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಂದ? ದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹನು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರಿಗೆ(ಸ) ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಾವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ

ಸಾಕೆಂದೂ ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ

وَعِيدِ (ق : ٤٥)

"ಇವರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ನೀ
ನನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಭಯವಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ ಮೂಲಕ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿರಿ.
(50. ಕಾಫ್: 4

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ

(الغاشية : ٢١-٢٢)

"ಸರಿ, (ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ) ನೀವು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿರಿ. ನೀವು ಕೇವ
ಉಪದೇಶಕರು. ಅವರ ಮೇಲೇನೂ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ."
(88. ಅಲ್ ಗಾಶಿಯ: 21-2

أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (يونس ٩٩)

"ಜನರೆಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟೇ ತೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸ
ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವಿರಾ? (10. ಯೂನುಸ್: 9

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

(البقرة : ٢٧٢)

"ಜನರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೇನೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹ
ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದಾತನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೀಡುತ್ತಾನೆ." (2. ಅಲ್ ಬಕರ: 27

إِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ (الرعد : ٤٠)

"ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು ನಮ್ಮ
ಸ" (13 ಅರ್ರಅ್‌ದ್: 40)

ಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗದ ಪಾತ್ರ

ಹಿಂದಿನ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಸತ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡಲು ಯಾರನ್ನೂ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನು ಆಧಾರ- ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ೀರಿಸುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಆಯ್ಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆತ ತಪ್ಪು ರಿ ಹಿಡಿದು ಹತಾಶೆಯ ಕಣಿವೆಗೂ ಬೀಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಸ್ತವಿಕ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ವಿಜಯವನ್ನೂ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ನ್ನ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಡ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಸತ್ಯ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರದ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಾವುದೇ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಚಾರದ ಜತೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳೂ ಇವೆ. ವುಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಖಡ್ಗದ ನೆರವಿನಿಂದ ಪೇಕ್ಷವಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳ ನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನೈತಿಕ ಮೇರೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅವನ ದುರಂತಮಯ, ಆದರೂ ರೋಚಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಜಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಜಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಒತ್ತಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪದೇಶ, ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೈತಿಕ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸಲು ಲಾಲ್ ಮತ್ತು ಹರಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ (ಧರ್ಮಬದ್ಧ ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧ) ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು, ಒಳಿತು-ಕಿನಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಅವನು ನೇರಾಗಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಂತರ ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ವಿವೇಕದ ಮೇಲೆ ಂದು ರೀತಿಯ ಪರದೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಾವ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಂತವಿದ್ದರೂ ಅದು ಅವನ ತ್ತದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸುವಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸತ್ಯವನ್ನು ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಸಂತೋಷ ಸ್ವೀಕರಿಸವುದಿಲ್ಲ. ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವನಿಗೆ ಸಿಗುವ ಆನಂದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಅವನು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಿಂದೆ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯ ಜತೆಗೆ ಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯೂ ಇದ್ದಾಗ, ಕೆಡುಕನ್ನು ಕೆಡುಕೆಂದು ಸಾಬೀತು ಡಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಕೆಡುಕಿನಿಂದ ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದಾಗ

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹುಟ್ಟಿ ತೊಡಗುತ್ತ
ನಿಯಂತ್ರಣಗಳ ಪಾಲನೆ ಹಾಗೂ ಒಳಿತು-ಕೆಡುಕುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತಾರತಮ್ಯ ಹಂತಹಂತವ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಯಾರೂ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವು
ಒಳಿತಿನ ಕುರಿತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅವನೇ ಈ ಒಳಿತಿನ ಶಿಕ್ಷಣವ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ, ಪ್ರತಿಯೊ
ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನೈತಿಕ ಮೇರೆಗಳ ಪಾಲನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ, ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರ
ದೋಚುವ, ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಶತ್ರುತ್ವವಿದೆಯೋ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವ, ಯಾವ ವಸ್ತು
ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಕದಿಯುವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವ, ಧರ್ಮಬದ್ಧ ಮ
ನಿಷಿದ್ಧವೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದ, ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೇ ತಿಳಿಯದ, ಹಕ್ಕು ಮ
ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ, ಕೇವಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ ಮ
ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಸಮಾಜ
ಕುರಿತು ಊಹಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಯಾರಾದರ
ಇಳಿದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧದ ಕುರಿತು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸಿದ
ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕುರಿತು, ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪದ ವಿಧಾನಗಳ ಕುರಿ
ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ- ಕಳ್ಳತನ, ನಿಷಿದ್ಧ ಸಂಪಾದನೆ, ಅನ್ಯಾಯದ ಕೊ
ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮತ್ತು ಅಶ್ಲೀಲತೆಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ತಡೆದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಮ
ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾನೂನು ಸಂಹಿತೆಯನ
ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದರೆ- ಆದರೆ ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಆತನ ಬಳಿ ಉಪದೇ
ಬೋಧನೆ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಪುರಾವೆಯ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ
ಆ ಸಮಾಜವು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಈ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನು ಸಸಂತೋ
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದೆ? ಅದರ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಗೆ ಮನ ಸೋ
ಅದು ಸಸಂತೋಷ ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನಗೆ ಅನಿಯಂತ್ರಿ
ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದ್ದಂತಹ ಆನಂದಗಳನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಕೇವಲ ಈ ಉಪದೇ
ಬೋಧನೆಗಳು ಪ್ರೇರಕವಾಗಬಲ್ಲುದೇ? ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಲ್ಲವನು
ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ನೀಡಬಲ್ಲನು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳಿತ
ಒಳಿತೆಂದು ಬಗೆದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕನ್ನು ಕೆಡುಕೆಂದು ತಿಳಿದು ತೊರೆಯ
ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ. ಆ ಬೋಧಕ
ಕೇವಲ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿರದೆ ಆಧಿಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಒಡೆಯನೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ದೇಶದ

ಒಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದರ ಬಲದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾಶವೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಆ ಸುಧಾರಣೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನೀಡುವನು.

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರಚಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಒಬ್ಬನೆಂದೂ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರು(ಸ) ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರೆಂದೂ ಪರಲೋಕ ಮತ್ತು ದೇವಚರರು ಸತ್ಯವೆಂದೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದರ ಹೊರತು ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಯಸದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪೈಶಾಚಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಆ ಕಾನೂನು ಮಾನವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಬೇಕುಬೇಡಗಳ ಬೇಲಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ಉಪದೇಶ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ನಡೆಯಲಾರದು. ಅದು ನಾಲಗೆಯ ಜತೆ ದಂಡದ ಬಲವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ರೋಹಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರ ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ವೇಷ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಕಾನೂನಿನ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಆತ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಡಿಯಲಾಗುವುದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆತ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವನಿಗೆ ಛಡಿಯೇಟು ಬಾರಿಸಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬಡ್ಡಿ ತಿನ್ನಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವನಿಗೆ فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅವನು ಹಲಾಲ್ ಹರಾಮ್‌ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವನಿಗೆ ಈ ಮೇರೆಯ ಹೊರಗೆ ಯಾವ ಬಯಕೆಯನ್ನೂ ಈಡೇರಿಸದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಗುಲಾಮನಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮನದ ದರ್ಪಣಕ್ಕೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) 13 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅರಬರಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಉಪದೇಶ ಬೋಧನೆಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಳವಡಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಪ್ರವಚನ ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರ ಮನವನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ದಂಗು ಬಡಿಸುವಂತಹ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾವನ ಜೀವನದ ಮೂಲಕ ಪುಣ್ಯದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದರು. ಸತ್ಯದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತು

ಪುಷ್ಟೀಕರಣಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಲ್ಲ ಯಾವ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನೂ ಅವರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆದ
ಸತ್ಯವು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಬಳಿಕವೂ ಪ್ರವಾದಿಯವರ ಜನಾಂಗವು ಅವ
ಕರೆಗೆ ಓಗೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾ
ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಅವರನ್ನು ಯಾವ ಹಾದಿಯತ್ತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ
ಅದು ಸನ್ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರು
ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರವನ್ನು ತೊರೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ದೇ
ನಿರಾಕರಣೆಯ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉಪದೇಶ
ಬೋಧನೆಗಳು ವಿಫಲಗೊಂಡು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಹಾಗು
ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯದ ತಾರತಮ್ಯ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಲೆಯ ಪ್ರತೀಕಾ
ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಹಣದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು (ಹಳೆಯ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯ
ಪ್ರಕಾರ) ನನ್ನ ಪಾದ ತಳದಲ್ಲಿದೆ. (ಅರ್ಥಾತ್ ಅವುಗಳು ಇನ್ನು ಹೆಡೆ ಎತ್ತಲಾರವು) ಎಂದು
ಘೋಷಿಸಿ ಎಲ್ಲ ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿದಾಗ, ಗೌರವ ಮತ್ತು
ಅಧಿಕಾರದ ಎಲ್ಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದಾಗ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದ
ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸರಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ, ನೈತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಗೊಳಿಸಿ ಜನರಿ
ಮದವೇರಿಸಿದಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರ-ಅನಾಚಾರಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದು ಕೊಂಡಾಗ
ಉತ್ತಮ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಾತಾವರಣವನ
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ, ಜನ ಮನಗಳಿಂದ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಕಿಡಿಗೇಡಿತನದ ತುಕ್ಕು ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು
ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದುಷ್ಟ ಅಂಶಗಳು ತನ್ನಿಂತಾನೆ ನಿವಾರಣೆಯಾದುವು. ಆತ್ಮಗ
ಮಾಲಿನ್ಯ ದೂರವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳ ಪರದೆ ಸರಿದು ಸತ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿ
ತೊಡಗಿತು. ಸತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಂಡ ಬಳಿಕವೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗಿ ಸೆಟೆದು ನಿಂತ ಕೊರಳುಗಳ
ಮತ್ತು ಬೀಗಿಕೊಂಡ ಶಿರಗಳು ಬಾಗಿದುವು.

ಅರೇಬಿಯಾದಂತೆ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಬಹಳ ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂ
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದುವು. ಕೇವಲ ಕಾಲು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಕಾಲಂಶ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಆಯಿತು
ಇದಕ್ಕೂ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅಧಿಕಾರ ಬಲವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಮನಸ್ಸಿ
ಅಂಟಿದ್ದ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿತು. ಯಾವುದೇ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೆಳೆಯದಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ
ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿತು. ಸತ್ಯ ಧರ್ಮದ ಶತ್ರು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಬೆಂಬಲಿಗರಾದ ಅಧಿಪತಿಗಳನ
ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಜನರನ್ನು ಒಳಿತು ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಿಸುವಂತ
ಅಶ್ಲೀಲತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಲಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮೇಲೆ
ಮಾನವತೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬಲ್ಲಂತಹ ನೈತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಇಸ್ಲಾಮನ
ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯನ ನೈತಿಕ, ಭೌತಿಕ ಮತ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜೀವನ ಸಂಹಿತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದ

ಬೀತು ಪಡಿಸಿತು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಖಡ್ಗದ ಬಲದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿ ಮಾಡಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಬಲಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡಾ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೂ ಇವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆಯಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಎರಡಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೂ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಖಡ್ಗ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರದ ಕಾರ್ಯ ಉಳುವಿಕೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅಧಿಕಾರವು ನೆಲವನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಮೊಳೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಸಂದೇಶ ಪ್ರಚಾರವು ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಬೆಳೆಯೇ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯದ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರೂಪದ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಿತ್ತನೆಯ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಮೊದಲು ಆತನ ಶರೀರವನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಹಂತ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾರನು.

ಅಧ್ಯಾಯ -3

ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನು

ಹಿಂದಿನ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ನೈತಿಕ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಯಿತ ಇನ್ನು ನಾವು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧದ ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಮಹಾನ್ ಸುಧಾರಣೆಯನ ತಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸದ ಒಳಿತು, ಕೆಡುಕನ್ನು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದನೆಯದು ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಉದ್ದೇಶವನ ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗ. ಉದ್ದೇಶವೇ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗವು ಎಷ್ಟೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಉದ್ದೇಶ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗವು ಸಭ್ಯತೆಗೆ ನಿಲುಕದುದಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶದ ಸಭ್ಯತೆಯು ಕಳಂಕಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶವು ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷ - ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯರ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಆ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾ ಕಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ದರೋಡೆಯ ಮೂಲಕ ಹಣಗಳಿಸುತ್ತಾನಾದರೆ ಆತ ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ಎಷ್ಟೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತು ದರೋಡೆ ಕೋರರ ಅಪರಾಧಿಗಳೆನಿಸುವಂತೆ ಅವನೂ ಅಪರಾಧಿ ಎನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಹಣ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಭರವ ಮೂಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಜನರಿ ಉಪದೇಶವೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮಯವನ್ನು ದೇವ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾನ ಅವನ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪಾವನವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಾವ ದುರುದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ

ನಾರುವೇಷ ಹಾಕಿರುವನೋ ಅದು ಅವನ ಸತ್ಕರ್ಮದ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಅಳಿಸುತ್ತದೆ. ತ್ರವಲ್ಲ, ಇಂತಹ ವಂಚನಾತ್ಮಕ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯಿಂದ ಅವನ ಅಪರಾಧವು ಇನ್ನಷ್ಟು ೀರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯುದ್ಧದ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಇದುವೇ ಆಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶವು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಸಿಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನು ಅವರ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ವಂಚಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ದ್ಧವನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಶಿಸ್ತು ಸಂಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿರಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ರಲ್ಲದವರ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರಲಿ, ಗಾಯಾಳುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರಲಿ, ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ೇ ಗೌರವಿಸಿರಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ-ಸುಲಿಗೆ, ಅಗ್ನಿ ಸ್ಪರ್ಶ, ವಿನಾಶ, ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಮತ್ತು ರ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ದೂರ ಉಳಿದಿರಲಿ ಅದು ಮೂಲತಃ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯದ ದ್ಧವೇ ಆಗಿರುವುದು. ಶಿಸ್ತು ಸಂಯಮಗಳಿಂದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಪಾಟೂ ಟಾಗಲಾರದು. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಅನ್ಯಾಯ ುವುದು! ಇದೇ ರೀತಿ ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶವು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಅದು ವುದೇ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತ ಹಕ್ಕಿನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿದೆ, ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಕನ್ನು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿದ್ದು ಅದರ ವಿಧಾನ ಮಾತ್ರ ಅನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವುದೇ ನೈತಿಕ ಮೇರೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರ ಉದ್ದೇಶವು ಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುವುದು, ಅವನಿಗೆ ಯಾತನೆ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ತನ್ನ ೇಕಾರದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಣಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಯುದ್ಧ ಕೂಡಾ ಸತ್ಯಪಥದಿಂದ ರ ಸರಿದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆಯುಧವನ್ನು ಹೂಡುವವರು ಮೂಲತಃ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಾ ಅನ್ಯಾಯಗಾರರ ಸಾಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಟ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೂಡುವ ಯುದ್ಧ ರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ವಿಧಾನ ಎರಡೂ ತ್ರ, ಸಭ್ಯ ಮತ್ತು ಉನ್ನತವಾಗಿರಬೇಕು. ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದ ಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯತೆಯ ಈ ರದಂಡ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಯುದ್ಧದ ಕಾರ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ನಿಲುವು ಏನಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಂದ ಸುಧಾರಣೆಯ ತ್ತ್ವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

1. ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಅರಬರ ಯುದ್ಧ ನೀತಿ

ಅರಬರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವನೋಪಾಯಗಳ ಕೊ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಬರ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಶಿಸ್ತು, ಸಂಯಮ, ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅರಬರಲ್ಲಿ ಕಲಹಪ್ರಿಯತೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿತ್ತು.

ಕೊಲೆ, ರಕ್ತಪಾತ ಮತ್ತು ಸುಲಿಗೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಲು ನೀರು ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಅಥವಾ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಖಡ್ಗ ಝಳಪಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾನವ ವಧ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ರಕ್ತದಾಹ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತ್ತು. ಕೊಲೆಪಾತ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿರದೆ ಅದುವೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಜ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಕಠಿಣ ಹೃದಯ, ಪ್ರತೀಕಾರ ಮನೋಭಾವ, ಅಸೂಯೆ, ಬರ್ಬರತೆ, ಮೃಗೀಂ ಹಾಗೂ ಈ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಎಲ್ಲ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಅ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದುವು. ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿ ಶತ್ರುತ್ವ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ವೈರಿ ಗೋತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಮ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತೀಕಾರದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತಣಿಸಲು ಶತ್ರುವಿಗೆ ಯಾತನೆ ನೀಡುವ ಹಾ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ನೀಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೇ ಪರಾಕ್ರಮ ಮರೆಯಲು ಅಥವಾ ದರ್ಪತೋರಿಸಲು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾನವ ರಕ್ತವನ್ನು ವ ಹರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅರಬರ ಯುದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆ

ಪ್ರಾಚೀನ ಅರಬರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಕೇವಲ ಎ ಮೂಲಗಳಿವೆ. 1. ಅಯ್ಯಾಮುಲ್ ಅರಬ್ (ಅರಬರ ದಿನಗಳು) ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅರಬ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದಂತಹ ಕತೆಗಳು. 2. ಅರಬ್ ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತ ಸಮಾಜದ ರೀತಿ ನೀತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಬೆಸುಗೆ-ಬಂಧನಗಳ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿ ಅವರದು ಕೇವಲ ಕಾವ್ಯವಾಗಿರದೆ ಅವರ ಜನಾಂಗೀಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಅರಬರ ಕಲ್ಪನೆ ಏನಾಗಿತ್ತು? ಅದನ್ನು ಅವರು ಏನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಹ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಯಾವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳು ಅವರನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ, ಸಂಕೆ

ಮೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಪತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವು ಅವರ ಯುದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹರಣೆಗಾಗಿ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳು, ಗಾದೆಗಳು, ಸಂಕೇತಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಮೆಗಳನ್ನು ೀಖಿಸುತ್ತೇವೆ:

ಹರ್ಬ್: ಇದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಇರುವ ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಪದ. ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಅದರ ಲಾರ್ಥ ಕೋಪ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ತಹ್ರೀಬ್: ಕೆರಳಿಸು, ಉದ್ರೇಕಿಸು ಮತ್ತು ಈಟಿಯನ್ನು ಹರಿತಗೊಳಿಸು.

ಹರಬ್: ಇತರರ ಸೊತ್ತನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವುದು.

ಹರೀಬಃ: ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಲೂಟಿಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೋ

ಓರ್ವ ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

مازال معروفا لمرة في الوغى　　علّ القنا وعليهم انهالها

"ಮುರ್ರಃ ಗೋತ್ರದವರು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ತಮ್ಮ ಈಟಿಗಳ ಮಾರಿಕೆಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ರಕ್ತದಿಂದ ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನಿಷ್ಠ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಅವುಗಳ ನೀಗಿಸುವುದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ.

ಓರ್ವ ಕವಿ ತನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಗೋತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ, ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ,

قوم اذا الشر ابدى ناجذيه لهم　　طاروا اليه زرافات ووحدانا

"ಯುದ್ಧವು ತನ್ನ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಿರಿದು ಬೆದರಿಸಿದಾಗಲೂ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅದನ್ನೆದುರಿಸಲು ಓಡಿ ಬರುವಂತಹ ಜನಾಂಗದವರು."

ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕೂಡಾ ವೈರಿಯನ್ನು ನಂತೆ ಹುಡಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಓರ್ವ ಕವಿ ಅಬುಲ್ ಗೌಲ್ ತಹವಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ,

فوارس لا يملّون المنايا　　اذا دارت رحى الحرب الزبون

"ಉಗ್ರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಮರಣಕ್ಕೆ ಭಯ ಪಡದಂತಹ ಕ್ರಮಿಗಳವರು. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗದ ಕಡೆಗೆ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಒಯ್ದರೆ ಅದು ದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅದರ ಹಿಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ."

ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಅಗ್ನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಶತ್ರುವನ್ನು ಕಿಯಂತೆ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾರಿಸ್ ಬಿನ್ ಹಿಲ್‌ಝಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು,

ماجزعنا تحت العجاجة اذا   ولّوا شلالًا واذا تلظّى الصلا

"ಯುದ್ಧದ ಅಗ್ನಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಧೂಳು ಹೊಗೆಗಳಿಗೆ ಚ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ."

ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಮಾಲಿಕ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು,

من صد عن نيرانها   فانا ابن القيس لا براح

"ಯಾರಾದರೂ ಯುದ್ಧದ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊ
ನಾನಂತು ಕೈಸ್‌ನ ಪುತ್ರನಾಗಿರುವೆನು. ಖಂಡಿತ ಕದಲಲಾರೆನು."

ಈ ಎಲ್ಲ ಉಪಮೆ, ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ಗಾದೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಅ
ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ-ಸುಲಿಗೆ, ಗುಲ್ಲು-ಗದ್ದಲ, ಕೋಲಾಹಲ, ಕೋ
ಉದ್ರೇಕ ಇರಬೇಕು. ಯಾರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಹುಡಿ ವ
ಬಿಡಬೇಕು. ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ವ ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಮೈನವಿರೇಳುವಂ
ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಗಬೇಕು. ಇಬ್ಬರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರ ಚಿತ್ರ ಅ
ಬಳಿ ಎರಡು ಟಗರುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕೆರಳಿ ಹೋರಾಡುವಂತಿದೆ. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾ
ಮತ್ತು ಪೌರುಷದ ಮೆರೆದಾಟ ಖಂಡಿತ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಉನ್ನತಿಯಾ
ಮಾನವ ಘನತೆಯಾಗಲಿ ನಾಮ ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ.

ಅರಬರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಪ್ರಿಯತೆಯ ಪ್ರಭಾವ

ಯುದ್ಧವು ಅರಬರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿ
ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು- ಯಾರಾದರೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಆ
ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಮಡಿದರೆ ಅವನ ಆ
ಅವನ ಗಾಯದ ಮೂಲಕ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅರಬನೂ ತನ್ನ ಆ
ಗಾಯದ ಮೂಲಕ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ
ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದ

ಯುದ್ಧದ ಕಹಳೆ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಆಯುಧ ಧರಿಸಿ ಹೊರಟು ಬಿಡುವುದು ಅ
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಯುದ್ಧ ಎಂತಹುದು ಮತ್ತು ಯಾ
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಎಂತಹುದೇ ಆಗಿರಲಿ ಅದರಿಂದ ದ
ಉಳಿಯುವುದು ಹೇಡಿತನ ಮತ್ತು ಪೌರುಷವಿಲ್ಲದವರ ಕೆಲಸವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿ
ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗ ಅಂತಹ ಹೇಡಿತನ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ನ
ಮತ್ತು ಲಜ್ಜೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ುದ್ಧದ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು

ುರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸೆ

ಈ ಭಯಾನಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು
ರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಅರಬನು ಆಯುಧ ಧರಿಸಿದಾಗ ಅವನ
ದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಪ್ರಥಮ ಬಯಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಧಾರಾಳ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು
ೂ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರು ಸಿಗಬೇಕು. ವ್ಯಾಪಾರ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ
ತ್ತು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ನೀಚ ಸೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆತ ರಣರಂಗದಿಂದ ದೋಚಿ ತಂದ ಸೊತ್ತನ್ನೇ
ತ್ತಮ ಸೊತ್ತೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಹಗಲು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗೋತ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರರ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.
- ಮೇಡು, ಹಸು- ಒಂಟೆ, ಧನ-ಕನಕ, ದಾಸ-ದಾಸಿಯರನ್ನು ದೋಚಿ ತರುವ ಆಸೆಯೇ
ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಯುದ್ಧಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಓರ್ವ ಕವಿ ತನ್ನ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ,

فلئن بقيت لارحلن بغزوة   تحوي الغنائم او يموت كريم

"ನಾನು ಜೀವಂತ ಇದ್ದರೆ ಧಾರಾಳ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಶೇಖರಿಸಲು
ವಾಗುವಂತಹ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಓರ್ವ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ
ರಾಡಿ ಮಡಿಯುವೆನು."

ಸುಲಿಗೆಯು ಅರಬರ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಧ್ಯೇಯಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿತ್ತು. ಅರಬ್
ರವಂತರು ಯಾವುದೇ ಸೊತ್ತು ಕೈಸೇರದಂತಹ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು
ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ದೊಡ್ಡ ಅನುಭವಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ
ಸಮ್ ಬಿನ್ ಸೈಫಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

اهناء الظفر كثرة الاسرى وخير الغنيمة المال،

"ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಜಯವೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳು ಕೈ ಸೇರಬೇಕು. ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ರಾರ್ಜಿತವೆಂದರೆ ಒಂಟೆ ಮತ್ತು ಆಡುಗಳು ಸಿಗಬೇಕು."

್ಪ

ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಜತೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆ ತನ್ನ
ನ, ಮಹಾನತೆ, ಪರಾಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆಯುವುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ದರ್ಪದ
ನೆಯು ಅರಬರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿತ್ತು. ಇತರ ಜನಾಂಗ ಅಥವಾ

ಗೋತ್ರದವರಿಗಿಂತ ತಾವು ಬಲಿಷ್ಠರು, ವಿಶಿಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸು
ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಓ
ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಅರಬನ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ, ಅವನ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿ
ಇತರರ ಒಂಟೆ ಮೇಯಬಾರದು. ಅವನು ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಚಿಲುಮೆಗೆ ಇನ್ನಾ
ಬರಬಾರದು. ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅದು ಇತರರ ಪ
ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಬೇಕು. ಅವನು ಧರಿಸುವಂತಹ ಬಟ್ಟೆ ಇನ್ನಾರೂ ಧರಿಸಬಾರದು. ಅವನ ಮ
ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ದೊಡ್ಡವನೆಂದಾಗಲಿ, ಹಿರಿಯನೆಂದಾಗಲಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಅ
ಮುಂದೆ ಇತರರನ್ನು ಹೊಗಳಬಾರದು. ಅವನು ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಲ್ಲಬಹ
ಅವನಿಂದ ಯಾರೂ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಬಾರದು. ಅವನ ಕೈಯು ಎಲ್ಲರ ಪಾಲ
ವರವಾಗಬೇಕು. ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಯಾರ ಪಾಲಿಗೂ ಕನಿಷ್ಠವೆನಿಸಕೂಡ
ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಅವನ ಮ
ಯಾರೂ ತಲೆ ಎತ್ತಬಾರದು. ಅಜ್ಞಾನಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಗಳು ಇಂತಹ ಭಾವನೆಗಳ
ತುಂಬಿ ಹೋಗಿವೆ.

ಅಯ್ಯಾಮುಲ್ ಅರಬ್‌ನ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ, ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ
ಭೀಕರ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಈ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆಗಿವೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಯ
ಬಸೂಸ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ತಗ್‌ಲಬ್ ಮತ್ತು ಬಕರ್ ಗೋತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪೂರ್ತಿ
ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ತಗ್‌ಲಬ್ ಗೋತ್ರದ ಸರದಾರ ಕಲಿ
ಬಿನ್ ರಬೀಅನ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಬಕರ್ ಬಿನ್ ವಾಇಲ್ ಗೋತ್ರದ ಒಂದು ಅ
ಒಂಟೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕಲೀಬ್‌ನ ಒಂಟೆಗಳ ಜತೆ ಮೇಯತೊಡಗಿತು. ಕಲೀಬ್‌ನ
ಹೇಗಿದ್ದಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾನುವಾರನ್ನೂ ಮೇಯ
ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಬಿಡುತ್ತಿರ
ತನ್ನ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಜತೆ ಇತರ ಜಾನುವಾರಗಳು ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲ
ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ತನ್ನ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಇತರ ಯಾರ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುವುದನ್ನು ಅವನ
ಸಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಕೀಯನೊಬ್ಬನ ಒಂಟೆಯು ತನ್ನ ಜಾನುವಾರುಗಳ
ಮೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಬಾಣ ಎಸೆದನು. ಅದು ಹ
ಒಂಟೆಯ ಸ್ತನಕ್ಕೆ ತಾಗಿತು. ತನ್ನ ಒಂಟೆ ಗಾಯಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಅದರ ಒಡೆ
ಇದೆಂತಹ ಅವಮಾನ ಎಂದು ಗೊಣಗಿದ. ಆಗ ಬಕರ್ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಂತಾ
ಅವರ ಓರ್ವ ಯುವಕ ಜಸ್ಸಾಸ್ ಬಿನ್ ಮುರ್ರಃ ಹೋಗಿ ಕಲೀಬ್‌ನನ್ನು (ಆತ ಅ
ಭಾವ ಆಗಿದ್ದ) ಕೊಂದೇ ಬಿಟ್ಟ. ಕಲೀಬ್‌ನ ಸೋದರ ಮುಹಲ್‌ಹಿಲ್‌ಗೆ ಈ ವಿ
ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಸೋದರನ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರವೆಸಗಲು ಹೊರಟ. ಕೂ
ಉಭಯಗೋತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಯುದ್ಧ ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತು. ಉಭಯ ಗೋತ್ರಗಳು

ಶವಾಗುವ ತನಕ ಖಡ್ಗಗಳು ಒರೆಗೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲ.[1]

ಇನ್ನೊಂದು ಯುದ್ಧ ದಾಹಸ್ ಯುದ್ಧ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಅದು ಕುದುರೆ ದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಹೋದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು. ಇದರ ಣಾಮವಾಗಿ ಅಬಸ್ ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ದುಬಿಯಾನ್ ಗೋತ್ರದ ಮಧ್ಯೆ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನದ ಗೆ ಉಗ್ರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯಿತು. ಉಭಯ ಗೋತ್ರಗಳ ಒಂಟೆ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ಯೇ ನಾಶವಾಗುವ ತನಕ ಆ ಯುದ್ಧವು ಮುಕ್ತಾಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.[2]

ಔಸ್ ಮತ್ತು ಖಝ್ರುಜ್ ಗೋತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ತನಕ ಯುದ್ಧ ಂದುವರಿಯಿತು. ಅದು ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದ ಒಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಘಟನೆಯಿಂದ ಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸಅದ್ ಗೋತ್ರದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಓರ್ವ ಖಝ್ರುಜ್ ಗೋತ್ರದ ಸರದಾರನಾದ ಲಿಕ್ ಬಿನ್ ಅಜ್ಲಾನ್‌ನ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಕೈನುಕಾ ಗೋತ್ರದ ತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮಾಲಿಕ್ ಬಿನ್ ಅಜ್ಲಾನ್ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು. ಇದು ಔಸ್ ಗೋತ್ರದ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಟ್ಟ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಔಸ್ ಮತ್ತು ಖಝ್ರುಜ್ ಗೋತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಭಯಾನಕ ಯುದ್ಧದ ದು ಪರಂಪರೆಯೇ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಡು ಗೋತ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕಾದಾಡಿ ಸಮೂಲ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.[3]

ಕೊನೆಯ ಫುಜ್ಜಾರ್ ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಭೀಕರ ಯ್ಯಾಮುಲ್ ಅರಬ್(ಅರಬ್ ಇತಿಹಾಸ)ನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭೀಕರ ಯುದ್ಧ ಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ು ಕೂಡಾ ಇದೇ ದರ್ಪ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತ್ತು.[4]

ತೀಕಾರ

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಬಲ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಪ್ರೇರಣೆ ಪ್ರತೀಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಅರಬ್ ಹಾಸವನ್ನು ರಕ್ತರಂಜಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಅರಬರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿತ್ತು. ರಾದರೂ ಕೊಲೆಯಾದರೆ ಆತನ ಆತ್ಮವು ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹಾರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪ್ರತೀಕಾರ ಯುವ ತನಕ ಅದು ಕಾಡು ಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ "ನನಗೆ ಕುಡಿಸಿರಿ, ನನಗೆ ಕುಡಿಸಿರಿ" ಎಂದು

---

1. ಅಕ್ಬುಲ್ ಫರೀದ್, ಭಾಗ -3 ಪುಟ: 74-77; ಅಕ್ಬುಲ್ ಫರೀದ್, ಭಾಗ-1 ಪುಟ: 374-

2. ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್, ಪುಟ: 34-421 ಅಕ್‌ದುಲ್ ಫರೀದ್‌ನ ವರದಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅಗನಿಯ ದಿ ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದ. ಕಾರಣ ಕುದುರೆ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಗಿತ್ತು ಬುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ವಿಷಯ.

3. ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್, ಭಾಗ-1 ಪುಟ: 494-511.

4. ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್, ಪುಟ: 439 - 445.

ಕೂಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರು 'ಹಾಮ' ಅಥವಾ 'ಸದಾ' ಅ

ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಕೊಲೆಯಾದವನ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆದರೆ ಜೀವಂತ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೇ ನಂಬಿಕೆಯಂತೆ ಕೊಲೆಯಾದವನ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಗೋರಿ ಅಂಧಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೊಲೆಯಾದವನ ಸಂಬಂಧಿ ಗೋತ್ರದವರು ಮತ್ತು ಆ ಗೋತ್ರದ ಮಿತ್ರರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೊಲೆಗಾರನಿಂದ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪ ಆತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಒದಗಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಲೆಗಾ ಕೊಲೆಯಾದವನಿಗಿಂತ ಸ್ಥಾನ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೋ ಬದಲು ಅವನ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೊಲೆಯಾದವನ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೋ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬನ ಕೊಲೆಯು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಮುಗಿಯದಂತಹ ರಕ್ತಪಾತದ ಪರಂಪರೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿ ಒಬ್ಬನು ಅಥವಾ ಒಂದು ಗೋತ್ರ ತನ್ನವರ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ರಕ್ತದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹಣ ಪಡೆದರೆ ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಅಪಮಾನವೆ ಬಗೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹೇಡಿತನವು ಅವನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಕಳಂಕ ಹಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಿ

ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತೀಕಾರದ ವಿಷಯವೂ ಬಹಳ ಕಾಣಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವರು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಉ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಗೋತ್ರವು ಎಂದೂ ತನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಲು ಬಿಡುವು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೈಸ್ ಬಿನ್ ಆಸಿಮ್ ತನ್ನ ಗೋತ್ರದವರನ್ನು ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

فما بال اصداء يرقي غريبة تنادي مع الاطلال يا لابن جندل

"ಈ ಬಡಪಾಯಿ 'ಸದಾ'ಗಳು ಕಾಡುಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಚುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಿವೆ. ಅ ಸ್ಥಿತಿಯೇನು. ಅಕಟಾ! ಇಬ್ನು ಹಂದ್ಲಲ್‌ರ ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ಯಾರೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲವ

ಇವು ಅರಬರ ಗೋತ್ರ ವೈರ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಗಳ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಕಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗ ಸಭ್ಯ ಮತ್ತು ಉನ್ನತವಾದ ಧ್ಯೇಯದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕ್ರೂರ, ಮೃಗಿ ಮನೋಭಾವ. ಅದು ಒಂದು ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಂ ಅವರ ಯುದ್ಧಗಳೂ ಅದರ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಪರ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಭೀಕರ ರೂಪ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಪ್ರೇರಣೆಗಳೇ ಅರಬರಿಗೂ ಇದ್ದುವು. ಯು ಅವರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದ ಕೇವಲ ಮೃಗೀಯ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು. ಆತ್ಮೀಯ ವ ಮಾನವೀಯ ಅಂಶದೊಂದಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ

ಾನವನ ಈ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ
ೂಡಾ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯುದ್ಧದ ಮೃಗೀಯ ವಿಧಾನಗಳು

ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಅರಬರ ಯುದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಅವರ ಯುದ್ಧದ ಧ್ಯೇಯಗಳು ನೀಚ ಮತ್ತು ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರು ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಳಸುವ ವಿಧಾನಗಳೂ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ್ರಿಯರ್ವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಭೀಕರವಾಗಿರಬೇಕು. ಕೋಪ-ತಾಪಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಬೇಕು. ಂಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳ ಸರಮಾಲೆಯಾಗಬೇಕು. ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಹುಡಿ ಮಾಡಿ ಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕರಿದು ಬಿಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂಟೆಯ ದೆಯಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರುಗೊಳಿಸುವಂತಹದ್ದಾಗಿರಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೃತ್ಯಗಳೂ ಅವರ ಈ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ವಿರುದ್ಧ ಶಸ್ತ್ರ ಎತ್ತುವುದೆಂದರೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಾಧ್ಯವಿರುವಂತೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಪಡಿಸಿ ನಿಂದ್ಯರೂ ನೀಚರೂ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ವರ ಕಾದಾಟದ ಮನೋಭಾವವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನೈತಿಕ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದು ಒಂದೇ ವಿಷಯ. ಶತ್ರುವನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಈ ುದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ವಿಧಾನವನ್ನಾದರೂ ಅವರು ಅಳವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆ ನಮಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಅರಬ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ-

ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರಲ್ಲದವರು ಎಂಬ ಭೇದವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೈರಿ ನಾಂಗದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಶತ್ರುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದ ್ಯಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ವೃದ್ಧರು, ರೋಗಿಗಳು, ಗಾಯಾಳುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾರೂ ಈ ರ್ವತ್ರಿಕ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶತ್ರು ಜನಾಂಗವನ್ನು ನೀಚರೂ ನಿಕೃಷ್ಟರೂ ಿ ಮಾಡಲು ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ೀತ ಜನಾಂಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುವುದು, ಅವರನ್ನು ನಗ್ನರಾಗಿ ಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವುದು ವಿಜಯಿ ಜನಾಂಗದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೋಪದ ಭರದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಗರ್ಭವತಿ ಹಿಳೆಯರ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಸೀಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಂಕಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ

ವೈರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಅವಕ
ವಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರಬ್ ಇತಿಹಾಸ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಘಟನೆಯೊಂದಿದೆ. ಯಮನ್‌ನ ರಾಜ ದೂನವಾಸ್ ತನ್ನ ಧರ್ಮದಿಂದ ಹೊ
ಹೋದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಧಗಧಗಿಸುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನ
ಆ ಕುರಿತು ಹೀಗಿದೆ,

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ-

"ಹೊಂಡದವರು ನಾಶವಾದರು- ಭೀಕರವಾದ ಧಗಧಗಿಸುವ ಇಂಧನದ ಬೆ
ತುಂಬಿದ್ದ (ಹೊಂಡದವರು) ಅವರು ಆ ಹೊಂಡದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ."

(ಕು. ಅಲ್ ಬುರೂಜ್: 4

ಮುಂದಿರ್ ಬಿನ್ ಉಮ್ರಾ ಉಲ್ ಕೈಸ್ 'ಉವಾರ' ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೈಬಾ
ಗೋತ್ರವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಜೀವಂತ ಸುಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕ್ರೈ
ಗೋತ್ರದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣದ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಿದನು

ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಜತೆ ದುರ್ವರ್ತನೆ

ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಜತೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊ
ಪ್ರತೀಕಾರದ ರೋಷದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಕ್ಲ್ ಮತ್ತು ಉರೈ
ಕತೆ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಕುರುಬರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುಕೊಂ
ಹೋದರು. ಅವಗ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಅವರನ್ನು ಉರಿಯುತ್ತಿರ
ಮರಳಲ್ಲಿ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ನೋವಿನಿಂದ ಚಡಪಡಿಸಿ ಅ
ಸತ್ತು ಹೋದರು.

ಉವಾರ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಘಟನೆಯೊಂದಿದೆ. ಶೈಬಾನ್ ಗೋತ್ರದ ಅನೇಕ ಯು
ಕೈದಿಗಳು ಮುಂದಿರ್ ಬಿನ್ ಉಮ್ರಾ ಉಲ್‌ಕೈಸ್‌ನ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರೆಲ್ಲರನ
ಆತನು ಉವಾರ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ವಧಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವರ ರಕ್ತವು ಹರಿ
ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡಕ್ಕೆ ತಲುಪುವ ತನಕ ಈ ಕೊಲೆಯ ಪರಂಪರೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದು ಎಂ
ಘೋಷಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಮಂದಿಯ ಕೊಲೆಯಾದಾಗ ಆತ ತನ್ನ ಹರಕೆಯ
ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿದನು. ಅದು ಹರಿದು ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡ
ತಲುಪಿತು.*

---

* ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್, ಭಾಗ: ಪುಟ- 409

ಚ್ಚರಿಸದೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವುದು

ವೈರಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಿಸದೆ ಅವರು ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ದಾಳಿ
ಾಡುವುದು ಅರಬರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಯುದ್ಧ ತಂತ್ರವೆನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ
ತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯ
ರೆಗೆಂದರೆ 'ತಸ್ಬೀಹ್' ಎಂಬ ಪದವೇ ಈ ಪ್ರಭಾತ ಕಾಲದ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು.
ರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸರದಾರರನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ
ಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ವಧಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ೃತ ದೇಹಗಳ ಅವಹೇಳನ

ಪ್ರತೀಕಾರದ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಮೃತದೇಹಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ವರ ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಛೇದಿಸಿ ಜೀವಂತ
ಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮೃತ ದೇಹಗಳಿಂದ ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಎಂತಹ ಕ್ರೂರ
ೃಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಲೇ ಮೈನವಿರೇಳುತ್ತದೆ. ಉಹುದ್
ುದ್ಧದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಘಟನೆಯೊಂದಿದೆ. ಕುರೈಶ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಹುತಾತ್ಮರ ಕಿವಿ,
ೂಗು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮಾಲೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಅಬೂ ಸುಫ್ಯಾನ್‌ನ ಮಡದಿ ಹಿಂದ್,
ಮ್‌ಝ್ಝಾರ(ರ) ಯಕೃತನ್ನು ಸೀಳಿ ತೆಗೆದು ಜಗಿದಿದ್ದರು. ಯೌಮ್ ಅಲೀಹಾಮಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ
ುದೈಲಾ ಗೋತ್ರದ ಸರದಾರ ಅಸ್ಬಲ್ ಬಿನ್ ಅಮ್ರ್‌ನ ಕೊಲೆಯಾದಾಗ ಸುಂಬುಸ್
ೋತ್ರದ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ
ಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ,

"ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳ ತೇಪೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೇವೆ."

نخصف بالآذان منكم نعالنا

ಇನ್ನೋರ್ವ ಕವಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವನು,

فان تبغضونا بغضة فی صدورکم　　فانا جدعنا منکم وشرینا

"ನೀವು ನಮ್ಮ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ,
ು ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿ, ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿರುವೆವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಿದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವೆವು."

ಒಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶತ್ರುತ್ವವಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಅವನ ತಲೆ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ
ಾಬು ಕುಡಿಯುವೆನೆಂದು ಶಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಹುದ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆಸಿಮ್ ಬಿನ್
ಬಿತ್‌ರವರ(ರ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಸಾಫಿಲ್ ಬಿನ್ ತಲ್‌ಹ ಮತ್ತು ಹಲಾಸ್ ಬಿನ್ ತಲ್‌ಹ

ಎಂಬೀರ್ವ ಸೋದರರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ತಾಯಿಯು ಆಸಿಮ್‌ರ(ರ) ತ
ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿ ಶರಾಬು ಕುಡಿಯುವೆನೆಂದು ಶಪಥ ಹಾಕಿದಳು. ರಜೀಅ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಸಿ
ಹುತಾತ್ಮರಾದಾಗ ಕುರೈಶರು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದರು. ಅವರು ಆಸಿಮ್‌ರ(
ತಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸಲಾಫಳಿಗೆ ಮಾರಬಯಸಿದ್ದರು.[1] (25 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಹರ್ಬುಲ್ ಫಸಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಣಗಳು ಪರಸ್ಪರರ ಮೃತರ ತಲೆ ಬುರುಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇ
ಶರಾಬು ಕುಡಿದಿದ್ದರು.

ವಚನ ಭಂಗ

ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ವಚನ ಪಾಲನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೈರಿಯಿಂದ ಸೇ
ತೀರಿಸುವ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ವಚನ, ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲಾಗುತ್ತಿತ
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅರಬ್ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ವಚನ ಭಂಗದ ಅನ
ಘಟನೆಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಕೈನುಕಾಹ್, ನದೀರ್ ಮತ್ತು ಕುರೈಝಾ ಗೋತ್ರಗಳೊಂ
ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮೂರೂ ಗೋತ್ರಗಳವ
ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿದ್ದರು. ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದವರಂತ
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕೊಲೆಯ ಸಂಚನ್ನೇ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಕುರೈಝಾ ಗೋತ್ರವು ಅಹ್ಝಾ
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ವಿರುದ್ಧ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಕೈನುಕಾಹ್ ಗೋತ್ರದವ
ಕುರೈಶರಿಂದ ಕೆರಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ್ದರು. ರಅಲ್ ಮ
ದಕ್‌ವಾನ್ ಗೋತ್ರಗಳು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ(ಸ) ಕೆಲವು ಮಂದಿಯ ಸಹಾಯವ
ಬೇಡಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) 70 ಮಂದಿ ಸಹಾಬಿಗಳ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಅವರ ಬ
ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಮಊನಾ ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಲಹ್‌ಯಾ
ಗೋತ್ರದವರು ರಜೀಅ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹ.ಖುಬೈಬ್, ಝೈದ್ ಬಿನ್ ವಸ್ನಾ ಮತ್ತು ಅಬ್ದು
ಬಿನ್ ತಾರಿಕ್‌ರಿಗೆ(ರ) ಅಭಯ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಆಯುಧ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಾಗ ಮೂವರ
ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೊಂದರು. ಇಬ್ಬರನ್ನು ಮಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಮಾರಿದ
ಇಂತಹ ವಚನ ಭಂಗಗಳ ಕುರಿತೇ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಯಿತು:

لا يرقبون في مومن الاّ ولا ذمة

"ಅವರು ಯಾವನೇ ಮುಸ್ಲಿಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ
ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ." ೧. ಅತ್ತೌಬ:

---

1. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ತಬ್‌ಕಾತ್ ಇಬ್ನ್ ಸಅದ್ ಫತ್‌ಹುಲ್ ಬಾರಿ ಮತ್ತು ಅಸದು
ಗಾಬದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

. ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ನ ಯುದ್ಧದ ವಿಧಾನ

ಅರಬರಂತೂ ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗಂಧ ಗಾಳಿಯೂ ವರಿಗೆ ಸೋಂಕಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಂತಹ ಮೃಗೀಯತೆ ಇರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಾಗರಿಕತೆಯ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ್ದಂತಹ ಜನಾಂಗಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧಗಳ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸವು ರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸಿದೆ. ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದವರು ಕನಿಷ್ಠ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ುತ್ತು ಅನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಇನ್ನೊಂದು ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವಾಗ ದನ್ನು ಅಳಿಸಿಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧ ಾಡದವರು ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವೇ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶತ್ರು ಜನಾಂಗದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ್ಧರು, ಗಾಯಾಳುಗಳು, ರೋಗಿಗಳು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ದೇವಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧದ ಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೈನಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಳೆಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು, ತೋಟಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚು ನೂರು ಗೊಳಿಸುವುದು, ್ಟಡಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸುವುದು, ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸುಡುವುದು ಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ನಗರ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ನಂತರ ಧೀನವಾದರೆ ಅದರ ಪಾಲಿಗೆ ಮರಣದ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಂತೆ. ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತ ವಿಜಯಿಗಳು ದರೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಕಗ್ಗೊಲೆ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಕ್ತ ಪಾತದಿಂದ ಪ್ರತೀಕಾರದ ವೇಶ ತಣಿಯದೆ ಹೋದಾಗ ಇಡೀ ನಗರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾನ್ ದಿಗ್ವಿಜಯಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಕೂಡಾ ಇತರರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿರಿಯಾದ ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರೀ ಕೇಂದ್ರ ಸೂರನ್ನು ಆತನು 6 ತಿಂಗಳ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ನಂತರ ಜಯಿಸಿದಾಗ ್ಧನಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದು ಬಿಡಲು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜನಾಂಗವು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಅಮಾಯಕರನ್ನು ಲೆ ಮಾಡಿತು. ಸುಮಾರು 30 ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಯುದ್ಧ ಿಗಳಿಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಹೊರತು ಮೂರನೆಯ ಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಶತ್ರುಗಳ ದಂಡನಾಯಕ ಅಥವಾ ಅರಸ ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅವಮಾನ ಜನಕವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯ ರಿಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೂಡಾ ೇಕ ವೇಳೆ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿರೋಧಿ ಬಣದ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವನೇ

ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪಮಾನಕರವೆಂದು ಭಾಸವಾಗುವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊ
ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ತನ್ನ ಮರಣದ ಸಂದೇಶ ಹೊತ್ತು ಹೋದಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿತ
ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಸೆರೆಮನೆ ಸೇರುವುದು ಮತ್ತು ನಿಂದ್ಯರಾಗುವು
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಕೊಂದು ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ
ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಕಷ್ಟ ಧಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಧೀನಗೊ
ದೇಶದ ಜನರು ಬೇರೊಂದು ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಿಯ ಪ್ರಥ
ಕೆಲಸ ಅವರ ಶ್ರದ್ಧಾಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅ
ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಧೀನವಾದ ಜನಾಂ
ಧರ್ಮವನ್ನು ಖಡ್ಗದ ಬಲದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಎರಡಾಗಿದ್ದುವು. ಒಂ
ರೋಮ್ ಮತ್ತೊಂದು ಇರಾನ್. ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ನಾಗರಿಕತೆ, ಜ್ಞಾನ-ಕಲೆ, ಪ್ರತಿಭೆ ಮ
ಮೇಲ್ಮೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವು ಆ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂದಿದ್ದು
ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಇತಿಹಾಸದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರ ವರ್ತ
ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು

ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ನ ಮಧ್ಯೆ ರಾಜಕೀಯ ಭಿನ್ನತೆಯ ಜತೆಗೆ ಧಾಮಿ
ಭಿನ್ನತೆಯೂ ಇತ್ತು. ಅಗ್ನಿಯಾರಾಧಕ ಇರಾನ್ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ರೋಮ್ ಯುದ್ಧನಿ
ವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ಪರರ ದೇಶದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗಲೇ
ಅದರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಬಾದ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. 501-531) ಇರಾನ್‌ನ ಆಡಳಿತದ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹೈರಾದ ದೊ
ಮುಂದಿರ್ ಸಿರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದಾಗ ಆತ ಅಂತಾಕಿಯದಲ್ಲಿ 4
ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಉಝ್ಝಾ ಎಂಬ ದೇವತೆಯ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ಬ
ಕೊಟ್ಟನು.[1] ಖುಸ್ರೂ ಪರ್ವೇಝ್ ಎಂಬ ರಾಜನು ಕೈಸರ್ ಮಾ ರೇಸ್‌ನ ಪ್ರತೀ
ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ದೇ
ಗಡಿಗಳೊಳಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಇಗರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದನು. ಹರಕೆಯ ಸೊತ್ತನ್ನು ದೋಚಿದ
ಶಿಲುಬೆ ಪೂಜಕರನ್ನು ಅಗ್ನಿ ಆರಾಧನೆಗೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿದನು.[2] ಕ್ರಿ.ಶ. 615ರಲ್ಲಿ

---

1. History of Persia, skyes, Vol- 1, P. 482.
2. Roman Empire, Gibbon Vol V, Ch. XI VI.

ತುಲ್ ಮಕ್ದಿಸನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಅರ್ಚಕರಾದ ಝುಕರಿಯ್ಯರನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಂಬಿಕೆಯಂತೆ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತರನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಿದಂತಹ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ದುಕೊಂಡನು. ಸಂತ ಹೆಲೆನ ಮತ್ತು ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್‌ನ ಮಹಾನ್ ಇಗರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಟ್ಟು ಹಾಕಿದನು. 300 ವರ್ಷಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅವಶೇಷಗಳು ಮತ್ತು ಹರಕೆಯ ಅಮೂಲ್ಯ ಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೋಚಿದನು. 90 ಸಾವಿರ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಕೊಂದನು ಮತ್ತು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದನು.[3] ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಇರಾನ್‌ನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಗ್ನಿಯಾರಾಧಕರ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದನು. ಝುರತುಷ್ಟನ ನಗರವಾದ ರ್ಮಿಯಾವನ್ನು ನೆಲಸಮಗೊಳಿಸಿದನು. ಅಗ್ನಿಯಾರಾಧಕ ಮಜೂಸಿ ಧರ್ಮದ ಅವಹೇಳನದಲ್ಲಿ ಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.[4]

ರೋಮನ್‌ರ ಶತ್ರುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಾನ್‌ನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೂ ತೀವ್ರ ರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗಲಾಯಿತು. ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕ ಇರಾನ್‌ನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸುರಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್‌ನ ದೀಕ್ಷೆ ೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇರಾನ್‌ನ ವರ್ತನೆ ಬದಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೦ರಲ್ಲಿ ಶಾಪೂರ ದುಲ್ ಇಕ್ತಾಫ್ ಎಂಬವನು ಬಿಷಪ್ ಮಾರ್ಷಿಮೊನ್ ಮತ್ತು 105 ರ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದನು. ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತ ಚರ್ಚ್ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸ ಪೀಠಗಳನ್ನು ಂಸಗೊಳಿಸಿದನು. ಅನಂತರ 40 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರತರದ ರ್ಜನ್ಯಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದುವು.[5]

ಬಹ್ರಾಮ್ ಎಂಬವನು ಮನೋಯ ಪಂಥವನ್ನು ಅಳಿಸಲು ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಡಿದನು. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರವಾಗಿತ್ತು. ಮಾನಿ ಝುರತುಷ್ಟ್ರನ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆದು ದೇ ಆದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅನೇಕ ಜನರು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿ ಾದರು. ಬಹ್ರಾಮ್ ಆ ಹೊಸ ಧರ್ಮದ ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲ ತೊಡಗಿದನು. ನಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅವನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೂಸಾ ಂಬಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಜಂದಿ ಸಾಬೂರ್‌ನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತೂಗು ಹಾಕಿದನು.[6] ಬಾಗಿಲು ಅನೇಕ ಕಾಲದ ವರೆಗೆ 'ಬಾಬ್ ಮಾನಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

---

3. Byzantine Empire, E.A. Ford.
4. Roman Empire, Gibbon: Vol-1 Ch.-Xl VI.
5. Sykes Vol.-1, P. 448.
6 ಅಲ್ಲಾಮಾ ಅಲ್ ಬರೂನಿಯವರು ಆಸಾರುಲ್ ಬಾಕಿಯದಲ್ಲಿ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಗೌರವದ ಕಲ್ಪನೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು. ರಾಜಕೀಯ ಚಿಂತಕರು ಈ ಗೌರವದ ಔಚಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇವರೂಸ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ದಶೇರ್ ರಾಯಭಾರಿಗಳು, "ರೋಮನರು ಕೇವಲ ಯೂರೋಪ್‌ನಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಬೇಕು. ಸಿರಿಯ ಮತ್ತು ಅನಾತೂಲನ್ನು ಇರಾನ್‌ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು" ಎಂಬ ಸಂದೇಶದೊಂದಿ ತಲುಪಿದಾಗ ರಾಜನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೋಪ ಬಂದು ಆತ ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆ ಮನೆ ತಳ್ಳಿದನು.[7]

ಖುಸ್ರೂ ಪರ್ವೇಝ್‌ನ ವಿಜಯ ಅಭಿಯಾನವು ಏಶ್ಯಾ ಮತ್ತು ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಸಿರಿಯಾ, ಫೆಲೆಸ್ತೀನ್, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ ಪೂರ್ತಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಏಶ್ಯಾ ರೋಮನರ ಕೈ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಇರಾನ್‌ನ ಸೇನೆಯು ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್‌ನ ಎದುರು ಚಾಲ್ಸ್ ಡಾನ್‌ಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ಖುಸ್ರೂನೊಂದಿ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಖುಸ್ರೂ ಜೀವಂತವಾ ಆ ರಾಯಭಾರಿಯ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದನು ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಸೆರೆಮನೆ ಹಾಕಿದನು.

ವಚನ ಭಂಗಗಳು

ಈ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಜನಾಂಗಗಳು ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವುದರಲ್ಲೂ ಎತ್ತಿ ಕೈಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಕಾಲದ ಬೇಡಿಕೆಯೆದುರು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬೆಲೆಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಇರಾನಿನ ಅರಸರು ತಮ್ಮ ಶತ್ರು ಸಂದಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾಗಿ ಕಂಡರೆ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿ ಯುದ್ಧದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಹತ್ತಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತ ಇತರರ ಮಾತಂತಿರಲಿ ರೋಮನ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಶಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ನೌಶೇರ್ವಾನ್ ಮತ್ತು ಜಸ್ಟೀನೀನ್ ಕೂ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನೌಶೇರ್ವಾನ್‌ಗೆ ತನ್ನ ಆಂತರಿ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಾಗ ಆತ ಜಸ್ಟಿನೀನ್‌ನ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದವ ತಕ್ಷಣ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಲೇಸ ರೇವಸ್‌ನ ವಿಜಯಗಳಿಂದಾಗಿ. ರೋಮ್‌ನ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹೈರಾ

---

7. Sykes, Vol-1, P. 426.

ಮೂಲಕ ಗಸ್ಸಾನ್‌ನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಹೈರಾನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು
ಂತು ರೋಮ್ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಗಸ್ಸಾನ್‌ನ ನೆರವಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿದನು.[1]

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕ್ರಿ. ಶ. 571ರಲ್ಲಿ ಏಲ್‌ಖಾನ್ ಇತ್ರಾಕ್ ನೌಶೇರ್ವಾನ್‌ನಿಂದ
ಪಿತಗೊಂಡ ಜಸ್ಟಿನೀನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆಸುವ ಬಯಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಆತನೂ
ರ್ಶಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೀಳಾಗಿಸಲು ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡನು.
ಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದು ಕ್ರಿ.ಶ. 572ರಲ್ಲಿ ನೌಶೇರ್ವಾನ್‌ನ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಿದನು.[2]

ಯುದ್ಧದ ಮೃಗೀಯ ವಿಧಾನಗಳು

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆ
ಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಪುರಾತನ ಗ್ರೀಸ್‌ನ ಕಾನೂನು ನಿರ್ಮಾತೃಗಳು
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದವರನ್ನು ದಫನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಜಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಗರದ
ನರು ತಮ್ಮ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು.
ರಾಧನಾಲಯದ ಸೇವಕರನ್ನೂ ಕೆಣಕಬಾರದು.[3] ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮಗಳು ವಿವಿಧ
ನಾಂಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ
ಯುದ್ಧಗಳಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿನ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೋಮನರಲ್ಲದ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ
ಯಾವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕಿನ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇರಾನ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ
ದುವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಇರಾನೇತರ ಜನಾಂಗಗಳು ಕಿರಾತವಾಗಿದ್ದು, ಅವರ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಪರ್ಶಿಯನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನೈತಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ನ ಸೈನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ನೈತಿಕ ಮೇರೆಗಳ ಪಾಲನೆ
ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕ ತರಬೇತಿ, ಯುದ್ಧದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕ
ತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಯುದ್ಧ ಪ್ರಿಯ ಜನರ ದಂಡೇ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನೆರೆಯ ದೇಶವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ
ಹೊಡೆಯುವುದೇ ಅವರ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ವಿರೋಧಿ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು
ಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುವುದು, ಐಷಾರಾಮದ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಶೇಖರಿಸುವುದು, ಸೇವೆಗಾಗಿ

---

1. Gibbon, Volume V Ch. XLV.
2. Sykes Vol. 1 P. 49.
3. Grote, History of Greece.

ಸೇವಕಿಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಭೋಗ ವಿಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಯುದ್ಧದ ನೈತಿಕ ಉದ್ದೇಶವೇನೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶತ್ರುವನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಲು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಲು ಖಡ್ಗ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಸೇನೆಯು ಯಾವುದೇ ದೇಶದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಮಕ್ಕಳು, ವೃದ್ಧರು, ಮಹಿಳೆಯರು, ಜಾನುವಾರುಗಳು, ವೃಕ್ಷಗಳು, ಆರಾಧನಾಲಯಗಳು, ಮಠಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಅವರ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಲಿಯುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಲಿದ ಬಳಿಕ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರೋಮನರು ಸದಾ ಆಫ್ರಿಕದ ವಂಡಾಲರು ಮತ್ತು ಯೂರೋಪ್‌ನ ಗಾಥರ ಜತೆ ಯುದ್ಧ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೃಗೀಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಿಂದ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳು ತುಂಬಿ ಹೋಗಿವೆ. ಜಸ್ಟಿನೀನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಂಡಾಲರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರಲ್ಲಿ 1,60,000 ಸಮರ್ಥ ಯೋಧರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲದೆ ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಗುಲಾಮರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ರೋಮನ್ ವಿಜಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಜೀವಂತ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಗಿಬ್ಬನ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ಇಡೀ ದೇಶವು ನಾಶವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತ ಯಾತ್ರಿಕ ಆ ದೇಶದ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿನವಿಡೀ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೋಕೋಪಿಯೋಸ್ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿ ಆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿರಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಜನನಿಬಿಡತೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೂಗಿಗೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಕೇವಲ 60 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಜನ ನಿಬಿಡತೆಯು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. 50 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಮಹಾನ್ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಜಸ್ಟೀನೀನ್‌ನ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ವಿನಾಶಕೂಪಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು.[4]

ಯುರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಾಥರ ಜತೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಮೃಗೀಯ ವರ್ತನೆಯಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ಅವರ ಅರಸ ಟೂಟೀಲಾ ರಣರಂಗದಿಂದ ಗಾಯಗೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸತ್ತಾಗ ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಅವನ ಶವವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದರು. ಅದನ್ನು ನಗ್ನವಾಗಿಸಿ ಎಸೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಿರೀಟ ಸಮೇತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜಸ್ಟೀನೀನ್‌ಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.[5]

ಕ್ರಿ. ಶ. 70ರಲ್ಲಿ ಟಟ್ಯುಸ್‌ರೂಮಿ ಬೈತುಲ್ ಮಕ್ದಿಸನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗಾ

4. Gibbon, Vol, V Ch. XLIII.
5. Gibbon Vol V. Ch. XLIII.

ೕಳಕಾಯದ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಆಯ್ದು ತರಲಾಯಿತು. 17 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಾಯದವರನ್ನು ಸಹಸ್ರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಜನರನ್ನು ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಂಫಿಥಿಯೇಟರ್ ಮತ್ತು ಕ್ಲೋಸಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಹರಿದು ತಿನ್ನಿಸಲು, ುದ್ಧಧಾರಿಗಳಿಂದ ತುಂಡರಿಸಲು ಅಥವಾ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಡಿಸಿ ಸಾಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಯುದ್ಧದ ವೇಳೆ 97 ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ವರ ಪೈಕಿ 11 ಸಾವಿರ ಜನರು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಗ್ಗೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿದವರ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ 1,33,749 ಆಗಿತ್ತು.[6]

ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ನ ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೇ ಮೃಗೀಯ ತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಪೂರ್ ದುಲ್ ಅಕ್ತಾಫ್ ಅಲ್ಜೀರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸೇನಾ ಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ದಯಾರ್ ಬಕರ್ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ನಂತರ ಶರಣಾದಾಗ ಪಿತ ಶಾಪೂರ್ ನಗರಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಕಗ್ಗೊಲೆಯ ಆದೇಶ ನೀಡಿದನು. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ್ವಂಸವಾಯಿತು. ಮುಂದೆಂದೂ ಅದು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. 540ರಲ್ಲಿ ೌಶೇರ್ವಾನ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಿರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದಾಗ ರಾಜಧಾನಿ ಂತಾಕಿಯಾವನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರುಗೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಜನರನ್ನು ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡಿದನು. ಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದಲೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದನು. .ಶ. 570ರಲ್ಲಿ ನೌಶೇರ್ವಾನ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಿರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದನು. ಮಿಯಾ, ಅಂತಾಕಿಯಾ ಮೊದಲಾದ ನಗರಗಳನ್ನು ಲೂಟಿಗೈದ ನಂತರ ಹೊತ್ತಿಸಿದನು. 92,000 ಸಿರಿಯನರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಇರಾನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅನೇಕ ಸುಂದರ ುಣಿಯರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಏಲಖಾನ್ ಇತ್ರಾತ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ವನು ಜಸ್ಟೀನೀನ್‌ನೊಂದಿಗಿನ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ತೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇದರ ುದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ. 572ರಲ್ಲೇ ಅವನು ಅರ್ಮೇನಿಯಾದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದನು. ್ಯಥೋಸೋ ಪೊಲೀಸನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಕೇಪೆಡೋಸಿಯಾಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಕಂಡ ಡ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಮೆಲ್ಟೀನನ್ನು (Meltine) ಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದನು. ಕೊನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಸ್ರೂ ಪರ್ವೇಝ್ ರೋಮ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹತ್ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದನು. ಅದು ಸಿರಿಯಾ, ಫೆಲೆಸ್ತೀನ್ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ಏಶ್ಯಾದ ಪಾಲಿಗೆ ಳಯಾಂತಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಬೈತುಲ್ ಮಕ್ದಿಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಆದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಡೆಮಾಸ್ಕಸ್, ಅಂತಾಕಿಯ ಮತ್ತು ಹಲ್ಬ್ ಮುಂತಾದ ನಗರಗಳ ಿಯೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.[7]

---

6. Early Days of Christianity - FERRAR P- 488-89.
7. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು Gibbon, Sykes ಮತ್ತು Fordನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಮೃಗೀಯ ಕೃತ್ಯಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಿಕೃಷ್ಟ ರೂಪದ ಮೋಸ, ವಂಚನೆ ಮತ
ಹೇಡಿತನದ ಸಂಚುಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ದಶೇರ್‌ನ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಘಟನೆಯಿ
ಆತ ಖುಸ್ರು ಅರ್ವನಿಸ್ತಾನ್‌ನ ಸೇನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ತ
ಓರ್ವ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವನ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.* ರೋಮ
ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ.

ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ

ಅತ್ಯಧಿಕ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ತನೆ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಜತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪುರಾತನ ಕಾಲ
ರೋಮನರು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರು ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಇತರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅನಾಗರಿಕರು ಮತ
ಕ್ರೂರಿಗಳು ಎಂದು(Barbarians) ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈ ದುರ್ದೈವಿಗಳ
ಮರಣ ಅಥವಾ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಹೊರತು ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್‌ನಂತ
ನೈತಿಕತೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ ಕೂಡಾ ಇವರ ಕುರಿತು, "ಪ್ರಕೃತಿಯು ಈ ಬರ್ಬರರನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗಾಗಿಯ
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.[1] ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಆತ ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸುವ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತ ಮತ
ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರಕೃತಿಯು ಯಾರನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗಾ
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆಯೋ ಆ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಅದರ
ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ.[2]

ಒಂದೆಡೆ ಈ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ರೋಮನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಪ್ರಾ
ಸೊತ್ತುಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ರೋಮನ್ ಸಮಾಜದ ಪೋಷಣೆಯ
ಕ್ರೌರ್ಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಾಗಿತ್ತು. ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಭಯಾ
ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕವನ್ನಲ್ಲ ನೈಜತೆಯನ್ನೇ ಅವ
ಕಾಣಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮನೆ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುವುದಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಿಜಕ
ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಉರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜೀವ
ಸುಡುವುದಾಗಿ ಅಥವಾ ಕ್ರೂರ ಮೃಗ ಅವನನ್ನು ಹರಿದು ತಿನ್ನುವುದಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾ
ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜೀವಂತ ಸುಟ್ಟರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹುಲಿಯ ಪಂಜ
ಹಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಆ
ಬಳಸಬಹುದಾದಂತಹ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೋಮ್‌ನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಜೆ
ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದವರನ್ನೇ ಈ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊ

---

*. Skyes Vol 1 PP 427-428.
1. Politics Bk 1 Ch. II, VI.
2. Politics Bk 1 Ch. II, VIII.

ಆಟ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮ್ಮೆಲೆ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನವ ಕುಲದ ಪ್ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ Darling of the Human Race) ಟೀಟೋಸ್ ಒಮ್ಮೆ 50 ಸಾವಿರ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಡಿದು ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಎಸೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ್ರಜಾನ್‌ನ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ 11 ಸಾವಿರ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳು ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮ್ಮೆಲೆ ಜಗಳಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಲಾಡಿಯೋಸ್ ಒಮ್ಮೆ ಯುದ್ಧದ ಆಟದಲ್ಲಿ 19 ಸಾವಿರ ನರಿಗೆ ಖಡ್ಗ ಕೊಟ್ಟು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಡಿಸಿದ. ಆಗಸ್ಟಿಸ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಉಯಿಲಿನ ತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತಾನು 8 ಸಾವಿರ ಖಡ್ಗಧಾರಿಗಳ ಮತ್ತು 3,510 ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಟವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾಗಿ ಬರೆದಿರುವನು. ಈ ಎಲ್ಲ ಮನೋರಂಜನೆಗಳು ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ೂಲಕವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ ಸ್ವತಂತ್ರ ರೋಮನ್‌ರ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನವು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಕುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯ ುಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರರ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ನಿಂದ್ಯತೆಯ ಬಾಲ್ಯ, ಸಂಕಷ್ಟದ ಯೌವನ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನ ತನಕದ ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾರೆ.[3] ೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಕಾನೂನುಗಳಿದ್ದುವು. ಒಬ್ಬ ಲಾಮನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಇಡೀ ುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತು.[4] ಕ್ರಿಶ 611ರಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ್ರವರ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಯೂಡೆ ಕನ್ಯಾ ಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯ ಶವ ಯಾತ್ರೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಓರ್ವ ದಾಸಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನೆಲಕ್ಕೆ ುಳಿದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಈ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು.[5]

ಫೇರರ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ರೋಮ್‌ನ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಾಗ ಅತ್ಯಧಿಕ ಯುದ್ಧ ಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಆರು ಕೋಟಿಗೆ ತಲುಪಿತ್ತು.[6]

ರೋಮ್‌ನಂತೆ ಇರಾನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರಿಯಾಯಿತಿ ಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೈದಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ರೋಮನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೆಲೇರಿಯನ್ ಯುದ್ಧ ಯಾಗಿ ಒಂದನೆಯ ಶಾಪೂರನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಆತನನ್ನು ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಬಿಗಿದು

---

3. Ferrar, P- 2.
4. Rev. Gutts. Constan tine the Great, P 57.
5. Byzantine Empire, P- 99.
6. Ferrar, P-2.

ಊರಿಡೀ ಸುತ್ತಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಆತನನ್ನು ಗುಲಾಮನಂತೆ ದುಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತು. ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಅವನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೂಸಾ ತುಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ಶಾಪೂರ ದುಲ್ ಇಕ್ತಾಫ್‌ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಘಟನೆಯೊಂದಿದೆ- ಬೆಹ್ರೈನ್ ಮತ್ತು ಅಲ್ ಹಸ್ಸಾದ ಅರಬ್ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಆತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಹೆಗಲಿಗೆ ರಂದ್ರ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ತೂರಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು 'ದುಲ್ ಅಕ್ತಾಫ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಯಾವುದೇ ಉನ್ನತ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕಾಗಿರದೆ ಕೇವಲ ಹೆಸರು, ಮೇಲ್ಮೆ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ರಾಜ ರೀವಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಎಸಗಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಾಗ ನೆತ್ತರ ದಾಹದ ಈ ಕತೆಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಯಾನಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರಾಜರುಗಳ ನೀಚ ದೇಹೇಚ್ಛೆಗಳಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರು, ಲಕ್ಷ ಗಟ್ಟಲೆ ಜನರನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಖಿಸು ಪರ್ವೇಝ್ ಎಂಬವನು ನೂಮಾನ್ ಬಿನ್ ಮುಂದಿರ್‌ನ ಮಗಳ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ರಾಜನ ಅಂತಃ ಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನ ನೂಮಾನ್‌ನ ಅರಬ್ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವು ಅವನನ್ನು ಅದರಿಂದ ತಡೆಯಿತು. ಅವನು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಖಿಸ್ರೊ ಹೈರಾ ದೇಶವನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಲು ಮತ ನೂಮಾನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೂಮಾನ್ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ ಶೈಬಾನ್ ಗೋತ್ರದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ ತಪ್ಪಿಗಾ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆತನಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದನು. 40 ಸಾವಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಶೈಬಾನ್ ಗೋತ್ರದವರಿಂದ ಆತನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತರಲು ರವಾನಿಸಿದನ ದೂಕಾರ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆ ಸೇನೆ ಮತ್ತು ಅರಬರ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಭೀಕರ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಮಡಿದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಓರ್ವ ಸುಂದರಿಯ ದೇ ಸುಖ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಾನವ ರಕ್ತದ ನದಿಯೇ ಹರಿಯಿತು.

ಇತಿಹಾಸದ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಉಲ್ಲೇಖದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಂದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನೈತಿಕ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆ ಕಲ್ಪನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಮತ ಕ್ರೋಧದ ಸಮ್ಮಿಳನವಂತೂ ದೂರದ ಮಾತು, ಅದರ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಜನಾಂಗಗಳು ಕೂಡಾ ಯುದ್ಧದ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಮೃಗೀಯ

---

7. Sykes, Vol- 1.
8. Sykes, Vol- 1.

ತ್ತು ರಾಕ್ಷಸೀಯತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ುದ್ಧವೆಂದರೆ ಒಂದು ಗಲಭೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊಲೆ, ರಕ್ತಪಾತ, ಕ್ಷೋಭೆ, ಸುಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಶಕ್ತಿವಂತನು ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಠಿಣ ಹೃದಯ, ರಾಕ್ಷಸೀಯತೆ, ಬರ್ಬರತೆ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ುದ್ಧ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದುವು. ಯುದ್ಧವೆಂಬ ಪದ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸು ನುಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಗರಿಷ್ಠವಾಗಿ ಹರಣ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಕಡೆಗೆ ರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶತಮಾನಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಯುದ್ಧದೊಂದಿಗೆ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯಗಳು ರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಲೂಟಿ, ಕಗ್ಗೊಲೆ, ಕಿಚ್ಚಿಡುವಿಕೆ, ವಿನಾಶವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು, ಕ್ಕಳು, ವೃದ್ಧರು, ಗಾಯಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡದ ಯುದ್ಧದ ರಿತು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತರರ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳ ಧ್ವಂಸವಿಲ್ಲದೆ, ನೈತಿಕ ೇರೆಗಳೊಳಗಿದ್ದು ಹೂಡುವ ಯದ್ಧ ಕೂಡಾ ಅಂದು ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾಗಿತ್ತು.

ಯುದ್ಧದ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಕಲ್ಪನೆ

ಇಂತಹ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸುಧಾರಣೆಯ ಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅದು ುದ್ಧದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅಂದಿನ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾದಂತಹ ಂದು ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿತು. ಅದರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಯುದ್ಧವು ೂಲತಃ ಒಂದು ಪಾಪಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ವರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವಾದ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕ್ಷೋಭೆ-ಗಲಭೆ ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವಿದ್ರೋಹಿ ಜನರು ಮನುಷ್ಯರ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ನಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಯುದ್ಧದ ನೈಜ ಉದ್ದೇಶ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುವುದು ತ್ತು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಕೇಡನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಲಾಮ್‌ನ ತತ್ವ ಏನೆಂದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಡನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕು. ಯುದ್ಧ ತರಾದವರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರಿಂದ ಕೇಡಿನ ಭಯವಿದೆಯೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು. ಇತರೆಲ್ಲ ಮಾನವ ವರ್ಗಗಳು ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ುಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಶತ್ರುವಿನ ಯುದ್ಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೇ ಸ್ತುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಾರದು. ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಂತಹ ಯುದ್ಧದ ಚಿತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯು ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಂದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಪಾರಿಭಾಷಿಕಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನದೇ ೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಪಾರಿಭಾಷಿಕವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು. ಅದುವೇ 'ಜಿಹಾದ್

ಫೀಸಬೀಲಿಲ್ಲಾಹ್' (ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟ). ಅದು ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಾ
ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಮೃಗೀಯ ಯುದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತ
ನಿಘಂಟಿನ ಪ್ರಕಾರ 'ಜಿಹಾದ್' ಎಂದರೆ "ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು." ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಹರ್ಬ್(ಯುದ್ಧ)ನಲ್ಲಿರುವ
ಕ್ರೋಧ-ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆಗಳ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಜಿಹಾದ್ ಮಾಡುವವನ (ಮುಜಾಹಿದ್) ನೈ
ಉದ್ದೇಶ ಕೇಡನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೇಡು ನೀಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಹೋರಾಟದ ಪದವು ಅದರ ಇಂಗಿತವ
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಅದರ ದಿಕ್ಕಾವುದು ಎಂಬು
ಸ್ಪಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಹೋರಾಟವು ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ (
ಸಬೀಲಿಲ್ಲಾಹ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ) ಅದ
ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಯಾವುದೇ ಇಚ್ಛೆ, ಯಾವುದೇ ದೇಶವ
ಅಧೀನಗೊಳಿಸುವುದು, ಯಾವುದೇ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು, ಯಾವುದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷವ
ತೀರಿಸುವುದು, ಸಂಪತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಈ ಹೋರಾ
ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ. ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿರು
ದೇಹೇಚ್ಛೆಯ ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದ ಹೋರಾಟ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವ
ಉದ್ದೇಶಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹೋರಾಟ ಮಾತ್ರ 'ಜಿಹಾದ್ ಫೀ ಸಬೀಲಿಲ್ಲಾ
ಆಗಬಲ್ಲದು. ಈ ಪವಿತ್ರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಸಂಪೂ
ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಗಳು, ಅದರ ನೈ
ಮೇರೆಗಳು, ಯುದ್ಧ ನಿರತರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು, ಯುದ್ಧನಿರತರು ಮತ್ತು ಯು
ನಿರತರಲ್ಲದವರ ಮಧ್ಯೆ ತಾರತಮ್ಯ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ
ಹಕ್ಕುಗಳು, ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಅಧೀನವ
ಜನಾಂಗಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಸಾಮ
ನಿಯಮ, ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಉಪನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಪ್ರವ
ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕರು ಸತ್ಯಸಂಧ ಖಲೀಫರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡಾರವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಉಪವಿಧಿಗಳ
ವಿಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶ ಶುದ್ಧಿ

ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗಿರಲಿ
ನೈಜ ಉದ್ದೇಶ ಯುದ್ಧದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಯು
ಮೃಗೀಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಈ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿ

ದಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಜನರಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಿದ್ದ ಯುದ್ಧದ ತಪ್ಪಾದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಜನರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಿಲುಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ದ್ದೇಶ ಸಂಪತ್ತಿನ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲ, ದೇಶವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಲ್ಲ, ಹೆಸರು ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸುವುದಲ್ಲ, ನಾಂಗೀಯ ಪಕ್ಷಪಾತಕ್ಕಲ್ಲ- ಎಂದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೊಡ್ಡಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಸ್ವಹಿತಾಸಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ದ್ದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟ(ಜಿಹಾದ್ ೀ ಸಬೀಲಿಲ್ಲಾಹ್)ವನ್ನು ದೇವ ಧಿಕ್ಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮಾರ್ಗದ ಹೋರಾಟ (ಜಿಹಾದ್ ಫೀ ಬೀಲಿತ್ತಾಗೂತ್)ದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಿಂದ ಯುದ್ಧದ ಈ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನಗಳು ವರದಿಯಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಬೂ ಮೂಸಾ ಅಶ್‌ಅರೀ(ರ) ಅವರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ- ಒಬ್ಬನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ,

جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال، الرجل يقاتل للمغنم، والرجل يقاتل للذكر، والرجل يقاتل ليرى مكانه فمن في سبيل الله؟ قال من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله،

"ಒಬ್ಬನು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ಹೆಸರು ಮತ್ತು ರ್ತಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ಮೆರೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಯಾರ ಯುದ್ಧವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಿಸಿರಿ." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧವು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಚನದ ಉತ್ತುಂಗತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದವನ ಯುದ್ಧವಾಗಿದೆ."

ಅಬೂ ಮೂಸಾ ಅಶ್‌ಅರೀ(ರ) ಅವರಿಂದಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿ ಹೀಗಿದೆ-

• جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله ما القتال في سبيل الله؟ فان احدنا يقاتل غضبًا ويقاتل حمية فرفع اليه رأسه فقال من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو في سبيل الله۔

ಒಬ್ಬನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬಳಿ ಬಂದು, "ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕ ಕಿತಾಲ್ ಫೀ ಸಬೀಲಿಲ್ಲಾಹ್ (ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ ಯುದ್ಧ) ಎಂದರೇನು? ನಮ್ಮ ಕೆಲವರು ಕೋಪದಿಂದ ಕೆರಳಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಜನಾಂಗೀ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, "ಯಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನದ ಉತ್ತುಂಗತೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಹೋರಾಟ ಮ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದ್ದಾಗಿದೆ."

ಅಬೂ ಉಮಾಮ ಬಾಹಿಲಿಯವರಿಂದ(ರ) ವರದಿಯಾಗಿದೆ- ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ,

ارايت رجلا غزا يلتمس الاجر والذكر؟ ماله؟

"ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಸೆಗೆ ಅಥವಾ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನ ಬಗ್ಗೆ ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಏನು ಸಿಕ್ಕೀತು?" ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಅವ ಏನೂ ಸಿಗಲಾರದು." ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಿಗೆ ಈ ಮಾತು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು. ಆತ ಮತ್ತೆ ಬ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಆಗ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಲವೂ ಮರಳಿ ಬಂದು ಆತ ಅ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಆತನನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ

ان الله لا يقبل من العمل الا ما كان له خالصًا وابتغي به وجهه

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಕೇವಲ ಅವನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ."

ಉಬಾದಾ ಬಿನ್ ಸಾಮಿತ್‌ರಿಂದ(ರ) ವರದಿಯಾಗಿದೆ- ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದ

من غزا في سبيل الله ولم ينو الا عقالا فله ما نوى

"ಒಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂಟೆ ಕಟ್ಟುವ ಒ

ವನ್ನಾದರೂ ಬಯಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಹಗ್ಗ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುವುದು. ಪುಣ್ಯ ಏನೂ
ಲಾರದು."

ಮಆದ್ ಬಿನ್ ಜಬಲ್‌ರಿಂದ(ರ) ವರದಿಯಾಗಿದೆ- ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು,

الغزو غزوان، فامامن ابتغى وجه الله واطاع الامام
وانفق كريمته واجتنب الفساد فان نومه ونبهه اجر
كله واما من غزا رياء وسمعة وعصى الامام وافسد فى الارض
فانه لايرجع بالكفاف،

"ಯುದ್ಧಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಯಾರು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ುದ್ಧ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ನಾಯಕನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನೋ, ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಿಸಿದನೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕ್ಷೋಭೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದನೋ, ಅವನ ನಿದ್ರೆ ತ್ತು ಎಚ್ಚರಗಳೆಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಯಾರು ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಾಡಿದನೋ ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಾಯಕನಿಗೆ ಅವಿಧೇಯತೆ ತೋರಿದನೋ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೀಭೆ ಹರಡಿದನೋ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗದು. (ಅವನು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುವನು)."

ಹ. ಅಬೂ ಹುರೈರಾ(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು- ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಳಿದರು,

اوّل الناس يقضى لهم يوم القيامة ثلاثة، رجل استشهد
فاتى به فعرفه نعمه فعرفها قال فما عملت؟ قال قاتلت فيك
حتّى استشهدت قال كذبت ولكنك قاتلت ليقال فلان جرى
فقد قيل ثم امر به فسحب على وجهه حتّى القى فى النار، الحديث -

"ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಮೂರು ವಿಧದ ಜನರ ರ್ಮಾನವಾಗುವುದು. ಮೊದಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಹುತಾತ್ಮನಾದವನನ್ನು ತರಲಾಗುವುದು. ಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸುವನು. ಅವನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಲ್ಲಾಹನು ಅವನಲ್ಲಿ ಕೇಳುವನು- ನೀನು ನನಗಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದೆ? ಆತ ಹೇಳುವನು ು ನಿನಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಮಡಿದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುವನು, ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಳುತ್ತಿ, ನೀನು ಜನರಿಂದ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ

ಆ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿತು. ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವನು. ಅವನ
ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಎಳೆದು ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಗುವುದು."

ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಲೌಕಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತ
ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿಯ ಬಯಕೆ, ಪ್ರತಾಪ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತದ ಬಯಕೆ, ಸೊತ್ತು-
ಮತ್ತು ಸಮರಾರ್ಜಿತಗಳ ಆಗ್ರಹ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗೀಯ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಭಾವ
ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲೌಕಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ
ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಯುದ್ಧವು ಒಂದು ಸಪ್ಪೆ ಮತ
ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿನಾಶ ಮತ
ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಒಡ್ಡಲು ಯಾರೂ ತಾನಾಗಿ ಬಯಸಲಾರನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ
ಕ್ಷೋಭೆಯೆಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಕೂಡಾ ಅದರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಆ ಕೆಡುಕನ್ನು ನೀಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬ
ಪ್ರಯೋಗದ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವನ
ಪ್ರವಾದಿಯವರೇ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು:

لاتتمنوالقاءالعدو وسئلوا الله العافية فاذالقيتموهم

فاصبروا واعلموا ان الجنة تحت ظلال السيوف -

"ಶತ್ರುವಿನ ಎದುರು ಹೋರಾಡುವ ಬಯಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಶಾಂ
ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತದಿಂ
ಹೋರಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಖಡ್ಗದ ನೆರಳಲ್ಲೇ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ."

ಯುದ್ಧದ ವಿಧಾನದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ

ಉದ್ದೇಶದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಜತೆಗೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಲುಪು
ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಿದರು. ಅಜ್ಞಾತ ಕಾಲದ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಎ
ರೀತಿಯ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅವರು(ಸ) ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇ
ನಿಷೇಧಾಜ್ಞೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿ
ಕ್ರೌರ್ಯದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರನ್ನು (Belligerents) ಎರ
ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಯುದ್ಧ ನಿರತರು (Combatants), ಇನ್ನೊಂ
ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರು (Non- Combatants). ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ

ಳ್ಳೊಳ್ಳುವವರು ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಲ್ಲವರು, ಅರ್ಥಾತ್ ಯುವಕರು ುದ್ಧ ನಿರತರೆನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗವಹಿಸದವರು ಅಥವಾ ಭಾಗವಹಿಸಲಾರದವರು. ಉದಾ: ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ್ಧರು, ರೋಗಿಗಳು, ಗಾಯಾಳುಗಳು, ಅಂಧರು, ಅಂಗವಿಕಲರು, ಮತಿಭ್ರಮಣೆಗೊಳಗಾದವರು, ಾಸಿಗಳು, ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ದೇವ ಭಕ್ತರು, ಗುಡಿ-ಮಂದಿರಗಳ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಮತ್ತಿತರ ುಪದ್ರವಿ ಜನರು- ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆ ತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯ ಶವವನ್ನು ಕಂಡು ುತರಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು- **ماكانت هذه تقاتل فيمن يقاتل** ಇವಳು ಯುದ್ಧ ಡುವವರಲ್ಲಿ ಸೇರಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಅನಂತರ ದಂಡನಾಯಕರಾದ ಖಾಲಿದ್‌ರಿಗೆ ಹೀಗೆ ದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದರು- **لا تقتلن امرأة ولا عسيفا** ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳನ್ನು ಡಿತ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ), **فنهى النبي عن قتل النساء والصبيا**. ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕೊಲೆಯನ್ನು ೇಧಿಸುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು,

لا تقتلوا شيخا فانيا ولا طفلا صغيرا ولا امرأة، ولا

تغلوا وضموا غنائمكم واصلحوا واحسنوا ان الله يحب

المحسنين-

"ವೃದ್ಧ ಬಲಹೀನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿರಿ. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿರಿ. ುರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೈ ಸೇರಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೆಡೆ ಶೇಖರಿಸಿರಿ. ಒಳಿತು ಮತ್ತು ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸೌಜನ್ಯ ುರನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ."

ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮೊದಲೇ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದರು- "ಗಾಯಾಳುಗಳ ುಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಾರದು. ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟ ರದು. ಯಾರು ತನ್ನ ಮನೆಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅವನಿಗೆ ುಯ ನೀಡಿರಿ."*

ಇಬ್ನು ಅಬ್ಬಾಸ್‌ರವರ(ರ) ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಸೇನೆಯನ್ನು

---

* ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪು: 47.

ರವಾನಿಸುವಾಗ, ಆರಾಧನಾಲಯಗಳ ನಿರುಪದ್ರವಿ ಸೇವಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ದೆ
ಭಕ್ತರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು-

-لا تقتلوا أصحاب الصوامع-

ಈ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಧಿಗಳಿಂದ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಂ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ ಅವರ
ಕೊಲ್ಲುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಯುದ್ಧ ನಿರತರಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹು
ಉದಾ: ಗಾಯಾಳು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮಹಿ
ಗೂಢಚರ್ಯೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನವನು ಗುಪ್ತ ಮಾಹಿತಿ ಗಳಿಸ
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಶತ್ರು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ
ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವ
ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದ
ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ವಂಚಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದ
ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಅವರು ಕಾರ್ಯತಃ ಯುದ್ಧ ಮಾ
ಅಥವಾ ಮಾಡದಿರಲಿ. ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು. ಆದರೆ ಅವ
ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರೆ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧ ನಿರತರಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ
ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದು.

ಯುದ್ಧ ನಿರತರ ಹಕ್ಕುಗಳು

ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಯುದ್ಧ ನಿರತರ ಹಕ್ಕುಗಳ
ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಆಯುಧ ಎತ್ತುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮೆ
ಕೈ ಮಾಡುವ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಸೀಮೆಗಳಿ
ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಈ ಮಿತಿ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದ
ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ-

1. ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡದಿರುವುದು

ಅರಬರ ರೂಢಿ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ
ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾಗಿ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಠಾತ್ತನೆ ಆಕ್ರಮ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮುಂಜಾವಿಗೆ ಮೊದ
ಯಾವನೇ ಶತ್ರುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ
ಖೈಬರ್ ಯುದ್ಧದ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅನಸ್ ಬಿನ್ ಮಾಲಿಕ್(ರ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವ

كان اذا جاء قوماً بليل لم يغر عليهم حتّى يصبح -

"ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಒಂದು ಶತ್ರು ಜನಾಂಗದ ಬಳಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತಲುಪಿದರೆ ುಂಜಾನೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ."

ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಸುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ

ಅರಬರೂ ಅರಬೇತರರೂ ಪ್ರತೀಕಾರದ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುವನ್ನು ಜೀವಂತ ುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಳಿರುವವರು,

لاينبغى ان يعذّب بالنار الارب النار -

"ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಗ್ನಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಕಾರವಿಲ್ಲ."

ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲಬಾರದು

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಶತ್ರುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಟ್ಟು ಸಾಯಿಸುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಉಬೈದ್ ಬಿನ್ ಯಅಲಾ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಖಾಲಿದ್‌ರ(ರ) ಜತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದೆವು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ು ಸೇನೆಯ ನಾಲ್ವರು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂದು ಬಿಡುವಂತೆ ರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಹ. ಅಬೂ ಅಯ್ಯೂಬ್ ಅನ್ಸಾರಿಯವರಿಗೆ(ರ) ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು,

سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن قتل الصبر
فوالذى نفسى بيده لو كانت الدجاجة ما صبرتها، فبلغ ذالك
عبد الرحمن بن خالد بن وليد فاعتق اربعة رقاب -

"ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವುದಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ನಾನು ಒಂದು ಕೋಳಿಯನ್ನೂ ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ."

ಈ ಸುದ್ದಿ ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಬಿನ್ ಖಾಲಿದ್‌ರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವರು ನಾಲ್ವರು ಲಾಮರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗೊಳಿಸಿದರು. (ಅರ್ಥಾತ್ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು.)

ದರೋಡೆ ನಿಷಿದ್ಧ

ಖೈಬರ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದ ಆದ ನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸೇನೆಯ ಕೆಲವು ಂದಿ ಹೊಸ ಸೈನಿಕರು ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿ ದರೋಡೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಯಹೂದಿಗಳ ದಾರ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಕಟುವಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಳಿದರು,

يا محمد ألكم ان تذبحوا حمرنا وتاكلوا ثمرنا وتضربوا نسائنا؟

"ಮುಹಮ್ಮದರೇ! ನಮ್ಮ ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕುವುದು, ನಮ್ಮ ಫಲಗಳ
ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದು ನಿಮಗೆ ಭೂಷಣವ
ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಕ್ಷಣ ಇಬ್ನು ಔಫ್‌ರಿಗೆ(ರ) ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಮಾಝ್
ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರು ಸೇರಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಎದ್ದು ನಿಂತು
ಹೇಳಿದರು,

ايحسب احدكم متكأ على اريكته قد يظن ان الله لم يحرم
شيئا الا ما في هذا القرآن؛ الا واني والله قد وعظت وامرت ونهيت
عن اشياء انها لمثل القرآن او اكثر، وان الله تعالى لم يحل لكم ان
تدخلوا بيوت اهل الكتاب الا باذن ولا ضرب نساءهم ولا اكل
ثمارهم اذا اعطوكم الذي عليهم۔

"ನಿಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಹಂಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂ
ಅಲ್ಲಾಹನು ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನನ್ನೂ ನಿಷೇಧಿಸಿಲ್ಲವೆ
ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲ
ಆದೇಶಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ನಿಷೇಧಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಕುರ್‌ಆನಿನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ನೀವು ಗ್ರಂಥದ
ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು, ಅವರ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಥಳಿಸುವುದು, ಅ
ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ವಸ್ತುತಃ ಅವರ ಮೇಲೆ
ಕಡ್ಡಾಯವಿತ್ತೋ ಅವರು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿರುವರು."

ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಜಿಹಾದ್ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ಕೆಲವು ಆಡುಗಳ
ದೋಚಿ ತಂದು ಅವುಗಳ ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸ ಬಯಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಸ
ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವರು ಬಂದು ಬೇಯಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಗುಚಿ ಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು
ಹೇಳಿದರು,

ان النهبة ليست باحل من الميتة

"ದರೋಡೆ ಮಾಡಿ ತಂದ ಸೊತ್ತು ಶವಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಲ್ಲ." ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ
ಯಝೀದ್ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ದೋಚಿದ ಸೊತ್ತ

ಾಮ್(ನಿಷಿದ್ಧ) ಎಂದು ಸಾರಿದ್ದರು.*

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪ್ರಾಣಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದರ ಹಾಲು ಕರೆದು ಕುಡಿಯುವ ುಮತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಮಾಲಿಕನ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು. ತೀವ್ರ ಬೇಡಿಕೆಯ ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮೂರು ಸಲ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೂಗಿ ುಬೇಕು. ಅದರ ಒಡೆಯರು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಬರಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ಬಾರದೆ ರೆ ಕುಡಿಯಬಹುದು.

ವಿನಾಶ ಹರಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ

ಸೇನೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಾಗ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು, ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಡುವುದು, ಜನ ವಸತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಿಚ್ಚಿಡುವಿಕೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೂಲಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದನ್ನು ಫಸಾದ್ (ಕ್ಷೋಭೆ) ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಾವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ٥ (البقرة: ٢٠٥)

"ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ೋಭೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹೊಲ-ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಮಾನವ ಶವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ುತ್ರಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ." (ಅಲ್ ಬಕರ: 205)

ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಇರಾಕ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಹ. ಅಬೂಬಕರ್(ರ) ಿದ ಆದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೀಗಿತ್ತು- ಜನ ವಸತಿಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಬಾರದು. ೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದು. ಯುದ್ಧದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದರೆ ರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟು ಮೈದಾನವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ೀರ್‌ಗೋತ್ರದ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾಶ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂಬುದು ಒಂದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ನಿಯಮ.

ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿಗಳು ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಾಶ ಹರಡುವುದನ್ನು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ

---

* ಶತ್ರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಾಗ ಜನರಿಂದ ದೋಚಿದ ಸೊತ್ತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲ್ಲದೆ ಕ್ರಮ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮೊದಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ೋಚಿದ ಸೊತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಘಟನೆಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ನದೀರ್‌ಗೋತ್ರದ ಖರ್ಜೂ
ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದದ್ದು ಮತ್ತು ಸುಟ್ಟದ್ದು ಕೇವಲ ಯುದ್ಧದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿತ್ತು. ಶತ್ರು
ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯುವುದು ಖಂಡಿತ ಅ
ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಲಾಗಿತ್ತೋ ಅವು ಕುರ್‌ಆ
ವಿವರಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಖರ್ಜೂರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ
ಈ ಖರ್ಜೂರವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಹೈಲಿ ಹೇಳಿರುವ

6. ಮೃತದೇಹಗಳನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ

ಶತ್ರುವಿನ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವು
ಕೂಡಾ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಉಗ್ರವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಯಝೀದ್ ಅನ್ಸಾ
ಅವರಿಂದ ವರದಿಯಾಗಿದೆ-

نهى النبي صلى الله عليه وسلم من النهبى والمثلہ۔

ದೋಚಿದ ಸೊತ್ತನ್ನು ಮತ್ತು ಮೃತದೇಹವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವುದ
ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸೇನೆಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವಾಗ ನೀಡುವ ಆದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ತಾ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು,

لا تغدروا ولا تغلوا ولا تمثلوا۔

"ವಚನಭಂಗ ಮಾಡದಿರಿ. ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡದಿರಿ ಮ
ಮೃತದೇಹಗಳನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸದಿರಿ."

7. ಕೈದಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ

ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸು
ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿಸಿದರು,

لا تجهزن على جريح ولا يتبعن مدبرٌ ولا يقتلن اسيرٌ ومن
اغلق بابه فهو آمن۔[1]

"ಯಾವನೇ ಗಾಯಾಳುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡದಿರಿ. ಓಡುವವ
ಬೆಂಬತ್ತಬೇಡಿರಿ. ಕೈದಿಗಳನ್ನು ವಧಿಸಬೇಡಿರಿ. ಯಾರು ತನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಭಯ ನೀಡಿರಿ."[1]

1. ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪು. 47.

ಹಜ್ಜಾಜ್ ಬಿನ್ ಯೂಸುಫ್ ಒಮ್ಮೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್‌ರಿಗೆ(ರ) ಒಬ್ಬ ಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು,

ما امرنا بهذا يقول الله تعالىٰ حتىٰ اذا اثخنتموهم فشدوا

الوثاق فاما منًّا بعد واما فداءً۔

"ಅಲ್ಲಾಹನು ನಮಗೆ ಅದರ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವನು ಹೀಗೆ ೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ- ಕೈದಿಗಳು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸೌಜನ್ಯ ತೋರಿರಿ ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಹಾರ ಧನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ"* ಎಂದರು.

ರಾಯಭಾರಿಯ ಕೊಲೆ ನಿಷಿದ್ಧ

ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ದೂತರನ್ನು ವಧಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ೇಧಿಸಿದರು. ಮುಸೈಲಿಮ ಕದ್ದಾಬ್‌ನ ದೂತ ಅವನ ಧೂರ್ತ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು,

لولا ان الرسل لا تقتل لضربت عنقك -

"ದೂತರ ವಧೆಯು ನಿಷಿದ್ಧವಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಕತ್ತು ಕ್ಯೊದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ."

ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಕುರಿತು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬನು ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಡಿಯ ಬಳಿ ತಲುಪಿ ತಾನು ಇಂತಿಂತಹ ಾರದ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿರುವೆನು, ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಡಳಿತಗಾರನ ಬಳಿಗೆ ಸಂದೇಶ ದಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನನ್ನು ದೇಶದೊಳಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ುಮತಿಸಬೇಕು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಅತಿರೇಕ ಎಸಗಬಾರದು. ಅವನ ಸೊತ್ತು- , ನೌಕರ-ಚಾಕರರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆಯುಧಗಳ ಮೇಲೂ ಕೈ ಮಾಡಬಾರದು. ಕೆಲವು

---

*. ಇದು ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಾರಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಾಗಿ ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಕಠಿಣ ಶತ್ರುಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ್ಯಯ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನೆಸಗಿದವರು, ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷೋಭೆಯ ರೂವಾರಿಗಳಾದ ನಾಯಕರನ್ನು ಲ್ಲುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಬದ್ರ್ ಯುದ್ಧದ ಕೈದಿಗಳ ಪೈಕಿ ್ಬ ಬಿನ್ ಅಬೀ ಮುಈತ್‌ನನ್ನು ವಧಿಸಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರವು ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ಯುದ್ಧಾಪರಾಧಿ'ಗಳ ಮೇಲೆ ದಾವೆ ಹೂಡುವ ಮೋಸದಾಟವನ್ನು ು ಮಾಡಲಾರದು. ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಡಿದ್ದುವು.

ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪ್ರಕಾರ ಆತ ಇಸ್ಲಾಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ವ್ಯಭಿಚಾರ ವ
ಕಳ್ಳತನದ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದರೂ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

9. ವಚನಭಂಗ ನಿಷಿದ್ಧ

ಬಂಡಾಯ, ವಚನಭಂಗ ಮತ್ತು ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರ
ಮಾಡುವುದರ ಕೆಡುಕನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅನೇಕ ಹದೀಸ್‌ಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ
ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ)
ರೀತಿ ಹೇಳಿದುದಾಗಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಮ್ರ್ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು,

من قتل معاهدا لم يرح رائحة الجنة وان ريحها لتوجد
من مسيرة اربعين عامًا۔

"ಓರ್ವ ಒಪ್ಪಂದ ಬದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂದವನಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಪರಿಮಳವೂ ದೊರಕ
ವಸ್ತುತಃ ಅದರ ಪರಿಮಳವು 40 ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರದ ತನಕ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತ

ಇನ್ನೊಂಧು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಮ್ರ್‌ರಿಂದ(ರ) ಹೀಗೆ ವರದಿಯಾ

اربع خلال من كن فيه كان منافقا خالصا من اذا حدث
كذب، واذا وعد اخلف، واذا عاهد غدر واذا خاصم فجر۔

ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅಪ್ಪಟ ಕಪಟ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗುವ
1. ಮಾತಾಡುವಾಗ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು, 2. ವಚನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಾಲಿಸದಿರುವುದು, 3. ಒಪ್ಪ
ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು, 4. ಜಗಳಾಡಿದರೆ ಬಯ್ಯುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ,

لكل غادر لواء يوم القيامة يرفع له بقدر غدره، الا ولا
غادر اعظم غدرا من امير عامة۔

"ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ರೋಹಿ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದವನ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡ
ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದು ಒಂದು ಧ್ವಜವಿರುವುದು. ಅದು ಅವನ ವಿದ್ರೋ
ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು. ನೆನಪಿಡಿರಿ, ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಸರದಾರನು ವಿದ್ರೋಹವೆಸಗಿ
ಅವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ರೋಹಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ."

ಒಮ್ಮೆ ಅಮೀರ್ ಮುಆವಿಯಾರು(ರ) ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ
ಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ವಸ್ತುತಃ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದ ಅವಧಿ ಇನ್ನೂ
ಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅಮೀರ್
ಆವಿಯಾರ(ರ) ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಬಿ ಅಮ್ರ್ ಬಿನ್ ಅಂಬಸ(ರ)
ತಿ ಒಪ್ಪಂದದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಗಡಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸೇನೆಯ ರವಾನೆ
ೂ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ಮುಆವಿಯಾ(ರ)
ು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು,

من كان بينه وبين قوم عهد فلا يحلن عهداً ولا يشدنه
حتى يمضي امده او ينبذ اليهم على سواء-

"ನಾನು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ- ಒಂದು ಜನಾಂಗದೊಂದಿಗೆ
ಯಾನು ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ಅದರಲ್ಲಿ
ವುದೇ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೋಸದ ಭಯವಿದ್ದರೆ
ಾನತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮುಗಿಸುವ ಸೂಚನೆ ನೀಡಬೇಕು."

ಅಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಒಡಕು ನಿಷಿದ್ಧ

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು
ಡೆಡೆ ಇಳಿದರೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಚದರಿಬಿಡುವುದು
ಬರ ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ
ಾದಿ(ಸ) ಜಿಹಾದ್‌ಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಂತಹ ಅಶಿಸ್ತು ಹರಡಿದೆ
ು ರಸ್ತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಜನರು ಚದುರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬ ದೂರು ಬಂತು. ಆಗ
ಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿಸಿದರು,

من ضيق منزلاً اوقطع طريقا فلا جهاد له

"ಯಾರು ರಸ್ತೆಗೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಬಿಡುವರೋ ಅಥವಾ ದಾರಿ
ೀಕರನ್ನು ದೋಚುವರೋ ಅವರ ಜಿಹಾದ್ ಸಿಂಧುವಾಗದು."

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು,

ان تفرقكم في هذه الشعاب والاودية انما ذالكم الشيطان

"ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಕಣಿವೆ ಅಥವಾ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚದುರಿ ಬಿಡುವುದು ಒಂದು ಪೈಶಾಚಿಕ
ವಾಗಿದೆ."

ಅಬೂ ಸಲಿಲಬ ಖಿಶ್ನಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಅದರ ನಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಾಯಿತೆ
ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸೇನೆಯು ಒಂದೆಡೆ ಇಳಿದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಡೇರೆಗಳ
ಒಂದು ಚದ್ದರವನ್ನು ಹರಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದೋ ಎಂ
ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

11. ಗುಲ್ಲು ಗದ್ದಲಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸಬಾರದು

ಅರೇಬಿಯಾದ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗುಲ್ಲು ಗದ್ದಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ
ಹೆಸರೇ 'ವಗಾ' (ಬೊಬ್ಬೆ) ಎಂದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕಾರದ ನಂತರವೂ ಅರ
ಇದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಯಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ)
ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಅಬೂ ಮೂಸಾ ಅಶ್‌ಅರಿಯವರಿಂದ(ರ) ವರದಿಯಾಗಿದೆ-

كنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فكنا اذا اشرفنا على
واد هللنا وكبرنا ارتفعت اصواتنا فقال النبي صلى الله عليه وسلم
يا ايها الناس اربعوا على انفسكم فانكم لا تدعون اصم ولا غائبا،
انه معكم انه سميع قريب -

ನಾವು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಜತೆಗಿದ್ದೆವು. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಣಿವೆಗೆ ತಲುಪಿ
ಜೋರಾಗಿ ತಕ್‌ಬೀರ್ ಮತ್ತು ತಹ್‌ಲೀಲ್ (ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್, ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ
ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮೊಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಜನ
ಗಾಂಭೀರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯಿರಿ. ನೀವು ಯಾರನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅ
ಕಿವುಡನೂ ಅಲ್ಲ. ದೂರ ಇರುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಜತೆಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲವ
ಆಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹಳ ನಿಕಟವಾಗಿದ್ದಾನೆ."

ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದೇಶಗಳು

ಸೇನೆಗಳನ್ನು ರವಾನಿಸುವಾಗ ಯುದ್ಧದ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀ
ಕ್ರಮ 19ನೇ ಶತಮಾನದ ತನಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು
ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅರೇಬಿಯಾದ ನಿರಕ್ಷರಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಒಬ್ಬ ದಂಡನಾಯಕನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸುವಾಗ ಅವನಿ
ಅವನ ಸೇನೆಗೂ ಮೊದಲು ತಕ್ವಾ ಮತ್ತು ದೇವ ಭಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನ
ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು,

اغزوا بسم الله وفى سبيل الله، قاتلوا من كفر بالله،

اغزوا ولا تغدروا ولا تغلوا ولا تمثلوا ولا تقتلوا وليدًا۔

"ಹೋಗಿರಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಾಹನ ದ್ಧ ನಿಷೇಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಿರಿ. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರೊಂದಿಗೂ ವಚನಭಂಗ ಮಾಡದಿರಿ. ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡದಿರಿ. ತದೇಹಗಳನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸದಿರಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿರಿ."

ಪ್ರಥಮ ಖಲೀಫ ಹ. ಅಬೂಬಕರ್‌ರವರು(ರ) ಸಿರಿಯಾದ ಕಡೆಗೆ ಸೇನೆಯನ್ನು ನಿಸಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಆದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಹದೀಸ್ ಾಂಸರು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಉದ್ಧರಿಸಿರುವರು. ಅವು ಹೀಗಿವೆ,

1. ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮುದುಕರನ್ನು ವಧಿಸಬಾರದು.
2. ಮೃತದೇಹಗಳನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಬಾರದು.
3. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ದೇವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸತಾಯಿಸಬಾರದು. ಅವರ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳನ್ನು ಕೆಡವಬಾರದು.
4. ಯಾವುದೇ ಫಲ ನೀಡುವ ಮರವನ್ನು ಕಡಿಯಬಾರದು. ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಸುಡಬಾರದು.
5. ಜನ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡಹಬಾರದು.
6. ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು.
7. ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಚನಭಂಗ ಮಾಡಬಾರದು.
8. ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರ ಜೀವ ಸೊತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಜೀವ ಸೊತ್ತುಗಳಷ್ಟೇ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕು.
9. ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು.
10. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು. (ಯುದ್ಧ ರಂಗದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಬಾರದು.)

ಧಾರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು

ಈ ಆದೇಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಂದಿನ ಯುದ್ಧದ ವಾರ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದಂತಹ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತ್ರಗೊಳಿಸಿತು. ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳು ಮತ್ತು ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಕೊಲೆ, ಒಪ್ಪಂದಬದ್ಧ ಜನರ ಲೆ, ಗಾಯಾಳುಗಳ ಕೊಲೆ, ಯುದ್ಧ ನಿರತರಲ್ಲದವರ ಕೊಲೆ, ಅವಯವಗಳನ್ನು ಯುವುದು, ಮೃತದೇಹಗಳನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವುದು, ಅಗ್ನಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ, ದರೋಡೆ, ಸುಲಿಗೆ,

ರಸ್ತೆ ತಡೆ, ಬೆಳೆಗಳ ಮತ್ತು ಜನವಸತಿಗಳ ನಾಶ, ವಚನಭಂಗ, ಸೇನೆಯ ಅಶಿಸ್ತು ವ
ಚದರುವಿಕೆ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಲು, ಗದ್ದಲ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯುದ್ಧದ ಕಾನೂ
ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಸಾರಲಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವು ಕೇವಲ ಸಭ್ಯ ಮತ್ತು ವೀರ ಜನರು ಶತ್ರು
ಕನಿಷ್ಠ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಿ ಅವರ ಕೇಡನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರ ಹೆಸ
ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ಸುಧಾರಣೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವು 8 ವರ್ಷಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೆ
ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾದರಿ ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯವಾಗಿ
ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಜಯಿಸಿದಾಗ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶತ್ರುವಿನ ದೆ
ನಗರವೊಂದು ಅಧೀನವಾದಾಗ ಕ್ರೂರ ಅರಬರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ರೋಮ್ ವ
ಇರಾನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಏನೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿರಿ. ಅನಂತರ ಯೋಚಿ
ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ತನಕ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅರಬ
ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ 8 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರ
ತರತರದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಹೊರಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ವೈರಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವೇ ಅ
ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇವರನ್ನು ಮನೆಗಳಿಂದ ಅಟ್ಟಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.
ಅವರು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದರೋ ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ
ದಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ನಗರ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗೊಲೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಲಿಗೆ ದರೋಡೆ
ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರದೇ ಜೀವ, ಸೊತ್ತು, ಮಾನ-ಗೌರವಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡುವುದಿ
ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಾ ವೈರಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಗರಾಧೀ
ಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 24 ಮಂದಿ ವಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೂಡಾ ಅ
ಮೊದಲು ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದ ಕಾರಣದಿಂದ. ದಂಡನಾಯಕರು(ಸ) ನಗರ ಪ್ರವೇ
ಮೊದಲೇ ಘೋಷಣೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತವ
ಅಭಯವಿದೆ. ಶಸ್ತ್ರ ಕೆಳಗಿರಿಸಿದವನಿಗೆ ಅಭಯವಿದೆ. ಅಬೂ ಸುಫ್ಯಾನ್‌ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರ
ಪಡೆದವರಿಗೆ ಅಭಯವಿದೆ. ನಗರವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧೀನವಾದ ನಂತರ ವಿಜಯಿ ಸರದಾ
ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಶತ್ರುವನ್ನು ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ 13 ವರ್ಷ
ಕಾಲ ತೀವ್ರ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ ಬಲವ
ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಿದ ನಂತರವೂ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮವ
ಅಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬದ್ರ್, ಉಹ್‌ದ್ ಮತ್ತು ಅಹ್‌ಝಾಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೊಂ
ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇಂದು ಆ ಶತ್ರುಗಳು ಕತ್ತು ಬಾಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯಿ ಕೇಳುತ್ತಾ
"ಈಗ ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಏನು? ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುವೆ?" ಶರಣಾದವ
ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ, "ನೀವು ಉದಾರಿಯಾದ ಸೋದರ, ಉದಾರಿ ಸೋ

." ಆಗ ವಿಜಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, لاتثريب عليكم اليوم، اذهبوا فانتم الطلقاء!
ೀಗಿ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರು. ಇಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲ." ಇದು
ಲ ಪ್ರಾಣದ ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಂಡನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸೇನೆಯು 8 ವರ್ಷ
ೆ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಟ್ಟಾ ಶತ್ರುಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಕಿರುಕುಳವು
್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಗರ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ
ಯಾರು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಕೊಂದು ಬಿಡಬೇಕು. ಅವರು ಕೂಡಾ ಸೆರೆಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆ
ನ್ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಂತರು ಅವರ ಮೇಲೂ ಕರುಣೆಯ ಸುರಿಮಳೆಗೆರೆದರು. ಹಿಬಾರ್ ಬಿನ್
ದ್, ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರಿ ಝೈನಬ್‌ರನ್ನು(ರ) ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದ.
ಾಗತನಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮನಾದ ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಪ್ರೀತಿ
ರಾದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ಕೊಂದ ವಹ್‌ಶೀ ಬಿನ್ ಹರ್ಬ್ ಮುಸ್ಲಿಮನಾದನು. ಅವನನ್ನು
ಸಲಾಯಿತು. ಹಂಝಾ ಅವರ ಕಾಳಚವನ್ನು ಜಗಿದ ಹಿಂದ್ ಬಿಂತ್ ಉಕ್ಬಾ ಕೂಡಾ
ಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು ಅಬೂಜಹಲ್‌ನ ಮಗ ಇಕ್ರಿಮಾ
ಮ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ ಉನ್ನತ ಸಹಾಬಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದರು.
ೆ ಹೊರತು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಅಬೀನರಹ್, ಸಾರಾ, ಕಲಬ್ ಬಿನ್ ಝುಹೈರ್,
ಲ್ಲರೂ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ ಪ್ರಾಣ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾಯಿತು.
ಲ ಹುವೈರಿಸ್ ಬಿನ್ ನಕಿಯ, ಅಬ್ದುಲ್ ಉಝ್ಝಾ ಬಿನ್ ಖತಲ್ ಮತ್ತು ಮುಕೈಸ್
ಸಬಾಬಾರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತು. ಅದು ಶತ್ರುತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಕೊಲೆಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ
ು ರೂಪದಲ್ಲಾಗಿತ್ತು.

ಲೋಕದ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರಿ ಜನಾಂಗವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 8 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ
ರಣೆಯಿದು. ಇಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಲೋಕದ
ಂತ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳು ಯಾವುದೇ ಶತ್ರುವಿನ ನಗರಕ್ಕೆ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ
ೇಶಿಸಿದರೆ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು
ಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರ. 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ
ಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಧ್ವಜವಾಹಕರು ಪರಸ್ಪರರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹರಡಿದ
ಶವನ್ನು ಕಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳು ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. 14
ು ವರ್ಷಗಳ ಅಂದಿನ ಕತ್ತಲ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಧ್ವಜವು ಖುಸ್ರೂ
ೇರುಝ್ ಮತ್ತು ಹರ್ಕುಲಿಸ್‌ರಂತಹ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಗ ಅರೇಬಿಯದ ಓರ್ವ
ರಿ ಮತ್ತು ಮರುಭೂಮಿ ವಾಸಿ ಜನಾಂಗವು ತನ್ನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುವಿನ ನಗರದಲ್ಲಿ
ೇಶಿಸಿ ತೋರಿಸಿದಂತಹ ಸಭ್ಯವರ್ತನೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸುಧಾರಣೆ, ಎಷ್ಟು ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ

ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸಮರ್ಥ ಸೈನಿಕ ಶಿಸ್ತು- ಸಂಯಮದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದ
ಊಹಿಸಿ ನೋಡಿ.

4. ಯುದ್ಧದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಯಮಗಳು

ಇನ್ನು ನಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿರದಿದ್ದ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದಂತಹ ವಿಷಯ
ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸೋಣ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧದ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ
ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನ
ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಯುದ್ಧ ನಿಯಮಗಳ ಬುನಾದಿಯಾಗಿರುವಂ
ತಾತ್ವಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಉಳಿದಂತೆ ವಿಸ್ತೃತ ನಿಯಮಗಳು ಆ
ಕಾಲದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾ
ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆ

ಯುದ್ಧವನ್ನು ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರಥಮ ಕ್ರ
ಅದನ್ನೊಂದು ಕೇಂದ್ರೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿದುದು. ಅದು ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯ
ಬಲಿಷ್ಠ ಅನುಸರಣಾ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಯುದ್ಧ ನಿಯಮ
ಪೈಕಿ ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ನಿಯಮವೇನೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಸೇನಾ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ
ನಾಯಕನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಸಬಾರದು. ಶತ್ರುವನ್ನು ವಧಿಸುವುದು, ಅವನ ಸೊತ್ತ
ವಶಪಡಿಸುವುದು, ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಯುದ್ಧೋಪಕರಣಗಳ
ನಾಶ ಪಡಿಸುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಾಯಕ ಅಥ
ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವೂ ಅಪರಾಧವೂ ಆಗುತ್ತ
ಬದ್ರ್ ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಜಹಶ್(ರ) ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ
ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕುರೈಶರ ಒಂದು ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿ
ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ದೋಚಿ ತಂದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು
ತೀವ್ರ ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರು. ಆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಧರ್ಮಬಾಹಿರವೆಂ
ಘೋಷಿಸಿದರು. ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೂಡಾ ಅವರಿಗೆ ಛೀಮಾರಿ ಹಾಕುತ್ತಾ, "ನಿಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿ
ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹ.ಖಾಲಿದ್‌ರನ್ನು(ರ) ಜಸೀ
ಗೋತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂ
ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾಯಕನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಕ್ತಪಾತ ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಸ
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ಅವರು ಕೋಪ ಮತ್ತು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತ

ಅಲೀ(ರ) ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದರು, اجعل امر الجاهلية تحت قدميك
ವು ಈ ಅಜ್ಞಾನಜನ್ಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಬಿಡಿರಿ."

ನಾಯಕನ ಅನುಸರಣೆಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ುಸರಣೆಯಂತೆಯೇ ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ನಾಯಕನಿಗೆ ತೋರುವ ಅವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ಅವಿಧೇಯತೆಗೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ.

ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ,

الغزو غزوان، فاما من ابتغى وجه الله واطاع الامام و
انفق الكريمة واجتنب الفساد فان نومه ونبهته اجر كله واما
من غزا رياء وسمعة وعصى الامام وافسد في الارض فانه لا
يرجع بالكفاف-

"ಯುದ್ಧಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯದ್ದಿವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧ. ರಲ್ಲಿ ಇಮಾಮರ (ನಾಯಕ) ಅನುಸರಣೆ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ತನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅಂತಹವನ ನಿದ್ರೆ ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯಾರ್ಹ ಕರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರು ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನೋ, ಾಮರಿಗೆ(ನಾಯಕ) ಅವಿಧೇಯತೆ ತೋರಿದನೋ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆ ಡಿದನೋ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾರದು."

ಈ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಿಸ್ತು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದು ಲ ಒಂದು ರಕ್ತಪಾತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸೇನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜವಾನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಜನರ ಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಕೊಲೆ-ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿ ಯಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯ ಜವಾನರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೀನ ದೇಶಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜವಾನನು ಮನಬಂದಂತೆ ಕೊಲೆ ಗೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಊರು ಮತ್ತು ಹೊಲಗದ್ದೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ರು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶತ್ರು ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಾಶ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ನ ಸೇನೆಯ ಶಿಸ್ತಿನ ಕುರಿತು ಬಹಳ ಚರ್ಚೆಯಿದೆ. ಅದು ಕೂಡಾ ಈ ಮಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇರಾನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನ ಸೇನೆಯ ಜವಾನರು ರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅದರ ವಿವರಣೆಯು ನಮಗೆ ಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸೇನೆಗೆ ಒಂದು ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು

ನಿಯಮವನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯ ಜವಾನರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರಲಿ
ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ರಕ್ತವನ್ನು ಹರಿಸುವುದು ಒಂದು ಸಾಮ
ಕೃತ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೆ
ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅದರ ಸಮಯ, ಸಂದರ್ಭ, ಅಗತ್ಯ, ಅನಗತ್ಯದ ಕುರಿತು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಇಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಯುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧ
ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಒಬ್ಬ ಅಮೀರ್(ನಾಯಕ)ನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಓರ್ವ ಸೈನಿಕ
ಅಮೀರ್‌ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶತ್ರುವಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಮರದ ಒಂದು ಫಲವನ್ನಾದರೂ ಕಿ
ತಿನ್ನುವ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ.

ವಚನ ಪಾಲನೆ

ಯುದ್ಧವಾಗಲಿ ಸಂಧಾನವಾಗಲಿ ಎರಡೂ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಚನ ಪಾಲನೆಯ
ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂ
ನಿಯಮವೇನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ತನ್ನ ವಚನವ
ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ವಚನಭಂಗದಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿ ಮತ್ತು ವಚನ ಪಾಲನೆಯಿ
ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಹಾನಿಯಾಗಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ
ತೊರೆಯುವ ಮತ್ತು ಆ ಹಾನಿಯನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂ
ವಚನ ಭಂಗದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಕೂಡಾ ಅವರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಚಾರಿ
ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಾರವು. ಅದೇ ರೀತಿ ವ
ಪಾಲನೆಯ ಅತಿದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ ಕೂಡಾ ಅದರಿಂದಾಗುವ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಲಾಭವ
ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲಾರದು. ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ
ಸಾಮೂಹಿಕ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಒಂದು ವಿಷಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವ
ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಷಯವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾ
ಆದರೆ ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಸಾಮೂಹಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾ
ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯ
ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯತೆಯವರಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಲಾಭಕ
ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು, ವಂಚನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು, ವ
ಭಂಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು, ಒಪ್ಪಂದ ಮರಿಯುವುದನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೊ
ದೊಡ್ಡ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಕ್ತಾರರಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕೂಡಾ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಳುಕಿಲ
ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ದೋಷವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆ

ಸ್ಲಾಮ್ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಘಟನೆ, ಪ್ರಜೆ, ಸರಕಾರ, ನಾಗರಿಕರು ಮತ್ತು ನಾಂಗಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ವಚನಭಂಗವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾದರೂ ಧರ್ಮ ಬಾಹಿರವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತದೆ. ದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿರಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿರಲಿ.

ಈ ವಿಷಯದ ಅನೇಕ ವಚನಗಳು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಆಜ್ಞೆಗಳ ವಿವರಣೆಗೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನು ುದ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ٥ وَالَّذِيْنَ
يَصِلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَنْ يُّوْصَلَ ...... اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عُقْبَى الدَّارِ ٥ (الرعد: ٢١-٢٢)

ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಕರಾರನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದ ಿಕ ಮುರಿದು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಲೋಕ ಗೃಹವು ಅವರಿಗೇ ಗಿರುತ್ತದೆ. (13. ಅರ್‍ರಅ್‌ದ್: 20-22)

وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ فِى الْبَاْسَآءِ
وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ۭ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ۭ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُوْنَ ٥ (البقرة: ١٧٧)

ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು, ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯ-ಥ್ಯಗಳ ಸಮರವಾಗುವಾಗ ಸಹನೆಯಿಂದಿರುವುದು ಧರ್ಮ ಶೀಲತೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರೇ ಸತ್ಯ ಧರು ಮತ್ತು ಇವರೇ ಧರ್ಮ ನಿಷ್ಠರು. (2 ಅಲ್‌ಬಕರ: 177)

وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ
ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ٥ (انعام: ١٥٢)

ವಿಷಯವು ನಿಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಮಾತಾಡುವಾಗ

ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾಗಿಯೇ ಮಾತಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕರಾರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿರಿ. ನಿ
ಉಪದೇಶ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ಈ ವಿಷಯಗಳ ಆದೇಶವ
ನಿಮಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. (6. ಅಲ್ ಅನ್‌ಆಮ್: 1

وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا (بنی اسرائیل: ۳۴)

ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಚನದ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ
ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗುವುದು. (17. ಬನೀ ಇಸ್ರಾಈಲ್:

ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಜೀವನವ
ಆದರ್ಶದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವರು. ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವಚನ ಪಾಲನೆಗೆ ಇರ
ಬೆಲೆಯು ಅದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಬದ್ರ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ನಿಷೇಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
ಮುಸ್ಲಿಮರ ಮೂರ್ಪಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ತಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಕಾತುರರಾಗಿದ್ದರು. ಹುದೈಫಾ ಬಿನ್ ಅಲ್‌ಯಮಾನ್ ಮತ್ತು ಅ
ತಂದೆ ಹಸೀಲ್ ಬಿನ್ ಜಾಬಿರ್ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸೇನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ರಸ್ತೆಯ
ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅವರನ್ನು ತಡೆದರು. ನೀವು ಮುಹಮ್ಮದರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರು
ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, "ಇಲ್ಲ ನಾವು ಮದೀನಾದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದಾಗ
ಕುರೈಶರು ಅವರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದೆಂಬ ಕರಾರಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸತ್ಯ ನಿಷೇಧಿಗಳ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬದ್ರ್ ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವಯ
ಬಳಿಗೆ ತಲುಪಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅದನ್ನು ಕೇ
انصرفا نفي لهم بعهدهم ونستعين الله عليهم ! "ನೀವು ಮದೀನಕ್ಕೆ ಹೋ
ನಾವು ಕರಾರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವೆವು. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಸಹಾ
ಯಾಚಿಸುವೆವು" ಎಂದರು.

ಹುದೈಬಿಯಾ ಸಂಧಿಯ ವೇಳೆ ಕುರೈಶ್ ನಾಯಕರ ಜತೆ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡ ಶರತ್ತು
ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮಕ್ಕಾದಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಬಳಿ ತಲುಪಿ
ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅವನನ್ನು ಮರಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಕ
ಹೋದರೆ ಅವನನ್ನು ಮರಳಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಧಿ ಇನ್ನು ಬರವಣಿಗೆ
ಹಂತದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಗ ಅಬೂ ಜಂದಲ್‌ಬಿನ್ ಸುಹೈಲ್ ಮಕ್ಕಾದ ಸತ್ಯ ನಿಷೇಧಿಗಳ ಸೆರೆಯಿ
ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸೇನೆಯ ಬಳಿ ಸೇರಿದರು. ಅವರ ಕಾಲ
ಸಂಕೋಲೆಗಳಿದ್ದುವು. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಿದ್ದುವು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಠಿಣ ದೌರ್ಜನ
ಕುರುಹಿತ್ತು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮುಂದೆ ಬಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ, "ಅಲ್ಲಾಹನಿ
ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರುಗೊಳಿಸಿ." ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂ

ರುಕವುಂಟಾಯಿತು. 1,400 ಖಡ್ಗಗಳು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ನರೆ ಸಂಧಿಯ ಶರತ್ತುಗಳು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಾಗಿದೆ. ಕರಾರನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನ್ನರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅಬೂ ಜಂದಲ್‌ರನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಭಯ ನೀಡಲು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು,

"ಅಬೂ ಜಂದಲ್! ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಖಂಡಿತ ದಾರಿ ೀರಿಸುವನು."

ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ ಬಳಿಕ ಇನ್ನೋರ್ವ ಪ್ರವಾದಿ ಸಂಗಾತಿ ಅಬೂ ಬಸೀರ್(ರ) ಂಬವರು ಮಕ್ಕಾದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಳಿಗೆ ತಲುಪಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಕುರೈಶರು ಇಬ್ಬರನ್ನು ರವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಂದು ಅಬೂ ಬಸೀರ್‌ರನ್ನು ಮರಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ೀಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಎಸಗಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋದ ಂಗಳ ಜತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಚನ ಪಾಲನೆಯು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಆ ಮರ್ದಿತ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ಆ ಅಕ್ರಮಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ವಚನ ಂಗವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮತ್ತು ಸಹಾಬಿಗಳ(ರ) ಕಾಲದ ಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯುದ್ಧದ ಘೋಷಣೆ

ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಒಪ್ಪಂದದ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹಗೆತನದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅದರ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಯಮ ಏನೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾದ ಅಂತಿಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ತರುವಾಯ ಚನ ಪಾಲನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಯುದ್ಧ ಹೂಡಬಹುದು:

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ

(الانفال : ٥٨)

ನಿಮಗೆಂದಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗದಿಂದ ವಂಚನೆಯ ಆಶಂಕೆಯಿದ್ದರೆ ಮಾನತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ) ಅದರ ಕರಾರನ್ನು ಅದರ ಮುಂದೆ ಎಸೆದು ಬಿಡಿರಿ.

(8. ಅಲ್ ಅನ್‌ಫಾಲ್: 58)

ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕರಾರನ್ನು ಎಸೆದು ಬಿಡುವುದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಖ್ಯಾನಕಾರರು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿರುವರು- "ನಿಮ್ಮ ಹಗೆತನದ ಕೃತ್ಯಗಳು ಹೇಗಿವೆಯೆಂದರೆ

ಅವುಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾ ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆಯುತ್ತಾರೋ ಎಂ ನೋಡಬೇಕು. ಆ ಬಳಿಕವೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿರು ಯುದ್ಧ ಹೂಡಬೇಕು.[1]

ಅಲ್ಲಾಮಾ ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್(ರ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು,

ای اعلمهم بانك قد نقضت عهدهم حتى يبقى علمك
وعلمهم بانك حزبٌ لهم وهم حزبٌ لك وانه لاعهد بينك
وبينهم على السواء - ای تستوی انت وهم فی ذالك-

"ನೀವು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿರುವಿರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಡಿರಿ. ಸುದ್ದಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮತ್ತು ಅವರು ಸಮಾನರಾಗಬೇಕು. ನೀವು ಅವರ ಶತ್ರುವಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವು ಒಪ್ಪಂದ ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲ."

ಅಝ್‌ಹರಿಯವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು:

اذا عاهدت قوما فخشيت منهم النقض فلا توقع بهم
بمجرد ذالك حتى تعلمهم،

"ನೀವು ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗದೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಅವರಿ ವಚನ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಆಶಂಕೆಯಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮುಗಿ ಬೀಳದಿರಿ. ಮೊದ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿರಿ."

ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕೇವಲ ಸುದ್ದಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸಾಕೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿ ವಚನ ಭಂಗ ಮಾಡುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅವಧಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಶಿಫಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಗೆತನದ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಅವ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

---

1. ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮದಿಂದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ ಹೊರತಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಂದದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಅಥವಾ ಬಹಿರಂಗ ಯುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆದಿರಬೇ ಮಕ್ಕಾದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ಕಡೆಯಿದ ಆದಂತೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅ ಬಯಸಿದರೆ ಘೋಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ದಾಳಿ ನಡೆಸುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯದ ಸಂದರ್ಭ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧಕೈದಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆಯೆಂದು ಈ ಹಿಂದೆ ಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ರಿಯಾಯಿತಿ ಇರುವುದಲ್ಲ. ಅವರ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮೃದು ನೀತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ತ್ರ ಕರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕೈದಿ, ಬಡವ ಮತ್ತು ಅನಾಥನಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವುದನ್ನು ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಜ್ಜನರ ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೊಗಳಲಾಗಿದೆ.

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۝ إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝ (الدهر: ٨تا١٠)

- ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದರಿದ್ರರಿಗೂ, ಅನಾಥರಿಗೂ ಯಾಳುಗಳಿಗೂ ಊಟಕೊಡುತ್ತಾರೆ (ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ), "ನಾವು ನಿಮಗೆ ಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನಾಗಲಿ, ಜ್ಞತೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗಂತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಆ ತೀವ್ರ ಕಾಠಿಣ್ಯದ ಂತ ಸುದೀರ್ಘ ದಿನದ ಭಯವಿದೆ." (76. ಅದ್ದಹ್ರ್: 8-10)

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಸದಾ ಕೈದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸದ್ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಆದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಹಿಂಸೆ ರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಗುರಿ ಪಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ ವಂತ ಪಡಿಸಿದವರನ್ನು ಬದ್ರ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕೈದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರಲಾಯಿತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೌಜನ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ತಮ್ಮ ುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದರು. ಸಹಾಬಿಗಳು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ) ಉಣ್ಣುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಆಹಾರ ಕೊಟ್ಟರು. ತಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆರಾಮವಾಗಿ ರನ್ನು ಇರಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಸಹಾಬಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ಖರ್ಜೂರ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ-ಸಾರು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೈದಿಗಳ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದಾಗ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಿದರು.

ವಸ್ತುತಃ ಆ ಕಾಲ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪಾಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಸುಹೈಲ್ ಬಿನ್ ಅಮ್ರ್ ದೊಡ್ಡ ವಾಗ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ದ್ಧ ವಿಷಲಿಪ್ತ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಹಲ್ಲು ಮುರಿದು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು

ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ಅವನ
ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವನು". ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಬಳಿಕ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದ

ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನಿಯಮವೇನೆಂದರೆ ಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಯ
ಅವರನ್ನು ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಪರಿಹಾರ ಪಡ
ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಜತೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ ತೋರಬೇ

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ
ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್‌ಈಮ್ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಾದ 80 ಮಂದಿ ಇಸ್ಲಾ
ಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮು
ಹಾಜರು ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರವಿ
ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹುನೈನ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹವಾಝಿನ್‌ನ 6 ಸಾವಿರ ಕೈದಿಗಳ
ಸೌಜನ್ಯ ಪೂರ್ವಕ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಯಮಾಮದ ಸರದಾರ ಸುಮಾಮ ಬಿನ್ ಉಸ
ಸೆರೆಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನೂ ಪರಿಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿ
ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂಕಷ್ಟ ವ
ಬಡತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆದದ್ದೂ ಇದೆ.

ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ದ
ದಾಸಿಯರಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಹಿಳೆ
ಜತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆ. ಇದರ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೇನು? ಒ
ವೇಳೆ ಈ ವಿಧಿ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದಾದರೆ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ
ಕುರ್‌ಆನ್ ಹೇಳಿದ, فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً "ಆ ಬಳಿಕ ನೀವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸೌ
ತೋರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು." (47:4) ಎಂಬ ನಿಯ
ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲುಕುತ್ತದೆ? ಆಕ್ಷೇಪಕರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವ
ರೀತಿ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಕೆಲವು ವಕ್ತಾರರು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆ
ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕುರಿತು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್
ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ದಾಸರಾಗಿ ಮಾಡುವ ನಿಯಮ ಇದೆಯೆಂಬುದು ನಿಜವೇ. ಅದೇ
ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳಾದ ಗುಲಾಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವ
ಆದರೆ ಈ ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗ
ತಿಳಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ವಿನಿಮಯಗಳ ವಾಡಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.
ಸ್ಲಿಮ್ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಕೈ ಸೇರಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ
ಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶತ್ರು ಜನಾಂಗಗಳ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮರ
ಸೇರಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಇರಿಸುವ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ
ಗಳ ವಿನಿಮಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಸಂತೋಷ
ಕೊಂಡಿದ್ದರು. 'ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಮಾ ಇಬ್ನು ಹಜರ್ ಅವರು ಹೀಗೆ
ಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು, "ಮುಸ್ಲಿಮರ ಬಳಿ ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕೈದಿಗಳಿದ್ದು ಬಹುದೇವ
ಶ್ವಾಸಿಗಳ ಬಳಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕೈದಿಗಳಿದ್ದು ಇಬ್ಬರೂ ತಂತಮ್ಮ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು
ಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.[1]"

ಶತ್ರುವು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಕೊಂಡರೆ ಅವರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಹನೀಫಾ,
ಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್, ಇಮಾಮ್ ಮುಹಮ್ಮದ್, ಇಮಾಮ್ ಮಾಲಿಕ್,
ಾಮ್ ಶಾಫಿಈ ಮತ್ತು ಇಮಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್ ಅವರ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.[2]
ಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಕೂಡಾ ಕೈದಿಗಳ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.
ಸ್ಲಿಮ್, ಅಬೂ ದಾವೂದ್ ಮತ್ತು ತಿರ್ಮಿದಿಯ ಒಂದು ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ
ಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಓರ್ವ ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿ
ದ್ಧ ಕೈದಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ)
ೕ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿ ಯುವತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಾದವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಅವರಿಂದ ಇಬ್ಬರು
ಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಗರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರುಷರು
ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ನಗರದ ಆಯುಧ ಎತ್ತುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ
ಷರೂ ಕೊಲೆಯಾದದ್ದಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಾಥ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮತ್ತು ತಬ್ಬಲಿ
ಳ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಿಜಯಿ ಜನಾಂಗವು ವಹಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
ಯಿಗಳೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ
ರ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪುರುಷರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ವೈವಾಹಿಕ
ಂಧ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯ ಬೇರೇನಿರಬಹುದು.[3]

---

1. ಭಾಗ-2, ಪುಟ: 101.
2. ಫತ್ಹುಲ್ ಕದೀರ್, ಭಾಗ-4, ಪು 306.
3. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸೇನೆಯ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಹ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುರಿತು ಇರುವ ಇಸ್ಲಾಮಿ
ಮಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಹೀಗಿದೆ:

ಈ ರೀತಿ ಆಕೆ ಇಸ್ಲಾಮಿೂ ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯೆಯಾದಳು. ಸಹಸ್ರಾರು ಮಹಿಳೆಯ
ಪತಿಯಂದಿರಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದಂತಹ ಕೆಡುಕುಗಳಿಂದ ಆಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತಳಾದ

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅನುಮ
ನೀಡಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಅದನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲ
ಬಹುದು. ಪಡೆಯದಿರಲೂ ಬಹುದು. ನಾಲ್ವರು ಖಲೀಫರ ಕಾಲದ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿ
ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯದೆ ಇರುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಈಜಿಪ್ಟ್, ಸಿರಿಯ
ಇರಾಕ್, ಆಫ್ರಿಕ, ಅರ್ಮೇನಿಯ ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ಗಳ ವಿಜಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಗಟ
ಜನರು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರ ಹೊರತು ಯಾರನ
ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸೇನಾ ದಂಡನಾಯಕರು ಜನರನ್ನು ಗುಲಾಮರನ

---

1) ಅವರನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಧನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ, ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಯುದ್ಧ ಕೈದಿ
ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ದಾಸಿಯರಾಗಿ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಬಿಡುವ ತೀರ್ಮಾನ
ಸರಕಾರವು ಮಾಡುವ ತನಕ ಅವರು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವರು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೇ ಸೈನ
ಅವರೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕವೇರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಅದು ವ್ಯಭಿಚಾರವೆನಿಸುವುದು. ಇಸ್ಲಾಮ್
ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

2) ಅವರನ್ನು ದಾಸಿಯರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು
ಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ನಿಯಮಾನುಸಾರವೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಒಬ
ಸೈನಿಕ ಅಥವಾ ನಾಗರಿಕನ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು.

3) ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಆತ ಅ
ಜತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುವ ಮೊದಲು ಆಕೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಸಿಕ ಮುಟ್ಟು ಆಗಿರಬೇಕು ಅ
ಆಕೆ ಬಸುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂ
ಹೊಂದುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

4) ಆ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕದ ಹಕ್ಕು ಆಕೆ ಯಾರ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ
ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಿರುವುದು. ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೆ ಆತ ವ್ಯಭಿ
ಅಪರಾಧಿಯಾಗುವನು. ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.

5) ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಿಯಮಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಶತ್ರು ಜನಾಂಗದ ಮಹಿ
ಜತೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವನು ಅಪರಾಧಿ ಎನಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಅದರ ಶಿಕ್ಷೆಯ
ಅನುಭವಿಸುವನು.

ಇಷ್ಟು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಾವನ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ವಿಧಾನ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಇನ್ನೊ
ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ 'ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸೇನೆ'ಗಳ ವಿಧಾನವು ವಿಜಯಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ
ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗುವುದು, ಯುವತಿಯರ ಮತ್ತು ಗೃಹಿಣಿಯರ ಮಾನಭಂಗಗೊಳಿಸುವುದು, ಕ್ರೌ
ಕಾಠಿಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆರೆಯುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಓರ್ವ
ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ಡಿದಾಗ ಖಲೀಫರಿಗೆ ಅದರ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಬಲಾದರಿ ಎಂಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರನು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವನು, "ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ತೀವ್ರ ಹೋರಾಟದ ನಂತರ ಅಧೀನವಾದುವು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಲ್ಲಿಯ ರನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರ(ರ) ಬಳಿ ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ರೆ ಹ. ಉಮರ್(ರ) ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿಸಿದರು." ಯುದ್ಧ ಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಲೀ ಉತ್ತಮವಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ ಬುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ಕೈದಿಗಳ ವಿನಿಮಯದ ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆ ತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅದನ್ನೊಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕೆಡುಕಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪಿಡುಗು ಎಂಬಂತೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕೇವಲ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಪುರಾತನ ದಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಲಾಮ್ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವರು:

ثلاثة انا خصمهم يوم القيامة، رجل اعطى بي ثم غدر
ورجل باع حرًا فاكل ثمنه، ورجل استاجر اجيرًا فاستوفى منه ولم
يعط اجره -

ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದು ನಾನೇ ದಾವೆ ಹೂಡುವೆನು. ನು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ವಚನ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಭಂಗ ಮಾಡಿದವನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಅದರ ಕ್ರಯವನ್ನು ತಿಂದವನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕಾರ್ಮಿಕನಿಂದ ರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಅವನ ವೇತನವನ್ನು ಪಾವತಿಸದೆ ಇದ್ದವನು.

(ಬುಖಾರಿ- ಕಿತಾಬುಲ್ ಬುಯೂಅ್)

ಗುಲಾಮ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಔಚಿತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ರ್ಯ ಸಮ್ಮತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿತ್ತೆಂದು ಈ ಹಿಂದಿನ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ರೆ ಗುಲಾಮ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಪರವಾನಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನ ದ ಅರಬರಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ರೋಮ್ ಮತ್ತು ಇರಾನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಗುಲಾಮ ಪದ್ಧತಿಯೇ ತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಶೂದ್ರರಿಗಿಂತ ಗುಲಾಮರ ಒಂದು ನೀಚ ವರ್ಗ ಸ್ಲಿಮರಲ್ಲೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಕ್ರಮ ಏನೆಂದರೆ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳ ಕ್ಷ ಸುಧಾರಣೆ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಅದು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿದರೂ ಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪರೋಕ್ಷ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು

ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ಮೂಲಕ ಅದರ ಎಲ್ಲ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ಕೆಡುಕುಗಳು ದೂರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತ
ಗುಲಾಮತನದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕುರಿತೂ ಅದು ಇದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿತು. ಗುಲಾಮಗಿರಿ
ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವಾರಿಸುವುದು ಹತ್ತು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿ
ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದರ ರೂಪವನ್ನು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಮೂಲವ
ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ತನ್ಮೂಲಕ ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗಿನ ಬದ
ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾನವೀಯ ಲಾಭವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಸ್ಲಾ
ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಮೂರು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ-

1. ಗುಲಾಮರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಲು ಗುಲಾಮ
ನೆರವಾಗುವುದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಸಾರಿತು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅದ
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿತು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ,

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ○ فَكُّ رَقَبَةٍ ○ أَوْ إِطْعَٰمٌ فِى يَوْمٍ
ذِى مَسْغَبَةٍ ○ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ○ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ○ (البلد: ١٢-١٦)

"ಪುಣ್ಯದ ಆ ದುರ್ಗಮ ಏರು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಯಾವುದಾದ
ಕೊರಳನ್ನು ದಾಸ್ಯ ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಮೋಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹಸಿವಿನ ದಿನ ಹಸಿದ
ಅನಾಥನಿಗೆ ಅಥವಾ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುವುದು."

(90. ಅಲ್‌ಬಲದ್: 12

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಇದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆ ಮತ್ತು ಜೀತ ವಿಮುಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷ ಕಾ
ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಓರ್ವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅರಬನು ಬಂದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ(ಸ)
ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡನು, "ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದಾದ
ಯಾವುದಾದರೂ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ." ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದ
اعتق النسمة وفك الرقبة "ಗುಲಾಮರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸು ಮತ್ತು
ಮುಕ್ತಿಗೆ ನೆರವಾಗು." ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರ
ವರದಿಯಾಗಿದೆ, اعتق رقبة مسلمة كانت فكاكه من النار عضوا بعضو
ಒಬ್ಬನು ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂ
ಆ ಗುಲಾಮನ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನರಕದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರ
ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: من اعتق نفسا مسلمة كانت فديته من جهنم ಒ
ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜೀವವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗೊಳಿಸಿದವನ ಪಾಲಿಗೆ ಅದು ನರಕದಿಂದ ರಕ್ಷ

ಯಾ (ಪರಿಹಾರ) ಆಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಇಮಾಮ್ ಝೈನುಲ್ ಆಬಿದೀನ್ ಅವರು ಮೇಲೆ ದ್ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಥಮ ಹದೀಸನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ 10 ಸಾವಿರ ದಿರ್ಹಮ್ ಕೊಟ್ಟು ೇದಿಸಿದ ಗುಲಾಮ ಮುತ್ರಫ್‌ನನ್ನು ಕರೆದು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದರು.

ಗುಲಾಮರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಾದಿಯವರು(ಸ) ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾದ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟೇ ಚ್ಚು ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಹ. ಅಬೂದರ್(ರ) ವಿಚಾರಿಸಿದರು, ಂತಹ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಗೊಳಿಸುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ." ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಳಿದರು, ...اغلاها ثمنا وانفعها عند اهلها "ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ತ್ತು ಒಡೆಯನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾದ ಗುಲಾಮನನ್ನು." ಅದೇ ರೀತಿ ದಾಸಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೇತಿ ನೀಡಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಿಕಾಹ್ ಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಸಾರಿದರು.

من كانت له جارية ادبها واحسن تعليمها
واعتقها وتزوجها كان له اجران،

"ಯಾರು ತನ್ನ ದಾಸಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ, ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮುವೆಯಾಗುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುವುದು."

ಇನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳ ಪೈಕಿ ಾಮ ವಿಮೋಚನೆಯು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಮತ್ತಿತರ ದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮ ವಿಮೋಚನೆಯು ಸಂಕಟ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಉಪಾಧಿಯೆಂದು ಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಲವು ವಿಧದಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಗುಲಾಮ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ೇತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ.

2. ಎರಡನೆಯ ಕ್ರಮ ಗುಲಾಮರ ಜತೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ, ಮೃದು ನೀತಿ ಮತ್ತು ತ್ಸಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಅಂತಿಮ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಮಾಝ್‌ನ ತಾಕೀತು ಮಾಡುವುದರ ಜತೆಗೆ ಗುಲಾಮರೊಂದಿಗೆ ರ್ತನೆಯನ್ನೂ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಿಂದ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಕುರಿತು ಬಂದ ನೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಹಾಬಿಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗುಲಾಮರ ಜತೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ಗೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅನೇಕ ಸಲ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಾರ್ಹ ಸಂಗಾತಿಗಳನ್ನು ಟ್ಟೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಗ್ರೂರ್ ಬಿನ್ ಸುವೈದ್ ಒಮ್ಮೆ ಅಬೂದರ್ ರಿಯವರು(ರ) ಮತ್ತು ಅವರ ಗುಲಾಮ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಚದ್ದರ ಹೊದ್ದಿರುವುದನ್ನು

ಕಂಡರು. ಇದು ಯಾಕೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಒಮ್ಮೆ ನಾ
ಓರ್ವ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಜರೆದಿದ್ದೆ ಆತ ಹೋಗಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ ದೂರು ನೀಡಿ
ಅವರು(ಸ) ಕುಪಿತರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು, "ಅಬೂದರ್! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇನ
ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಿವೆ." ಅನಂತರ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು,

ان اخوانكم خولكم جعلهم الله تحت ايديكم

فمن كان اخوه تحت يده فليطعمه مما ياكل وليلبسه
مما يلبس، ولا تكلفوهم ما يغلبهم فان كلفتموهم فاعينوهم.

"ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರು. ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕರಾಗಿರುವರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ
ನಿಮಗೆ ಅಧೀನಗೊಳಿಸಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರ ಸಹೋದರ ಅವನ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದಾನ
ಅವನು ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಉಣ್ಣುವುದನ್ನೇ ಉಣಿಸಲಿ. ತಾನು ತೊಡುವುದನ್ನೇ ತೊಡಿಸಲಿ. ಅ
ಮೇಲೆ ನೀವು ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸದಿರಿ. ಅಂತಹ ದೊ
ಸೇವೆ ಏನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ ನೀವೂ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿರಿ."

ಅಬೂ ಮಸ್‌ಊದ್ ಅನ್ಸಾರಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಒಮ್ಮೆ ನಾನು
ಗುಲಾಮನಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವರ
ಬಂತು, اعلم ابا مسعود الله اقدر عليك منك عليه "ಅಬೂ ಮಸ್‌ಊ
ಜಾಗ್ರತೆ. ನಿನಗೆ ಈ ಗುಲಾಮನ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಸಾಮ
ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿದೆ." ನಾನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಾಗಿದ್ದರು
ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ, "ಇವನನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ."
ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ನೀವು ಅವನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನರ
ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತಿದ್ದಿರಿ."

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದರು, "ನಾವು ಎಷ್ಟು ಸಲ ನಮ್ಮ ಸೇವಕನ
ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು?" ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದರು, "ಅವನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಲ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ
ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಿರಿ."

ಸುವೈದ್ ಬಿನ್ ಮಕ್ರನ್(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾವು ಏಳು ಮಂದಿ ಸೋದರರಿದ್ದ
ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಅವನಿಗೆ ಕಪಾಲ ಮೋಕ್ಷ ಮಾ
ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಆತನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು.

ಮುಆವಿಯಾ ಬಿನ್ ಸುವೈದ್ ಬಿನ್ ಮಕ್ರನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಒಮ್ಮೆ ನ
ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಗುಲಾಮನ ಕಪಾಲ ಮೋಕ್ಷ ಮಾಡಿದೆ. ತಂದೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿದಾಗ ಅ

ಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆದು ಗುಲಾಮನಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಹೇಳಿದರು."*

ಅರೇಬಿಯಾದ ರೂಢಿಯಂತೆ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಅಬ್‌ದೀ (ನನ್ನ ಗುಲಾಮ) ಮತ್ತು ಾಸಿಯನ್ನು ಅಮತೀ (ನನ್ನ ದಾಸಿ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ರಬ್ಬ್ (ಒಡೆಯ) ನ್ನಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ಫತಾಯಾ (ನನ್ನ ುಡುಗ) ಮತ್ತು ಫತಾತೀ (ನನ್ನ ಹುಡುಗಿ) ಎನ್ನಬೇಕೆಂದೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೈಯದೀ ಅಥವಾ ೌಲಾಈ (ಧಣಿ) ಎನ್ನಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಗುಲಾಮರನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವುದನ್ನು ಅರಬರು ತಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜತೆ ಊಟದ ಹಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಷ್ಟ ತಮ್ಮ ಊಟದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ತುತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದೂ ಆದೇಶಿಸಿದರು.

اذا اتى احدكم غلامه بطعام فان لم يجلسه معه
فليناوله لقمة او لقمتين ـ

ಈ ಎಲ್ಲ ಆದೇಶಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಗೌರವ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮದೊಂದಿಗೆ ರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಆಗಿದೆ.

3. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಗಲಾಮರಿಗೆ ವಿಶಾಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸ್ವತಂತ್ರರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಆಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ದಂಡ ಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಿಗಿರುವಂತಹ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಅವರ ಸೊತ್ತು ದಿಯುವವನು, ಅವರನ್ನು ವಧಿಸುವವನು, ಅವರ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುವವನು, ಅವರಿಗೆ ಶಾರೀರಿಕ ಹಾನಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವವನು, ಆತ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಲಿ ಗುಲಾಮನಾಗಿರಲಿ ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಈ ಅಪರಾಧ ಎಸಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುವ ಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಪಡೆಯುವನು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಗರಿಕ ಕಾನೂನು (civil law) ಅವರ ಸೊತ್ತು ತ್ತಗಳ ಮೇಲಿನ ಒಡೆತನವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಯಜಮಾನರು ಕೂಡಾ ಅವರ ಖಾಸಗಿ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಶಾರೀರಿಕ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಅವರ ಯಜಮಾನರಿಗಿಲ್ಲ. ಗುಲಾಮನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯಂದಿರ ಜತೆ ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ.**

---

* ಅಬೂ ದಾವೂದ್, ಕಿತಾಬುಲ್ ಅರಬ್, ಬಾಬ್ ಫೀ ಹಕ್ಕುಲ್ ಮಮ್ಲೂಕ್.

** ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಗುಲಾಮನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಆಕೆ ಪ್ರಥಮ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆತನ ಯಜಮಾನನ ಜತೆ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಅವಹೇಳನಕಾರಿ

ಕಾನೂನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸಮಾಜವು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮಾಜದ ಸಮಾನತೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸ್ವತಂತ್ರರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ, ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತಿತರ ಎಲ್ಲ ರಂಗಗಳ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಮಾರ್ಗ ತೆರೆದಿತ್ತು. ಗುಲಾಮನಾಗಿರುವುದು ಯಾವ ನೆಲೆಯಲ್ಲೂ ಅವರಿ ಒಂದು ತಡೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೇ(ಸ) ತಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳಾ ಝೈನಬ್‌ರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಮೋಚಿತ ಗುಲಾಮ ಝೈದ್ ಬಿನ್ ಹಾರಿಸ ಅವರಿಗೆ ವಿವಾ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಮಾಮ್ ಹುಸೈನ್‌ರ(ರ) ಮದುವೆ ಇರಾನ್‌ನ ಓರ್ವ ರಾಜಕುಮಾ ಯೊಂದಿಗಾಯಿತು. ಆಕೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದಾಸಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇಮಾಮ್ ಝೈನುಲ ಆಬಿದೀನ್ ಆ ದಾಸಿಯ ಪುತ್ರರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂತತಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ತಾಬಈಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕರ್ಮಶಾಸ್ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಸಾಲಿಮ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಕಾಸಿಮ್ ಬಿನ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ ಅಬೂಬಕರ್ ದಾಸಿಯರ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ತಾಬಈಗಳ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ತರೀಕತ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಇಮಾಮ್ ಹಸನ್ ಬಸರೀಯವರು ಓರ್ವ ಗುಲಾಮ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಇಮಾಮರೂ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ ಇಮಾಮ್ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರೂ ಆದ ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಹನೀಫಾ(ರ) ಅವರ ತೈಮುಲ್ಲಾಹ್ ಗೋತ್ರದ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ತಾಬಿಉಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದ ಖ್ಯಾ ಹದೀಸ್ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಸೀರೀನ್ ಓರ್ವ ಗುಲಾಮನ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದರು ಅವರ ತಂದೆ ಸೀರೀನ್ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಸಫಿಯ್ಯಾ ಇಬ್ಬರೂ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು ಹ. ಸಫಿಯ್ಯಾ ಎಂತಹ ಗುಲಾಮ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೂವರು ಮಾತೆಯರು (ಪ್ರವಾದಿ ಪತ್ನಿಯರು) ಮದುಮಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸೀರೀನ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ನಿಕಾಹ್ ಉಬೈ ಬಿನ್ ಕಲಅಬ್‌ರಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಹಾಬಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು ಇಮಾಮ್ ಮಾಲಿಕ್(ರ) ಅವರ ಗುರು ನಾಫಿಲ್(ರ) ಹ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್‌ರ(ರ) ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಅಬೂ ಅಬ್ದುರ್ರಹ್ಮಾನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಮುಬಾರಕ್ ಅವರು ಮುಬಾರಕ್ ಎಂಬ ಗುಲಾಮರ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ತಾಬಿಉಗಳ ಪೈಕಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುರ್‌ಆನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರಾದ ಇಕ್ರಿಮಾ ಓರ್ವ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಇಸ್ಹಾಕ್ ಅವರ ಪಿತಾಮಹ ಯನಾರ್ 'ಐನುತ್ತಮರ್' ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೈದಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಾದ ಖ್ಯಾತ ಹದೀಸ್ ವಿದ್ವಾಂಸ ಇಮಾಮ್ ಅತಾ ಬಿನ್ ರಬಾಹ್(ರ), ಯಮನ್‌ನ ಇಮಾಮ್

ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಬಿಷಪರು ಕೂಡಾ ಹೊರತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. (ನೋಡಿರಿ: ಅಮೀರ್ ಅಲೀ ಅವರ 'ಸ್ಪಿರಿಟ್ ಆಫ್ ಇಸ್ಲಾಮ್' ಪುಟ: 224)

ಾವುಸ್ ಬಿನ್ ಕೈಸಾನ್, ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಇಮಾಮ್ ಯಝೀದ್ ಬಿನ್ ಹಬೀಬ್, ಸಿರಿಯಾದ ಇಮಾಮ್ ಮಕಹೂಲ್, ಅಲ್ಜೀರಿಯಾದ ಇಮಾಮ್ ಮೈಮೂನ್ ಬಿನ್ ಮಹ್ರಾನ್, ಖುರಾಸಾನ್‌ನ ಇಮಾಮ್ ದಹ್ಹಾಕ್ ಮತ್ತು ಕೂಫಾದ ಇಮಾಮ್ ಇಬ್ರಾಹೀಮ್ ನಖಈ ಎಲ್ಲರೂ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಸಲ್ಮಾನ್ ಫಾರ್ಸಿ(ರ) ಅವರು ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಕುರಿತು ಹ. ಅಲೀ(ರ), "ಸಲ್ಮಾನ್ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಲಾಲ್ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಸೇವಕ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದಿದ್ದರು. ಸುಹೈಬ್ ರೂಮಿ(ರ) ಅವರೂ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಹ. ಉಮರ್(ರ) ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಮಾಮತ್‌ಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಸಾಲಿಮ್(ರ) ಅಬೂ ಹುದೈಫಾರ(ರ) ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಕುರಿತು ಹ. ಉಮರ್(ರ) ತಮ್ಮ ಮರಣದ ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು, "ಅವರು ಇಂದು ಜೀವಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಖಿಲಾಫತ್‌ಗೆ ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ." ಉಸಾಮಾ ಬಿನ್ ಝೈದ್(ರ) ಗುಲಾಮ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಬೂಬಕರ್(ರ) ಅವರಂತಹ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಹಾಬಿಗಳಿದ್ದ ಸೇನೆಯ ದಂಡನಾಯಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಕುರಿತು ಹ. ಉಮರ್(ರ) ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರಿಗೆ(ರ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು, "ಉಸಾಮಾರ ತಂದೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಗಿಂತ ಮತ್ತು ಉಸಾಮಾ ನಿನಗಿಂತ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರು." ಇದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪ್ರಥಮ ಯುಗದ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಬಳಿಕವೂ ಕುತುಬುದ್ದೀನ್ ಐಬಕ್, ಶಂಸುದ್ದೀನ್ ಅಲ್ತಮಶ್ ಮತ್ತು ಗಿಯಾಸುದ್ದೀನ್ ಬಲ್ಬನ್ ರಂತಹ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗುಲಾಮರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತದ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಮಹ್ಮೂದ್ ಗಝ್ನಿ ತನ್ನ ಕಾಲದ ಲೋಕದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದಿಗ್ವಿಜಯಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆತ ತುರ್ಕಿ ಗುಲಾಮರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ತನಕ ಗುಲಾಮರ ಆಡಳಿತವಿತ್ತು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೇ ಅವರು ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಗುಲಾಮರೆನ್ನುವರೇ? ಸ್ವತಂತ್ರರಿಗೆ ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯದ ಅವಕಾಶ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತೇ? ಅವರ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯು ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪದವಿಗೆ ತಲುಪುವುದರಿಂದ ತಡೆಯಿತೆ? ಇದು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯೆಂದಾದರೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಹೆಸರೇ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯೆಂದಾದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪೇನು?

ಈ ವಿಧಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಳಿಸಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಂತರವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅಳಿಯಿತು. ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಅದರ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಯಿತು.

ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಸಮಸ್ಯೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಕುರಿತು ಇರುವ ನಿಯಮವನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಗಳ ಬಹಳಷ್ಟು ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರ ತಪ್ಪಾ ವಕಾಲತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದಂತ ಹಂತಹಂತವಾದ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮವನ್ನೇ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಎಷ್ಟ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈ ಹಿಂದೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಓರ್ವ ಅರಬನ ಯುದ್ಧದ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ಕೊಲ್ಲಲು ಮತ್ತು ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಅರ್ಥವೇ ಸೊತ್ತು ವಿತ್ತಗಳನ್ನು ದೋಚುವುದಾಗಿತ್ತು. ಸೊತ್ತು ವಿತ್ತಗಳ ಸುಲಿಗೆಯಿಲ್ಲದಂತಹ ಒಂದು ಯುದ್ಧದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಪೂರ್ಣ ವೆನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಹ ಅರಬರಲ್ಲೂ ಈ ಆಸಕ್ತಿಯು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ನವ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅರಬರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಕಡೆಗೆ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸೆ ಒಂದು ಸಹಜ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ರೂಢಿಯಿಂದ ಅರಬರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಂದರೆ ಸಹಾಬಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ವಿವೇಕಯುತ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಸಾರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವೆಂದು ಸಾರಿದರೂ ಪರೋಕ್ಷ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇರೆಯನ್ನು ಸೀಮಿತ ಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ಅದು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಲಾಲ್ ಗೊಳಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರವಾದಿ ವಚನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್(ರ) ಹ. ಅಬೂ ಹುರೈರಾ(ರ) ಅವರಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವರು-

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لم تحل الغنائم

لقوم سود الرؤس قبلكم كانت تنزل نار من السماء فتاكلها

فلما كان يوم بدر اسرع الناس في الغنائم فانزل الله عزوجل

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا،

"ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು- ನಿಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಯಾವುದೇ ಕಪ್ಪು
ಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯು
ಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬದ್ರ್ ಯುದ್ಧ
ದಾಗ ಜನರು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿಗೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದರು. ಆಗ ಈ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನ
ತರಿಸಿತು- "ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧಿಯು ಮೊದಲೇ ಲಿಖಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು
ದುದರ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಘೋರ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಪಡೆದಿರುವ
ರ್ಮಬದ್ಧವೂ ಶುದ್ಧವೂ ಆಗಿರುವ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ."

(8 ಅಲ್ ಅನ್‌ಫಾಲ್: 68:69)

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಮೊದಲು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತ
ಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬದಲಾಗದ ಒಲವು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು
ರ್ಮಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜ ಒಲವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು
ಯೊಳಗಿರಿಸಲು ವಿವಿಧ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸಕ್ತಿ ದೂರವಾಯಿತು. ಅಳಿದುಳಿದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ
ರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೇರುವ ಮೂಲಕ ಸುಧಾರಿಸಲಾಯಿತು.
ರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರು ವಿಧಾನಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ:

1. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ನೈಜ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ
ಸಿತೆಂದರೆ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿಯೇ
ಿಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಗಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಯುದ್ಧ
ಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಜಿಹಾದ್‌ನ ಪುಣ್ಯವೇ ಸಿಗಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು.
ರು ಲೌಕಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ
ಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪುಣ್ಯ ಸಿಗುವುದು. ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿಗಿಂತಲೂ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಸಿಗುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಯಾರು ಈ ಲೋಕ
ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದನೋ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಪರಲೋಕದ ಪು
ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಯಾರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋ
ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಯಿ

ما من غازية تغزو في سبيل الله فيصيبون الغنيمة
الا تعجلوا ثلثي اجرهم من الأخرة ويبقى لهم الثلث، وان لم
يصيبوا غنيمة تمّ لهم اجرهم۔

"ಯಾವ ಸೇನೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊ
ಗಳಿಸಿತೋ ಅದು ತನ್ನ ಪರಲೋಕ ಪುಣ್ಯದ ಮೂರನೆಯ ಎರಡಂಶ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆಯಿ
ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮೂರನೆಯ ಒಂದಂಶ ಉಳಿಯಿತು. ಯಾವ ಸೇ
ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುವು

(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಕಿತಾಬುಲ್ ಜಿಹಾದ್, ನಸಾಈ, ಬಾಬುಸ್ಸರಿ

ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಲೋ
ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸುವ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿತು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ರಾಶಿ ನೊ
ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಅರಬರು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಸಂಪ
ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾದರೆಂದರೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟ
ಅದನ್ನವರು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಘಟ್ಟ
ತಬೂಕ್ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕರೆ ಮೊಳಗಿದಾಗ ವಾಸಿಲ ಬಿನ್ ಅಸ್‌ಕಲ್ ಜನ
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಜತೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವನೋ ಅವ
ನಾನು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಅರ್ಧಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುವೆನು. ಓರ್ವ ಅನ್ಸಾರಿ ಸಹ
ಈ ಶರ್ತವನ್ನೊಪ್ಪಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜತೆ ಒಯ್ದರು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸೇನ
ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಲ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ಯುವ ಪ್ರಾ
ಒಂಟೆಗಳು ಬಂದುವು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಅನ್ಸಾರಿ ಸಹಾಬಿಯ ಬಳಿಗೊಯ್ದರು. ಇವು ನ
ನಿಮಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ ಒಂಟೆಗಳೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಅನ್ಸಾರಿ ಸಹ
ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಮರಳಿಸುತ್ತಾ "ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಕೆ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಯ್ದಿದ್ದೆ" ಎಂದರು. (ಅಬೂ ದಾವೂ

ಒಮ್ಮೆ ಓರ್ವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅರಬ್ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಜತೆ ಒಂದು ಯುದ್ಧ
ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ವಶಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇತರ

ು ನೀಡಿದಂತೆ ಆ ಬಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಪಾಲು ನೀಡಿದರು. ಆಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ
ೆ ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ಈ ಸೊತ್ತಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನಂತು ಕೊರಳಿಗೆ
ು ತಿಂದು ಹುತಾತ್ಮನಾಗಬಯಸುತ್ತೇನೆ." (ನಸಾಈ, ಕಿತಾಬುಲ್ ಜನಾಯಿಝ್)

2. ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೀನ-ದಲಿತರ, ಅಂಗವಿಕಲರ ಮತ್ತು ಬಡವರ
ೋಷಣೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಐದನೆಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು
ಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ-

وَاعْلَمُوْا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ وَلِلرَّسُوْلِ
وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ (انفال ۱۱م)

"ನೀವು ಗಳಿಸಿದ ಯಾವತ್ತು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಐದನೆಯ ಒಂದಂಶವು
ಲ್ಲಾಹನಿಗೆ, ಅವನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ, ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ, ಅನಾಥರಿಗೆ, ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತು
ಯಾಣಿಕರಿಗಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು." (8. ಅಲ್ ಅನ್‌ಫಾಲ್: 41)

ಈ ರೀತಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಒಂದು ಗಣನೀಯ ಅಂಶವನ್ನು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ
್ಯೇಕಿಸಿಡಲಾಯಿತು. ಸೇನೆಯ ಪಾಲನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

3. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸೇನೆಯು ಶತ್ರುವಿನ ದೇಶದಿಂದ ಲೂಟಿಗೈದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು
ಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಲೂಟಿ
ಡಿದ್ದಾದರೂ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
ತು. ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಸೇನೆಯಿಂದ ವಿಜಯಿ ಸೇನೆಯ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದ
ತ್ತು ಮಾತ್ರ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾಗರಿಕ
ತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸುಲಿಗೆಗಳೂ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ
ಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಾದುವು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ
ರಕ್ಷಣೆಯ ಭರವಸೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕೈ ಸೇರುವ ಸೊತ್ತು ವಿತ್ತಗಳು ಕೂಡಾ
ಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಾಗುತ್ತವೆ. ರಣರಂಗದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ
ಗಿದ ಬಳಿಕ ಇಸ್ಲಾಮೀ ವಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸೊತ್ತು ಕೂಡಾ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ೀ ರೀತಿ ಯುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಶತ್ರು ಸರಕಾರದ ಒಡೆತನದಿಂದ
ಲ್ಲಿಮಿನ ಸರಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಸೊತ್ತು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಅರ್ಥ
ಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡನೆಯ ವಿಧದ ಸೊತ್ತನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ
ಿಸುವ ಬದಲು ಅದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರದ ಸೊತ್ತೆಂದು ಸಾರಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್
ೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ,

مَآ أَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ
خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ مَآ أَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ أَهْلِ
الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ
السَّبِيْلِ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ (الحشر: ٦-٧)

"ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ ವಶದಿಂದ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿ ಸೊತ್ತು ನೀವು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಗಳಿಸಿದ ಸೊತ್ತಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರುಗಳಿಗೆ ತಾನಿಚ್ಛಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವ ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವನು. ಅಲ್ಲಾಹ ನಾಡುಗಳ ಜನರಿಂದ ತನ್ನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮ ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರಿಗಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಅನಾಥರು, ಬಡವರು ಮ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗಾಗಿದೆ. (ಅದು) ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತರ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರ ಚಲಿಸುತ್ತ ಇರಬಾರದೆಂ (ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ)." (59. ಅಲ್ ಹಶ್ರ್: (

ಈ ವಚನವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈನ್ಯವು ಕುದುರೆ, ಒಂಟೆಗಳ ಓಡಿಸಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಗಳಿಸಿದ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳು ಮ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಯುದ್ಧದ ಪರೋ ಪರಿಣಾಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಇಸ್ಲಾ ಸರಕಾರದ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ ವಾಹಕರ ಕೆಲಸಗಳಿ ಖರ್ಚುಗಲಿಕ್ಕಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಆಜ್ಞೆಯು ಕೇವಲ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೀಮಿತವಾದುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಹಾಬಿಗಳು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದ ಅದರ ಹಕ್ಕುದಾರರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು. 1. ಅಲ್ಲಾ 2. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು, 3. ಸಂಬಂಧಿಕರು, 4. ಅನಾಥರು, 5. ಬಡವರು, 6. ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಇವರ ಪೈಕಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮಾತ್ರ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿರುವರು. ಉಳಿದ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಜೀವಂತನೂ ಸಾವಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಅನಾಥರು, ಬಡವ

ತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಕಿಯಾಮತ್ ತನಕ ಇರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ನಿಧನದಿಂದ ಉಳಿದ ಐದು ಹಕ್ಕುದಾರರು ಹಕ್ಕು ವಂಚಿತರಾಗಬೇಕೆ? ನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಕೂಡಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೆಲಸವು ದಿಗೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಫಯೆ ' ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಪಾಲು ಡಾ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲ. 'ಫಯೆ 'ಯನ್ನು ಈ ಆರು ಹಕ್ಕುದಾರರ ಹಕ್ಕೆಂದು ಳಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡಿದ ಔಚಿತ್ಯವು ಈ ಸೊತ್ತು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಧ್ಯೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರ ರದು ಬದಲಾಗಿ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು ಬುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಔಚಿತ್ಯವು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಈಗಲೂ ೆ. ಈ ಲೋಕ ಇರುವ ತನಕ ಬಾಕಿಯಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗಗಳ ಜನರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಡಿಪಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಒಂದೆಡೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಆಸೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿತು. ುವೇ ಸುಲಿಗೆ ದರೋಡೆಗಳ ನೈಜ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅದು ಕಾನೂನು ಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಯುದ್ಧ ರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸೋತ ಸೇನೆಯಿಂದ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸೊತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿನ ಐದನೆಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಿಡಲಾಯಿತು.[1] ಈಗ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಪಾರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ತ್ತೆಂದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ನಿಯಮದ Spoils of war (ಯುದ್ಧದ ಗಳಿಕೆ) ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ೀಕದ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನುಗಳು ಅದನ್ನು ವಿಜಯೀ ಸೇನೆಯ ಸಹಜ ಹಕ್ಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಡಿದೆ. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕಾನೂನು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ

---

1. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಸೈನಿಕನ ಟಕಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಲ್ಲ. ು ಸುಲಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತಿಗೆ ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಯುದ್ಧದ ವೇಳೆ ಸೈನಿಕರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ುದ್ಧ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ತಂದು ದಂಡನಾಯಕನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಸೂಜಿ ದಾರವಾಗಲಿ, ್ದ ತುಂಡಾಗಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಡಗಿಸಿಡಬಾರದು. ಅನಂತರ ದಂಡನಾಯಕನು ರಿಂದ ಐದನೆಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು ಸರಕಾರಿ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ (ಬೈತುಲ್ ಮಾಲ್) ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವನು. ಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗವನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಯೋಧರ ಮಧ್ಯೆ ಹಂಚಬೇಕು. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ರತಾದುದು ಕೇವಲ ಅನ್ನಪಾನೀಯಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಯೋಧರು ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಾನುಸಾರ ಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸರಕಾರದ ಸೊತ್ತೆಂದು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನು ಅದರ ಐದನೆಯ ಒಂದಂಶವ
ತೆಗೆದು ಉಳಿದ ಐದನೆಯ ನಾಲ್ಕಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ರಕ್ತ ಹರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಸೇನೆಯ
ವಿತರಿಸುತ್ತದೆ.[2]

ಶಾಂತಿ- ಸಂಧಾನ

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಯುದ್ಧದ ವಿಶೇಷತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಏನೆಂದರೆ ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮ
ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಯುದ್ಧದ ಉದ್ದೇಶ
ಯುದ್ಧವಲ್ಲ. ಸುಧಾರಣೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಧಾನ ಯತ್ನ
ಮೂಲಕ ಈ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರುವುದಾದರೆ ಆಯುಧ ಎತ್ತುವ ಮುಂಚೆ ಈ ಸಾಧ್ಯತೆ
ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊನೆ
ಸೀಮೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಅದು ಯುದ್ಧದ ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲದಾಗುವುದು ಮತ್ತು ವಿವಾದ
ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಾಗಿದೆ.

تّٰی تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۚ وَحَتّٰی لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ

"ಯುದ್ಧವು ತನ್ನ ಆಯುಧವನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುವ ತನಕ" ಮತ್ತು "ಕ್ಷೋಭೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವ
ಅಳಿದು ಧರ್ಮವು ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗುವ ತನಕ." ಶತ್ರುವು ನಿವ
ಸಂಧಾನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಚಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕುರ್‌ಆ
ನಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತದೆ.

وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّهٗ
هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ
اللّٰهُ ۗ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝ (انفال: ٦١-٦٢)

---

2. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತು ಕೇವಲ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿರುವುದರಿ
ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಮರಾರ್ಜಿತ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡುತ್ತಾ
ಈ ರೀತಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಯ ಗುಣ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನು ಇ
ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಧರಿಗೆ ಅವರ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸಂ
ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಅವರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ
ಅನಂತರ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗಾಗಿ ಐದನೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಅದರಿಂದ ತೆಗೆದು ಉಳಿದ ಐದನೆಯ ನಾಲ್ಕಂಶವ
ಅವರಲ್ಲೇ ವಿತರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ! ಶತ್ರುವು ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿದರೆ ನೀವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿರಿಸಿರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಸರ್ವಶ್ರುತನೂ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಾಕು. ಅವನು ತನ್ನ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತದಿಂದಲೂ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೂಲಕವೂ ನಿಮಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದವನು. (8 ಅಲ್ ಅನ್‌ಫಾಲ್: 61-62)

ಒಂದು ಶತ್ರು ಸೇನೆ ಶಸ್ತ್ರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸಿದರೆ ಅನಂತರ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಎತ್ತುವ ಅಧಿಕಾರ ಯಾರಿಗೂ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ
فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝ (النساء : ٩٠)

ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡದೆ ದೂರವುಳಿದುಬಿಡುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೆದುರು ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನಗಳ ಹಸ್ತ ಚಾಚಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. (4 ಅನ್ನಿಸಾ: 90)

ಅದೇ ರೀತಿ ಶತ್ರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವರು ಅಭಯ ಯಾಚಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳ ಬಯಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು.

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝
(التوبہ : ٦)

ಬಹುದೇವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ (ಅಲ್ಲಾಹನ ವಾಣಿಯನ್ನಾಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ) ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಅಭಯ ಯಾಚಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನವನ್ನು ಅವನು ಆಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅಭಯ ನೀಡಿರಿ. ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಸುರಕ್ಷಾ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಡಿರಿ. ಅವರು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಾದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. (9 ಅತ್ತೌಬಃ: 6)

ಅಧೀನ ಜನಾಂಗಗಳ ಜತೆ ವರ್ತನೆ

ಯುದ್ಧದ ವಿಧಿಗಳು ಮುಗಿದುವು. ಇನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ವಿಷಯ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸೋಣ. ಶತ್ರುವು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತೀಕಾರದ ಸಾಮ ಹೊಂದಿರುವಾಗ ಅವನ ಜತೆ ಸದ್ವರ್ತನೆ ತೋರುವುದು ಅವನಿಂದ ಮುಂದೆ ಎದುರಾಗಬಹುದ ಅಪಾಯವನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರತಿರೋ ಶಕ್ತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಡುಗಿ ಹೋದಾಗ, ಅವನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ತನ್ನ ವಿಜಯಿಯ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಜತೆ ಔದಾರ್ಯದ ವರ್ತನೆ ತೋರುವ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರಿಂದ ವಿಜಯಿಯ ಸದುದ್ದೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜಯಿಯು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ವಿಜಯಿಯು ಪರಾಜಿತನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರವು ಅವಲಂಬಿ ಅವನು ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಜಯಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ ಮ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಕಾರಣ ಜಯಿಸಿದ್ದರೆ ಧಾರ್ಮಿ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯು ಅಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಎದ್ದು ತೋರುವುದು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತ ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚ ಅಹಂಕಾರ-ದರ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ವಿಜಯಿಯ ಉದ್ದೇ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಆತ ಅಧೀನ ಜನಾಂಗದ ಸಿರಿಸಂಪತ್ತನ್ನು ದೋಚಲಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಎಸಗಲಾರನು. ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರದ ವರ್ತನೆ ತೋರಲಾ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿ ತನ್ನ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಆಡಳಿ ನ್ಯಾಯ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು. ಅ ರಾಜಕೀಯದ ಮೂಲತತ್ವ ಏನಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ವಿಜೇತ ಜನಾಂಗದ ಕ್ಷೋಭೆ, ಗಲ ಗೊಂದಲಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ವಿದ್ರೋಹದಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ನೈತಿಕ, ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಅನುಕೂಲತೆಗಳ ಒದಗಿಸುವನು. ಈಗ ಈ ಮಾನದಂಡವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ವಿಜ ಜನಾಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅವರ ಕಾನೂ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜೇತ ಜನಾಂಗಗಳಿಗಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಯಾವುವು? ಶರೀಅತ್ ಅವರಿಗೆ ನೀಡ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಯಾವುದು? ಅದರ ಆಡಳಿತವು ಅವರ ಜತೆ ಒಂದು ಸುಧಾರಣಾ ಆಡಳಿತದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಆಡಳಿತದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ.

ಧೀನರಾದವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮಿ ಕಾನೂನು ಅಧೀನಗೊಂಡವರನ್ನೆಲ್ಲ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ. ಂದು ವಿಭಾಗ ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ ವಿಧೇಯರಾದವರು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಭಾಗ ಡ್ಡದ ಬಲದಿಂದ ಅಧೀನಗೊಂಡವರು. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಬ್ಬರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವೆವು.

ಂತಿ- ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು

ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅಥವಾ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ೀಕರಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸರಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶರ್ತಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡವರು. ವರ ಜತೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಆ ಸಂಧಾನದ ಶರ್ತಗಳಿಗನುಸಾರ ನಡೆಸುವುದೇ ಸ್ಲಾಮಿನ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಶತ್ರುವು ವಿಧೇಯವಾಗಲು ಕೆಲವು ಶರ್ತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ವರು ಪೂರ್ಣ ಅಧೀನಗೊಂಡ ನಂತರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜನಾಂಗಗಳ ಮಾಮೂಲು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದನ್ನು ರ್ಮಸಮ್ಮತವೆಂದು ಬಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವೂ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೂ ಆಗಿದೆ. ಂದು ಜನಾಂಗದೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಶರ್ತಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಧಾನ ಏರ್ಪಟ್ಟರೆ ಅವು ಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿ ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಭಯ ಕಕ್ಷಿಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟು ಅಂತರ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೂ ರಿಯೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು,

لعلكم تقاتلون قوما فتظاهرون عليهم فيتقونكم
باموالهم دون انفسهم وابناءهم وفى حديث فيصالحونكم على
صلح) فلا تصيبوا منهم فوق ذالك فانه لا يصلح لكم۔

"ನೀವು ಒಂದು ಜನಾಂಗದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿದರೆ ಅನಂತರ ಜನಾಂಗವು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂತತಿಯ ಜೀವ ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕಂದಾಯ ಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ (ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಒಪ್ಪಂದ ಾಡಿಕೊಂಡರೆ) ನೀವು ಅವರಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತ ಕಂದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಪೈಸೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಡೆಯಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಮಂಜಸವೆನಿಸಲಾರದು."

(ಅಬೂ ದಾವೂದ್, ಕಿತಾಬುಲ್ ಜಿಹಾದ್)

ಇನ್ನೊಂದು ಹದೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರೆಂದು ವರದಿಯಾಗಿ

الا من ظلم معاهدًا او انتقصه او كلّفه فوق طاقته

او اخذ منه شيئًا بغير طيب نفس فانا حجيجه يوم القيامة۔

(ابوداؤد، كتاب الجهاد)۔

"ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವ ಅವನ ಹಕ್ಕು ಚ್ಯುತಿ ಮಾಡುವವನು, ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಭಾರವನ್ನು ಅ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವವನು ಅಥವಾ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವ ಅವನಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವವನ ವಿರುದ್ಧ ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದು ನಾನೇ ದ ಹೂಡುವೆನು." (ಅಬೂ ದಾವೂದ್, ಕಿತಾಬುಲ್ ಜಿಹಾ

ಈ ಎರಡು ಹದೀಸ್‌ಗಳ ಪದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮ ನಿಯಮವೇನೆಂದರೆ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಜತೆ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾದ ಶರ್ತಗಳ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಅವರ ಮೆ ಕರವನ್ನು ಏರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಟ್ಟಡಗ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಠಿಣ ದಂಡನಾ ನಿಯಮಗಳ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯ, ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿಯುವು ಸಹಿಸಲಾಗದ ಸಂಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ವಶಪಡಿಸುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬರುವ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಯಮ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇಸ್ಲಾಮಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನದಿಂದ ಅಧೀನಗೊಳ ಜನಾಂಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜತೆ ನ ವ್ಯವಹಾರವು ಒಪ್ಪಂದದ ಶರ್ತಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿ ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್(ರ) ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವರು,

يوخذ منهم ما صولحوا عليه ويوفى لهم ولا يزاد عليهم۔

(كتاب الخراج، صفحه ٣٥)۔

"ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಅವರಿಂದ ತೆಯಲಾಗುವುದು. ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನದ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾಗುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗದು." (ಕಿತಾಬುಲ್‌ಖಿರಾಜ್, ಸೂಕ್ತ-35)

ಸಂಧಾನ ಕರಾರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದು. ಆದರೂ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತು ನಾಲ್ವರು ಸತ್ಯ ಸಂಧ ಖಲೀಫರುಗಳು ಿನ್ನ ಜನಾಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಧಾನಗಳಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳು ನಮಗೆ ಯುತ್ತವೆ. ಈ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಒಪ್ಪಂದಗಳ ವಿವರವನ್ನು ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ:

ولنجران وحاشيتها جوار الله وذمة محمد النبي رسول الله
على انفسهم وملتهم، وارضهم واموالهم وغائبهم وشاهدهم
وعيرهم وبعثهم وامثلتهم لا يغير ما كانوا عليه ولا يغير حق
من حقوقهم وامثلتهم لا يفتن اسقف من اسقفيته و
لا راهب من رهبانيته ولا واقه من وقاهيته على ما تحت
ايديهم من قليل او كثير وليس عليهم رهق ولا دم جاهلية
ولا يحشرون ولا يعشرون ولا يطاء ارضهم جيش، من سئال
منهم حقا بينهم النصف غير ظالمين ولا مظلومين بنجران
ومن اكل منهم الربا من ذي قبل فذمتي منه بريئة و
لا يوخذ منهم رجل بظلم آخر ولهم على ما في هذه الصحيفة
جوار الله وذمة محمد النبي ابدا حتى ياتي امر الله، ما نصحوا
واصلحوا فيما عليهم-

ನಜ್ರಾನ್‌ನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮತ್ತು ಅವರ ನೆರೆಕರೆಯವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಭಯವಿದೆ.

ಅವನ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಅವರ ಪ್ರಾಣ, ಅವರ ಧವ
ಅವರ ಭೂಮಿ, ಅವರ ಸೊತ್ತು, ಅವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ, ಅವರ ಒಂಟೆಗ
ಅವರ ದೂತರು ಮತ್ತು ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಕೇತಗಳು[1] ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ. ಅವರು ಈ ತ
ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುವರು. ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳ
ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಕೇತಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾಗ
ಅವರ ಯಾವನೇ ಬಿಷಪರನ್ನು ಅವರ ಬಿಷಪ್ ಸ್ಥಾನದಿಂದ, ಯಾವನೇ ಸನ್ಯಾಸಿಯ
ಅವನ ಸನ್ಯಾಸದಿಂದ, ಇಗರ್ಜಿಯ ಯಾವನೇ ಸೇವಕನನ್ನು ಅವನ ಸೇವೆಯಿ
ಉಚ್ಚಾಟಿಸಲಾಗದು. ಅವರ ಕೈ ಕೆಳಗಿರುವುದು ಕಡಿಮೆಯಿರಲಿ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿ[2]. ಅಜ್ಞಾನ ಕಾ
ಯಾವುದೇ ಕೊಲೆ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ಯಾವುದೇ ಹೊಣೆಯು ಅವರ ಮೇಲಿಲ್ಲ. ಅವರ
ಸೈನಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಬಲವಂತಪಡಿಸಲಾಗದು. ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸೇನೆ
ತುಳಿಯದು.[3] ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ದಾವೆ ಹೂಡಿದರೆ ಇಬ್ಬರ ಮ
ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ನಜ್ರಾನ್ ವಾಸಿಗಳು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡ
ಬಾರದು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದು. ಆದರೆ ಯಾರು ಈ ಮೊದಲು ಬ
ತಿಂದಿರುವನೋ ಅವನ ಹೊಣೆಯಿಂದ ನಾನು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವೆನು.[4] ಅವರ ಪೈಕಿ ಯಾರ
ಇತರ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲಾಗದು. ಈ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಜಾಮೀನು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದರ(ಸ) ಹೊಣೆಯಿದೆ. ಶಾಶ್ವತವ
ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶ ಬರುವ ತನಕ, ಅವರು ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ತನಕ ಮತ್ತು
ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ವರೆಗೆ.

ಹ. ಅಬೂಬಕರ್‌ರವರ(ರ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿದ್ ಬಿನ್ ವಲೀದ್ ಹೈರಾದ ಜನ
ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಸಂಧಾನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೇ
60 ಸಾವಿರ ದಿರ್ಹಮ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಬಡಬಗ್ಗರ ಹೊರತು ಇತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ
ತಲಾ ದಿರ್ಹಮ್ (ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ)ಯ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಕರವನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಅ
ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಈ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

---

1. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಕೇತಗಳೆಂದರೆ ಇಗರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗುವ ಶಿಲುಬೆಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು ಇತ

2. ಇದರಿಂದ ಒಪ್ಪಂದ ಬದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೊತ್ತು ಮತ್ತು ದತ್ತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯೇ ಉದ್ದೇ

3. ಇದರರ್ಥ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸೇನೆಯು ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾರದು ಎ
ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾ
ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

4. ಅರ್ಥಾತ್ ಯಾರು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಬಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ
ಅವನು ಒಪ್ಪಂದದ ನಂತರ ಅವನಿಂದ ಬಡ್ಡಿ ವಸೂಲಿಗೆ ದಾವೆ ಹೂಡಿದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ
ಹೊಣೆ ವಹಿಸಲಾರೆವು.

لا يهدم لهم بيعة ولا كنيسة ولا قصر من قصورهم
التى كانوا يتحصنون فيها اذا نزل بهم عدوٌ لهم، ولا يمنعوا
من ضرب النواقيس ولا من اخراج الصلبان فى يوم عيدهم.[1]

ಅವರ ಯಾವುದೇ ಆರಾಧನಾಲಯ ಮತ್ತು ಇಗರ್ಜಿಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಲಾಗದು.
ು ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯಾವ ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೋ
ೖಕಿ ಯಾವ ಕೋಟೆಯನ್ನೂ ಕೆಡವಲಾಗದು. ಶಂಖ ಊದುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು
ುಲಾಗದು. ಅವರ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಅವರು ಶಿಲುಬೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಡುವುದರಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದು.[1]
ಬೈತುಲ್ ಮುಕದ್ದಸ್‌ನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ
ಾನ ಪತ್ರದ ಪದಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

اعطاهم امانا لانفسهم واموالهم ولكنائسهم و
صلبانهم وسقيمها وبريها وسائر ملتها انه لا يسكن
كنائسهم ولا تهدم ولا ينتقص منها ولا من حيزها ولا من
صلبهم ولا من شيئٌ من اموالهم، ولا يكرهون على
دينهم ولا يضار احد منهم.

ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತ, ಅವರ ಇಗರ್ಜಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗಳು ಮತ್ತು
ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ರೋಗಪೀಡಿತ ಜನರಿಗೆ ಅಭಯ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಈ
ುವು ಏಲಿಯಾದ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಇಗರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರ
ಾನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಡವಲಾಗದು. ಅವುಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು
ಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅವರ ಶಿಲುಬೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸೊತ್ತು

1. ಹ. ಅಬೂಬಕರ್‌ರವರು(ರ) ಇದೇ ಸಂಧಾನ ಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದರೆಂದು ಇಮಾಮ್ ಯೂಸುಫ್(ರ) ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು- ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್: ಪು. 84.

ವಿತ್ತಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಲಾಗದು. ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅ
ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತರಲಾಗದು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಯಾರಿ
ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಲಾಗದು.

ಡೆಮಾಸ್ಕಸ್‌ನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹ. ಉಮರ್(ರ) ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಸಂಧಾನ ಪ
ಪದಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ:

اعطاهم اماناً على انفسهم واموالهم وكنائسهم
وسورهم لا يهدم ولا يسكن شيئ من دورهم لهم
بذالك عهد الله وذمة رسوله ...... لا يعرض لهم الا
بخير اذا اعطوا الجزية-

ಅವರಿಗೆ ಅಭಯ ನೀಡಲಾಯಿತು - ಅವರ ಪ್ರಾಣ, ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳಿಗೆ, ಅವರ ಇ
ಮತ್ತು ಕೋಟೆಗಳಿಗೆ. ಅವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಲಾಗದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿ
ಮನೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಣೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾ
ಹೊಣೆಯಿದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲಾಗದು. ಅವರು ಜಿಝಿಯಾ (ರಕ್ಷಣಾ
ಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತನಕ.[2]

ಆದರ್‌ಬೈಜಾನ್‌ನ ಸಂಧಾನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುದೈಫಾ ಬಿನ್ ಅಲ್‌ಯಮಾನ್(ರ)
ಬರೆದಿದ್ದರು:

الامان على انفسهم واموالهم ومللهم وشرائعهم-

"ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸೊತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅಭಯವಿದೆ. ಅವರ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದ
ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಸಂಹಿತೆಗಳಿಗೆ ಅಭಯವಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು
ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದು."

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಧಾನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರು:

لا يغيرن عن ملة ولا يحال بينهم وبين شرائعهم-

---

2. ಇದು ಅರ್ಥ ನಗರ ಖಡ್ಗದ ಬಲದಿಂದ ಅಧೀನವಾದ ಬಳಿಕ ಬರೆಯಲಾದ ಕ
ಪತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಲಾಗದು. ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸಲಾಗದು.

ಓದುಗರಿಗೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಸಂಧಾನದ ಕ್ರಮದ ಕುರಿತು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆ
ಡಲೆಂದೇ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಸಂಧಾನ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದೆರಡು
ಂದಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು ಅವರ
ಾತಿಗಳು ಯಾವುದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಂತಹ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿರಬಹುದೆಂಬ
ನೆ ಮೂಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕರಾರು ಪತ್ರಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ.
ಾಸದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಹೊರತು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಾರು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.
ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇಂತಹುದೇ ಏಕರೂಪದ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ
ಂಬಡಿಕೆಗಳು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು ಸಹಾಬಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಜಯಿಗಳಾದ
ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿವೆ. ನಜ್ರಾನ್‌ನ ಸಂಧಾನ ಪತ್ರವು ಇಡೀ ಅರಬ್ ದೇಶದ
ರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ವರ್ಚಸ್ಸು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದ ನಂತರ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ
ನ್‌ನ ನಿವಾಸಿಗಳೇ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರದಾರರನ್ನು ಸಂಧಾನಕ್ಕಾಗಿ
ಂಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಡೆಮಾಸ್ಕಸ್ ಮತ್ತು ಬೈತುಲ್ ಮುಕದ್ದಸ್‌ಗಳ ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದೇ
ಅದು ಸರಿಸುಮಾರು ಅಧೀನಗೊಂಡಾಗಿತ್ತು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಬಯಸಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಖಡ್ಗದ
ಿಂದ ಜಯಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಾನ
ಕುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶರ್ತಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದು
ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಕೃತ್ಯವಾಗಲು
ವಿಲ್ಲ. ಅದು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಮಾವಶೇಷ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ವೆತ್ತಿದ, ಲೂಟಿ ದರೋಡೆಗೆ ಹೊರಟ ಅಥವಾ ಭೂಮಿ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ
ಲು ಹೊರಟ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಕೃತ್ಯವಾಗಲು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದವರು

ಅಧೀನಗೊಂಡವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅಂತಿಮ ಸಮಯದ ವರೆಗೆ
ಮರೊಂದಿಗೆ ಕಾದಾಡಿದವರು, ಅವರ ಎಲ್ಲ ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಇಸ್ಲಾಮಿ
ಯು ಅವರ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಶಸ್ತ್ರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದವರು.
ಅಧೀನರಾದವರ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿಜಯಿ ಸೇನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ. ಅವರು
ಸಿದರೆ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಯೋಧರನ್ನು ವಧಿಸ ಬಹುದು. ಅವರ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು
ನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸ ಬಹುದು. ಅವರ ಸೊತ್ತು ವಿತ್ತಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ದು. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೂಡಾ ದಿಮ್ಮಿ ಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು
ಾಯಿತು. ಅವರು ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಇರಗೊಡಬೇಕು.

ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧೀನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸು
ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ
ನಗರಗಳು ಅಧೀನಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕಗ್ಗೊಲೆ ನಡೆಸಿ ಅವರ ಸಮರ ಶಕ್ತಿಯ
ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡು
ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನ ಪಾಲಿಗೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮರ ಸಾರುವುದು
ಸುಧಾರಣಾ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಒಂದೆಡೆ ರಾಜಂದಿರು
ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಜನರನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂ
ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು
ಸಹಾಬಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೃದಯ ವೈ
ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಅನುಮತಿಯ
ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದು ಹ
ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು, ಖಲೀಫಾಗಳು
ನಂತರದ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಸಹಸ್ರಾರು ದೇಶ ಮತ್ತು ನಗರಗ
ಜಯಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅವರು ಕಗ್ಗೊಲೆ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ
ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಲ್ಲ.[1] ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖೈಬರ್
ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಅಧೀನವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ದಿಮ್ಮಿಗಳೆ
ಸಾರಿದರು. ಮಕ್ಕಾ ವಿಜಯದ ನಂತರ ಅದರ ಭೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಹಂಚ
ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಹುನೈನ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹವಾಝಿನ
ಸೋತರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕ್ಷಮಾದಾನ ನೀಡಲಾ

ಇಂತಹ ಅಧೀನ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ದಿಮ್ಮಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ
ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿವೆ
ನಿಯಮಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಸಾಂವಿ
ಸ್ಥಾನಮಾನ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ:

1. ಇಮಾಮರು (ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕರು) ಅವರಿಂದ ಜಿಝಿಯಾ (ರಕ್ಷಣಾ
ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.
ಸೊತ್ತು- ವಿತ್ತಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಜಿಝಿ
ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಅವರ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತ್ತುಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತ್ತುಗಳಂ
ಪವಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತವೆ.[2] ಅನಂತರ ಅವರ ಸೊತ್ತು-ವಿತ್ತಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

---

1. ಖುರೈಝಾ ಗೋತ್ರದ ವಿಷಯ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವರಣೆ ಮುಂದೆ ಬ
2. ಬದಾಇಉಸ್ಸನಾಇಅ್, ಭಾಗ-7, ಪು. 111.

ಯಕನ ಪಾಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪಾಲಿಗೆ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರನ್ನು ಲಾಮರಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಅಬೂ ಉಬೈದಾರಿಗೆ(ರ) ಈ ತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರು,

فاذا اخذت منهم الجزية فلا شيئ لك عليهم ولا سبيل ۳ -

"ನೀವು ಅವರಿಂದ ಜಿಝಿಯಾ ಪಡಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಅವರ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ತವೆಗಳಾಗಲೀ ಅವರ ಪ್ರಾಣವಾಗಲೀ ನಿಮಗೆ[3] ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲ."

2. ಅವರು ದಿಮ್ಮಿಗಳೆಂದಾದ ಬಳಿಕ ಅವರ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಅವರಿಗೇ ರುತ್ತವೆ. ಅವರ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಅದರ ಒಡೆತನ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಳ್ಳುವುದು. ತಮ್ಮ ತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ, ವಹಿವಾಟು, ಪರಭಾರೆ, ಉಡುಗೊರೆ, ಅಡಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪೂರ್ಣ ಕ್ಕು ಅವರಿಗಿರುವುದು.[4] ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಿರಲಾರದು.

3. ಜಿಝಿಯಾ(ರಕ್ಷಣಾ ಕರ)ದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗನುಸಾರ ರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದು. ಧನಿಕರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪಡೆಯಲಾಗುವುದು. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಮೆ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದು. ಬಡವರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದು. ಯಾವುದೇ ಾಯ ಮೂಲ ಇಲ್ಲದವರಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವವರಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಡೆಯಲಾಗದು. ಅವರಿಗದು ಪೂರ್ಣ ಮನ್ನಾ ಆಗಿದೆ. ಜಿಝಿಯಾಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ೊತ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸುವಾಗ ಅವರ ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಹ. ಉಮರ್(ರ) ಧನಿಕರ ಮೇಲೆ ಮಾಸಿಕ ಒಂದು ಪಾಯಿ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಮೇಲೆ ಮಾಸಿಕ 50ಪೈಸೆ ಮತ್ತು ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಮಾಸಿಕ ಪೈಸೆ ಜಿಝಿಯಾ ವಿಧಿಸಿದ್ದರು.[5]

4. ಯೋಧರಾಗುವ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಜಿಝಿಯಾ ವಿಧಿಸಬಹುದು. ೋಧರಾಗುವ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳು, ಮಹಿಳೆಯರು, ಹುಚ್ಚರು, ಅಂಧರು, ಂಗವಿಕಲರು, ಆರಾಧನಾಲಯಗಳ ಸೇವಕರು, ವೃದ್ಧರು, ಕಡುಬಡವರು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಯಂ ರೋಗಿಗಳು, ದಾಸ-ದಾಸಿಯರು ಮುಂತಾದವರು ಜಿಝಿಯಾ ಪಾವತಿಯಿಂದ ರತಾಗಿದ್ದಾರೆ.[6]

---

3. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪು. 82.

4. ಪತ್ಹುಲ್ ಕದೀರ್, ಭಾಗ: 4, ಪು 389.

5. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪು. 36.

6. ಬದಾಇಲ್ ಭಾಗ-7, ಪು 111-112, ಫತ್ಹುಲ್ ಕದೀರ್ ಭಾಗ-4, ಪು 372-73, ಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪು. 70.

ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳು

ಇನ್ನು ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸೋಣ. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ಎ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಾಗಲಿ, ಅಲ್ಲದಿರ ಶಾಂತಿ ಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ ಶರಣಾದವರಿರಲಿ. ಸೈನಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಶರಣಾದವರಿ

1. ದಿಮ್ಮಿಯ ಪ್ರಾಣದ ಬೆಲೆಯು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಪ್ರಾಣದಷ್ಟೇ ಆಗಿದೆ. ಒ ಮುಸ್ಲಿಮನು ದಿಮ್ಮಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಅವನಿಂದ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ಕೊಂದಂತೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಮುಸ್ಲಿಮನು ದಿಮ್ಮಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಂದ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವನಿಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ

انا احق من وفى بذمته "ಅವನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಜವಾಬ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲಿದೆ."[1]

ಹ. ಉಮರ್‌ರವರ(ರ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಕರ್ ಬಿನ್ ವಾಇಲ್ ಗೋತ್ರದ ಒಬ್ಬ ವ ಹೈರಾದ ಓರ್ವ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕೊಂದನು. ಆಗ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಕೊಲೆಗಾರನ ಕೊಲೆಯಾದವನ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಅವನನ್ನು ಕೊಲೆಯಾದ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ವಧಿಸಿದರು.[2]

ಹ. ಅಲೀಯವರ(ರ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ಓರ್ವ ದಿಮ್ಮಿ ಕೊಲೆಯ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಪ್ರವಾದಿ ಪ್ರತೀಕಾರದ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದರು. ಕೊಲೆಯಾದವನ ಸೋದರನು ಬಂದು ನಾನು ಕೊಲೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಹ. ಅಲೀಯವರಿಗೆ(ರ) ಅದರಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಪ್ರಾಯಶಃ ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆದರಿಸಬಹುದ ಆತ ಹೇಳಿದ, "ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಕೊಲೆಯಿಂದ ನ ಸೋದರ ಮರಳಿ ಬರಲಾರನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ." ಆಗ ಹ. ಅಲೀ ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಯಾರು ನ ದಿಮ್ಮಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ರಕ್ತ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಹಾರ ನ ಪರಿಹಾರದಂತೆ ಆಗಿದೆ.[3] ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೇಳಿದ

---

1. ಇನಾಯ ಶರಹು ಹಿದಾಯ ಭಾಗ-8 ಪು. 256-ದಾರುಕುತ್ನೀಯವರು ಇದೇ ಹದೀಸ ಇಬ್ನು ಉಮರ್(ರ) ಅವರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ "ನಾನು ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಿದೆ.

2. ಬುರ್ಹಾನ್ ಶರಹು ಮವಾಹಿಬುರ್ರಹ್ಮಾನ್, ಭಾಗ-3 ಪು 287.

3. ಬುರ್ಹಾನ್, ಭಾಗ- 2 ಪು: 287.

انما قبلوا عقد الذمة لتكون اموالهم كاموالنا ودماؤهم كد

ರು ದಿಮ್ಮಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಅವರ ಸೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತಿನಂತೆ
, ಅವರ ರಕ್ತ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದಂತೆ ಆಗಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆ." ಈ ಮಾತಿನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು
ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಲ್ಲದೆ ಕೊಂದು
ಯೂ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ಕೊಂದಾಗ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕು.[4]

2. ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ದಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.
ಾಧಗಳಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ದಿಮ್ಮಿಗೂ ನೀಡಲಾಗುವುದು.
ಯ ಸೊತ್ತನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮನು ಕದಿಯಲಿ ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮನ ಸೊತ್ತನ್ನು ದಿಮ್ಮಿ
ಾಲಿ. ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಕೈ ಕಡಿಯಲಾಗುವುದು. ದಿಮ್ಮಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್
ೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರವೆಸಗಿದರೆ ಅಥವಾ ಮುಸ್ಲಿಮನು ದಿಮ್ಮಿ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ
ಚಾರವೆಸಗಿದರೆ ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದು.[5]

3. ಸಿವಿಲ್ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೂ ದಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮಧ್ಯೆ ಪೂರ್ಣ
ನತೆಯಿದೆ. "ಅವರ ಸೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತಿನಂತೆ" ಎಂಬ ಹ. ಅಲೀಯವರ(ರ)
ಯ ಅರ್ಥ ಅವರ ಸೊತ್ತನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತಿನಂತೆಯೇ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಎಂದಾಗಿದೆ.
ಷಯದಲ್ಲಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ
ಮುಸ್ಲಿಮನು ಅವರ ಶರಾಬು ಅಥವಾ ಹಂದಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ
ಸಲಾಗುವುದು. ದುರ್ರುಲ್ ಮುಖ್ತಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: "ಅವನಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿದ ಶರಾಬು
ಹಂದಿಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮನು ಪಾವತಿಸಬೇಕು."[6]

4. ದಿಮ್ಮಿಗೆ ನಾಲಗೆ ಅಥವಾ ಕೈ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದು, ಅವನನ್ನು
ುವುದು, ಹೊಡೆಯುವುದು, ಬಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಅವನನ್ನು
ಸುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮನ ವಿರುದ್ಧ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ದಿಮ್ಮಿಗೂ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿವೆಯೆಂದು
ಲ್ ಮುಖ್ತಾರ್‌ನಲ್ಲಿದೆ.[7]

5. ದಿಮ್ಮಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಶಾಶ್ವತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ
ೊಂಡ ಬಳಿಕ ಆ ಹೊಣೆಯಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ತಾವು
ಸುವ ತನಕ ಮಾತ್ರ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವೆನಿಸಿದಾಗ

---

4. ದುರ್ರುಲ್ ಮುಖ್ತಾರ್, ಭಾಗ-3 ಪು: 273.
5. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪು: 108-109.
6. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್ ಭಾಗ-3, ಪು: 273.
7. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಭಾಗ-3, ಪು: 273-274.

ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬಹುದು.[8]

6. ದಿಮ್ಮಿ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದರೂ ಅವನು ದಿಮ್ಮಿ
ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರ ಮುಕ್ತವಾಗುವು
ಜಿಝಿಯಾ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಪ್ರವಾದಿಗೆ ನಿಂದನೆ ಎಸ
ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿದರೆ ಕೂಡಾ ಅವನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯಿ
ಸರಕಾರ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಎರಡು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಹೊಣೆಯಿ
ಸರಕಾರವು ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. 1) ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಹೊರಟು
ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರೆ ಮತ್ತು 2) ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಬಹಿರಂಗ
ಬಂಡಾಯವೆದ್ದು ಕ್ಷೋಭೆ-ಗಲಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದರೆ.[9]

7. ದಿಮ್ಮಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ (Personal L
ಪ್ರಕಾರ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂ
ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಯಾವ ವಿಷಯಗಳು ಅವರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಷಿದ್ಧವೋ ಅವುಗ
ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುವುದು. ಒಂದು ವಿಷಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಇಸ್ಲಾಮ
ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಚರಿಸ ಬಹ
ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಲಾಂಛನಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ
ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿ

ولا يمنعون من اظهار شيئ مما ذكرنا من بيع الخمر
والخنزير والصليب وضرب الناقوس فى قرية او موضع ليس
من امصار المسلمين ولو كان فيه عدد كثير اهل الاسلام
وانما يكره ذالك فى امصار المسلمين وهى التى يقام فيها
الجمع والاعياد والحدود....... واما اظهار فسق يعتقدون
حرمته كالزنا وسائر الفواحش التى حرام فى دينهم فانهم
يمنعون من ذالك سواء كانوا فى امصار المسلمين او فى
امصارهم-

---

8. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಭಾಗ-7, ಪು: 112.

9. ಬದಾಇಅ್, ಭಾಗ-7, ಪು.113 - ಫತ್ಹುಲ್ ಕದೀರ್, ಭಾಗ-4, ಪುಟ: 183-2

"ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಲಾಂಛನಕ್ಕೆ ಸೇರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಶರಾಬು ಮತ್ತು
ಂದಿಯನ್ನು ಮಾರುವುದರಿಂದ, ಶಿಲುಬೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಶಂಖ
ಊದುವುದರಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗದು. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು
ಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಇಸ್ಲಾಮಿೊ ಲಾಂಛನಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ರುವ ಪ್ರದೇಶ ಅರ್ಥಾತ್ ಜುಮಾ, ಈದ್ ನಮಾಝ್ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿೊ
ಂಡನಾಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನಪೇಕ್ಷಿತವೆನಿಸುತ್ತವೆ.... ಇನ್ನು
ವರು ಕೂಡಾ ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ಬಗೆಯುವಂತಹ ಕೆಡುಕುಗಳು. ಉದಾ: ವ್ಯಭಿಚಾರ ಹಾಗೂ
ವರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಷಿದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಶ್ಲೀಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವುದರಿಂದ
ವರನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುವುದು. ಅದು ಇಸ್ಲಾಮಿೊ ಲಾಂಛನದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಅಥವಾ
ವರದೇ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿ.[1]

ಇಸ್ಲಾಮಿೊ ಲಾಂಛನದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅವರನ್ನು ಕೇವಲ ಶಿಲುಬೆ ಮತ್ತು
ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಶಂಖ ಊದುತ್ತಾ
ೇಟೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವುದರಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ವಾಸ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು
ವರು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮಿೊ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ
ಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.[2]

8. ಇಸ್ಲಾಮಿೊ ಲಾಂಛನದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳು
ಈಗಾಗಲೇ ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅದು ಬಿದ್ದು
ೋದರೆ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗಿರುವುದು. ಆದರೆ
ಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆರಾಧನಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ ಇರಲಾರದು.

9. ಇಸ್ಲಾಮಿೊ ಲಾಂಛನ ಪ್ರದೇಶದ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ
ರಾಧನಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅನುಮತಿ ಇರುವುದು.

10. ಜಿಝಿಯಾ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವಾಗ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು
ಂಸಿಸುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸೌಜನ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರ
ಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿೊರಿದಂತಹ ಭಾರವನ್ನು
ವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜಿಝಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣ ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗಲೂ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಂಸೆ ಎಸಗುವುದು
ಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವರು, لا يكلفوا فوق طاقتهم

---

1. ಬದಾಇಲ್ ಭಾಗ-8, ಪುಟ: 113.

2. ಇದು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರ ಮಧ್ಯೆ ಘರ್ಷಣೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಾಗಿತ್ತು.
ದರೆ ಅನಂತರದ ಜನರು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಹೋದುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ.

ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಆರ್ಥಿಕ ಭಾರವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸದಿರಿ.[1]

ಜಿಝಿಯಾ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಅವರ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಏಲಂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಹ. ಅಲೀ(ರ) ಹೀಗೆ ಆದೇಶಿಸಿರುವರು:

لا تبيعن لهم في خراجهم حمارًا ولا بقرة ولا كسوة شيئًا ولا صنفًا

ಕಂದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಕತ್ತೆ, ದನ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ಮಾರಬಾರದು.[2] ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಂದಾಯ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಹ. ಅಲೀ(ರ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು-

"ಅವರ ಚಳಿ ಮತ್ತು ಸೆಖೆಯ ಬಟ್ಟೆ-ಬರೆಗಳು, ಅವರ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಕೃಷಿಗೆ ಬಳಸುವ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಮಾರಬಾರದು. ದಿರ್ಹಮ್ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಛಡಿಯೇಟು ಕೊಡಬಾರದು. ಯಾರನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬಾರದು. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಏಲಂ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಆಡಳಿತಗಾರರಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ ನಾವು ನಮ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ನನ್ನ ಆದೇಶವನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯುವನು. ನೀವು ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದ ಸುದ್ದಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸುವೆನು.[3]

ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಸಿರಿಯಾದ ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಹ. ಅಬೂ ಉಬೈದಾರವರಿಗೆ(ರ) ಬರೆದ ಫರಮಾನಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಜತೆ ಈ ಆದೇಶವೂ ಇತ್ತು,

وامنع المسلمين من ظلمهم والاضرار بهم واكل

اموالهم الا بحلها-

"ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯ ವೆಸಗುವುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅವರ ಸೊತ್ತು ಕಬಳಿಸುವುದರಿಂದ ತಡೆಯಬೇಕು."[4]

ಸಿರಿಯಾದ ಪ್ರವಾಸದ ವೇಳೆ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರು ಜಿಝಿಯಾ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಆಗ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಕೊಡಬೇಡಿರಿ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು

---

1. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್ ಪು. 8 ಮತ್ತು 82
2. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಯಾನ್ ಭಾಗ-4 ಪುಟ: 93
3. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್- ಪುಟ: 9
4. " " 84

ಕ್ಷಿಸುವನು" ಎಂದರು.[5]

ಹಿಶಾಮ್ ಬಿನ್ ಹಕಮ್ ಅವರ ಓರ್ವ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಹುಮಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತಿಯಿಂದ ಜಿಝಿಯಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ಜನರಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಶಿಕ್ಷೆ ಡುವನು."[6]

11. ಬಡವರೂ ದರಿದ್ರರೂ ಆದ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಝಿಯಾ ಮನ್ನಾ ಾಡಲಾಗುವುದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಸರಕಾರಿ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ವೇತನವನ್ನೂ ಶ್ಚಯಿಸಲಾಗುವುದು. ಹೈರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹ. ಖಾಲಿದ್‌ರವರು(ರ) ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಅಭಯ ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

وجعلت لهم ايما شيخ ضعف عن العمل او اصابته
آفة من الآفات اوكان غنيًا فافتقر وصار اهل دينه
يتصدقون عليه طرحت جزيته وعيل من بيت مال
المسلمين هو وعياله -

"ಅವರ ಪೈಕಿ ಮುದಿತನದಿಂದಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ದುಡಿಯಲು ಅಸಮರ್ಥನಾದರೆ, ರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ವಿಪತ್ತು ಎರಗಿದರೆ, ಮೊದಲು ಧನಿಕರಾಗಿದ್ದವರು ದರಿದ್ರರಾದರೆ ತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮದವರು ಅವರಿಗೆ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಅವರ ಝಿಯಾ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅವರಿಗೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೂ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಜಾನೆಯಿಂದ ವೆಚ್ಚ ನೀಡಲಾಗುವುದು."[7]

ಒಮ್ಮೆ ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಓರ್ವ ವೃದ್ಧ ದಿಮ್ಮಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಈ ತ ಕೃತ್ಯ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಆತ ಜಿಝಿಯಾ ವತಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಝಿಯಾ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತನಿಗೆ ವೇತನ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ೕಶಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು-

5. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್ ಪುಟ: 71
6. ಅಬೂದಾವೂದ್: ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್
7. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 85.

"ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಅವನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಅವನಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸುವುದೇ?"[1]

ಡಮಾಸ್ಕಸ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಅಸಹಾಯಕ ದಿಮ್ಮಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿದರು.[2]

12. ಒಬ್ಬ ದಿಮ್ಮಿ ಸತ್ತಾಗ ಅವನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಿಝಿಯಾ ಬಾಕಿಯಿದ್ದರೆ ಅ ಅವನ ವಾರಸು ಸೊತ್ತಿನಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗದು. ಅವನ ವಾರಸುದಾರರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹಾಕಲಾಗದು.[3]

13. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಂತೆ ದಿಮ್ಮಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಸರಕಿನ ಮೇ ಕರ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಬಂಡವಾಳವು 200 ದಿರ್ಹ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಅವರು 20 ಮಿಸ್ಕಾಲ್ ಚಿನ್ನದ ಒಡೆಯರಾಗಿರಬೇಕು.[4] ಹಿಂದಿನ ಕಾ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ದಿಮ್ಮಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ.5 ವ್ಯಾಪಾರ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ. 2.5 ವ್ಯಾಪಾರ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದರೆಂಬ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದು ಕುರ್‌ಆನ್ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ನ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅಂದಿನ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಅಂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಿಹಾದ್ ಮತ್ತು ಗಡಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಿರತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ವಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಸ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರ ವ ಕಂದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

14. ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸೈನಿಕ ಸೇವೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ದೇ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ರಕ್ಷಣೆಯ ಕರದ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಅವರಿಂದ ಜಿಝಿಯಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಸೈನಿಕ ಸೇವೆಯ ಹೊಣೆ ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮತವೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅವರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಜಿಝಿಯಾದ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಕ್ಕೂ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಮೂ ಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೋಮನರು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಎದುರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ದೆ ಸೇನೆಯನ್ನು ಜಮಾಯಿಸಿದರು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಸಿರಿಯಾದ ಎಲ್ಲ ಅಧೀನ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕಾದಂತಹ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಆಗ ಹ. ಉ

1. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 72.
2 ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪುಟ: 129.
3. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 70.
4. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 70.

ೈದಾ(ರ) ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು, "ನೀವು ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಝಿಯಾವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮರಳಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿರಿ, "ಇನ್ನು ನಾವು ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ 'ರಕ್ಷಣಾಕರ'ದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ್ಮಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಮರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ."[1] ಈ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಾ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶೇಖರವಾದ ಜಿಝಿಯಾ ಹಣವನ್ನು ಮರಳಿಸಿದರು.[2]

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿನ ಈ ಕೆಲವು ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಇಸ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಅಧೀನ ಾಂಗಗಳ ಜತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ ನ್ಯಾಯ-ಸಮಾನತೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯು ಗತ ಾಂಗಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ೇಲ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಕಾನೂನಲ್ಲ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಾಗೊಳಿಸಿದ ಒಂದು ಭವ್ಯ ಇತಿಹಾಸದ ಅಧಿಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತು ಸಹಾಬಿಗಳು ಹೇಗೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರೆಂಬುದು ಓದುಗರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಾಬಿಗಳ ಕಾಲದ ನಂತರ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸದಾ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದುಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ್ಯಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಅದರಿಂದ ತಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅದರಿಂದಾಗುವ ಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು. ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಘಟನೆಯಿದೆ- ೀದ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಮಲಿಕ್ ಉಮವಿ ಡಮಾಸ್ಕಸ್‌ನ ಯೋಹಾನನ ಇಗರ್ಜಿಯನ್ನು ಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಂದ ಕಸಿದು ಮಸೀದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದನು. ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಝೀಝ್(ರ) ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೇರಿದಾಗ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದೂರಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಸೀದಿಯ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ಕೆಡವಿ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ್ತರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಿದರು.[3]

ವಲೀದ್‌ಬಿನ್ ಯಝೀದ್ ರೋಮನ್ ಆಕ್ರಮಣದ ಭಯದಿಂದ ಸೈಪ್ರಸ್‌ನ ್ಮಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇಶಾಂತರಗೊಳಿಸಿ ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ್ಲಾಮೀ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಹಳ ಕೋಪಗೊಂಡರು.

---

1. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 111.

2. ಬಲಾದರಿಯವರು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವರು: ಮುಸ್ಲಿಮರು ಹುಮಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಿಝಿಯಾದ ಹಣ ಳಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. "ನಾವು ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯ-ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಯಾಗಿದ್ದೆವೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಿಯತೆಯು ನಮಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿದೆ. ್ಮ ನಾವು ಹರ್ಕುಲಿಸ್‌ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಿಡಲಾರೆವು. ಅವರು ್ಮನ್ನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸೋಲಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ. (ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪುಟ: 137)

3. ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪುಟ: 122.

ಅದನ್ನು ಅವರು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಯಝೀದ್ ಬಿನ್ ವಲೀ
ಆ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೈಪ್ರಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದ
ಇದು ನ್ಯಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು.

ಇಂತಹ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇಸ್ಲಾಮೀ ವಿದ್ವಾಂಸ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರಿಯರು ಸದಾ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂ ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವನೇ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ರಾಜ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನೆಸಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆ ಕೃತ್ಯ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಹೊಣೆಯಲ್ಲ.

ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಉಡುಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ

ಇಸ್ಲಾಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಕ್ಷೇಪಿಸ ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಅದುವೇ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಉಡುಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ. ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ನೇ ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ರೂಪ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ನಿಂದಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಡುಗೆಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಭಾ ಬೆಳೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಹ.ಅಬೂಬಕರ್ ಮತ್ತು ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಾದ ಕೆಲ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಶರ್ತ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಒಂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಡುಗೆ ತೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಂತಹ ವೇಷಭೂಷಣವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬಾರ ಎಂದಿತ್ತು. ಉದಾ: ಹೈರಾದ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ,

ولهم كل ما لبسوا من الزى الازى الحرب من غير ان
يتشبهوا بالمسلمين۔

"ಅವರು ತಮಗಿಷ್ಟಬಂದಂತಹ ಉಡುಗೆ ಧರಿಸಲು ಸ್ವತಂತ್ರರಿರುವರು. ಆದರೆ ಸೈನಿ ಉಡುಗೆ ಧರಿಸ ಬಾರದು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಂತಹ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅವರ ಅನುಕರಿಸಬಾರದು."[1]

ಅದೇ ರೀತಿ ಡಮಾಸ್ಕಸ್‌ನ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಮುಂದಿರಿಸಿದ ಶರ್ತಗಳು ರೀತಿ ಇವೆ:

---

1. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 85.

ولا نتشبه بهم في شيء من ملابسهم في قلنسوة
ولا عمامة ولا نعلين ولا فرق شعر-[2]

"ನಾವು ನಮ್ಮ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ, ಟೊಪ್ಪಿ, ಶಿರವಸ್ತ್ರ, ಪಾದರಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಬೈತಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಲಾರೆವು."[2]

ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹುದೇ ವಿಧಿಗಳು ಕಾಣಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹಣೆಗೆ ಬದಾಇಅ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ-

ان اهل الذمة يؤخذون باظهار علامات يعرفون
بها ولا يتركون يتشبهون بالمسلمين في لباسهم-[3]

'ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಗುರುತಿಸುವಂತಹ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವರು. ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಲು ಬಿಡಬಾರದು.'[3]

ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್‌ರವರು(ರ) ತಮ್ಮ ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಬಾರದು.[4]

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಧಿಗಳು ನಮ್ಮ ಇಮಾಮ್‌ಗಳಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಉದ್ದೇಶ ನಿಂದನೆ ಅಥವಾ ಅವಮಾನವಲ್ಲ. ಇದು ವಿಭಿನ್ನ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಲೀನವಾಗುವುದರಿಂದ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿತ್ತು.[5] ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಡೆಯುವಂತೆ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನೂ ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಅನುಕರಣೆಯಿಂದ ತಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ

---

2. ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್, ಭಾಗ: 4 ಪುಟ: 475.

3. ಬದಾಇಉಸ್ಸನಾಇಅ್, ಭಾಗ: 7 ಪುಟ: 113.

4. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 72 -73.

5. ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ ಅನಂತರ ಕಾಲದ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕೂಡಾ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ನಿಂದಿಸುವುದು ಎಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಕಾಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಇಂತಹ ವಿಷಯ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಹ. ಉಮರ್‌ರು(ರ) ಕೂಡಾ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನ ವಹಿದ್ದರು. ಅವರೆಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಅನುಕರಣೆಯಿಂದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೇಡುಗಳ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮ್‌ಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.[6] ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧೀನ ಜನಾಂಗಗಳ
ಈ ಪಿಡುಗು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಉಡುಗೆ ಮ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಿಂದನೀಯವೆಂದು ಭಾವಿಸ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರರೂಢ ಜನಾಂಗ
ಉಡುಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾ
ಇಂದಿಗೂ ಈ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಮನೋಭಾವವು ಲೋಕದ ಅಧೀನ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂ
ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯರು ಆಂಗ್ಲರ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ಬಹ
ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಪ್ರಗತಿ
ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದೆವು ಎಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಸ್ತುತಃ ಯಾವನೇ ಬ್ರಿಟಿಷ
ಭಾರತೀಯ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪ್ಪಟ ಆಂ
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಹೆಮ್ಮೆಗಾಗಿಯಲ್ಲ ಮೋಜು ಮ
ಅಣಕ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.[7] ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಈ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್
ವಿದ್ವಾಂಸರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ
ಅನುಕರಣೆಯಿಂದ ತಡೆದರು. ಇದು ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಅವರ ಜನಾಂಗೀ
ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು ಕೆಲವರ ದೃಷ್ಟಿಯ
ನಿಂದನೀಯವಾಗಿರ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ನಿಂದನೀಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೀ
ನಮ್ಮ ಆಂಗ್ಲ ಆಡಳಿತಗಾರರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕ
ಅಳವಡಿಸುವುದರಿಂದ ತಡೆದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಖುಷಿ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಜನಿವಾರ ಧರಿಸಬೇಕು. ಎರಡು ಬಾರದ ಮೆಟ್ಟು ಧರಿಸಬೇಕು. ಎತ್ತರ
ಟೊಪ್ಪಿಧರಿಸಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಧಿಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇ
ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ವಿಧಿಯೆಂದು ಜನರು ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಈ ಉಡುಗೆಯ
ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರು. ನಿಜವಾಗಿ ಇದರ ಉದ್ದೇ
ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ
ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವು ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅವರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಾ

---

6 ಅನುಕರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಉಡುಗೆಯ ಸಮ
ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವೆನು.

7. ಇದು ಆಂಗ್ಲರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬರೆದ ಮಾತು. ಆದರೆ ಆಂಗ್ಲರು
ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಭಾರತ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನವೆಂಬ ಎರಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶಗಳು ಇ
ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಆದರೂ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ದೀಕ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನ-ಮಸ್ತಿಷ್ಕಗಳ ಮೇಲೆ ಆದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಆಂಗ್ಲರ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯ
ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ ಯಾವುದೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾ
ಪಡುವ ಯಾವ ಅಂಶವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಕೊಂಡರು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಜೂಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿರಿಯನ್ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಡುಗೆಯನ್ನೇ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದರರ್ಥ ಎಲ್ಲ ಕಾಲ ಮತ್ತು ದೇಶದ ದಿಮ್ಮಿಗಳು ಜನಿವಾರ ಧರಿಸಬೇಕು, ಉದ್ದನೆಯ ಟೋಪಿ ಧರಿಸಬೇಕು, ಎರಡು ದ ಚಪ್ಪಲಿ ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಈ ನಿಯಮಗಳು ಕೇವಲ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತವಾಗಿದ್ದುವು. ಇಂದಿನ ಕರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಅನುಕರಣೆ ತಬಾರದೆಂಬ ತತ್ವದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಲವು ವಿಶೇಷ ಘಟನೆಗಳು

ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಿಸಿರುವ ನಿಯಮ-ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಿತಿ-ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ರೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು ನಾಲ್ವರು ಸತ್ಯಸಂಧ ಖಲೀಫರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನೆಗಳು ಈ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಕಾಣುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಿಲುಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಮೇಲೆ ಸಿರುವುದು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ನಿಜವಾದ ವಿಧಿಗಳಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಆ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ೋಧಾಭಾಸವಿದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮತ್ತು ಸಹಾಬಿಗಳ ಮಾದರಿಯು ಮಿೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿಯುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾದವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಉಚ್ಚಾಟನೆ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಥಮ ಘಟನೆ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಉಚ್ಚಾಟನೆಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಹೂದಿ ಗೋತ್ರವು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಯಸ್ರಿಬ್(ಮದೀನಾ)ದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ತ್‌ನ ನಂತರ ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬದ್ರ್ ದ್ಧದ ನಂತರ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವರನ್ನು ಮದೀನಾದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದರು. ಲಾಮ್‌ನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ನದೀರ್ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಸವೆಂಬ(ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ) ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ದಿವರ್ಯರು(ಸ) ದುರ್ಬಲರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಶಾಲಿಯಾದಾಗ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದು ಅವರನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದೇ ಅವರ ರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಘಟನೆಯ ಒಂದು ಸರಳ ರೂಪದ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಘಟನೆಯು ತದ್ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ಕಂಡು ತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ವಚನಭಂಗ ಮಾಡಿದವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ನದೀರ್

ಗೋತ್ರದವರೇ ಆಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯ
ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನ್ಯಾಯ ಖಂಡಿತ ಗೋಚರಿಸಲಾರದು.

ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮಕ್ಕಾದಿಂದ ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬ
ಯಹೂದಿಗಳ ಇತರ ಗೋತ್ರಗಳಂತೆ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದೊಂದಿಗೂ ಒಂದು ಒ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪರಸ್ಪರರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದ್ವೇಷದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ
ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದು ಅದರ ಮೂಲ ಶರ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಪರಸ್ಪರರ ಶತ್ರು
ನೆರವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಆ ಒಪ್ಪಂದ ತಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಫಿಝ್ ಇಬ್ನು ಹಜರ್
ಬರೆದಿರುವರು-

وادعهم على ان لا يحاربوه ولا يمالئوا عليه عدوّه-

ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ವಿ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಬಾರದು.[1]

ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ನಂತರ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ನ
ಗೋತ್ರದವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೈತ್ರಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ
ಆದರೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಶರ್ತಗಳಿಗೆ ತೀರಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರು ಕುರೈಶ್ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳೊ
ಒಳಸಂಚು ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಕುರಿತು ರಹಸ್ಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಮೂಸಾ ಬಿನ್ ಉಕ್ಬಾ ಅವರು ಮಗಾಝಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವರು:

كانت نضير قد دسوا الى قريش وحضوهم على قتال
رسول الله صلى الله عليه وسلم ودلوهم على العورة-

"ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದವರು ಕುರೈಶರೊಂದಿಗೆ ಒಳಸಂಚು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವ
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ವಿರದ್ಧ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಶೂನ್ಯ ಸೂಚನೆಗ
ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು."[2]

ಅವರು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಾಕು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕೊಲೆ
ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ತಾವು ಮೂ
ಸಂಗಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ನಾವು ಕೂಡಾ ಮೂವರು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇ
ಒಂದು ಮಧ್ಯದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವರು. ನೀವು ಅವ

1. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರಿ, ಭಾಗ- 7 ಪುಟ: 131
2. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರಿ, ಭಾಗ- 7 ಪುಟ: 233.

್ಮ ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸಿದರೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವೆವು. ಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಈ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ರಡುವುದರಲ್ಲಿರುವಾಗ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸೋದರನಿಗೆ ಚನೆ ನೀಡಿದರು. ಯಹೂದಿಗಳು ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಯವರನ್ನು(ಸ) ಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟಿರುವರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ೀಚನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟರು.[3]

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಆಮಿರ್ ಗೋತ್ರದ ಇಬ್ಬರು ್ತಿಗಳ ರಕ್ತ ಪರಿಹಾರದ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಒಂದರ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ೀಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಹ್ಯನೋಟಕ್ಕೆ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದಲೇ ವ್ಯವಹರಿಸಿದರು. ಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ತಮ್ಮ ನೆರವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಚು ಡಿದರು- "ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಾರ. ನಮ್ಮ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ವಣಿಗೆ ಏರಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸ ಬೇಕು." ಹಾಗೆಯೇ ರ್ಧರವಾಯಿತು. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಮ್ರ್ ಬಿನ್ ಹಜ್ಜಾಶ್ ಬಿನ್ ಕಅಬ್ ನೇಮಕಗೊಂಡನು. ರೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರು(ಸ) ಅಲ್ಲಿಂದ ಟ್ಟು ಹೋದರು.[4]

ಸಹನೆಯು ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದಿತ್ತು. ನಿರಂತರ ವಚನ ಭಂಗ, ಸಂಚುಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಂತರಂಗದ ್ರು ಯಾವುದಾದರೂ ಬಾಹ್ಯ ಆಕ್ರಮಣದ ವೇಳೆ ಮದೀನಾದ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ುಕಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರನ್ನು(ಸ) ಂದು ಬಿಡಬಹುದು ಎಂಬ ಶಂಕೆಯೂ ಇತ್ತು. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅವರಿಂದ ಬಹಳ ುಭೀತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಬಿಯ ಮರಣದ ವೇಳೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಧುಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ವಸೀಅತ್(ಉಯಿಲು) ಮಾಡಿದರು. "ನನ್ನ ಮರಣದ ಸುದ್ದಿ ಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ನೀಡಬಾರದು. ಅವರು(ಸ) ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಗವಹಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ ಯಾವನೇ ಯಹೂದಿ ಅವರನ್ನು ವಧಿಸಿ ಬಿಡಲೂ ಬಹುದು.[5] ತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ವಚನ ಪಾಲಿಸದ ಶತ್ರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಸೀನ ಭಾವ ಖಂಡಿತ ಂಜಸವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಬಗ್ಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿದರು. ರ ಮೇಲೆ ಹಠಾತ್ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಮುಸ್ಲಿಮರ ೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಂತಿಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಲಾಯಿತು.

---

3. ಅಬೂ 'ದಾವೂದ್; ಬಾಬ್ ಫೀ ಖಬ್ರುನ್ನದೀರ್ ಮತ್ತು ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರೀ ಭಾಗ-7 : 233.

4. ತಬರಿ ಭಾಗ-3 ಪುಟ: 37, ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್ ಪುಟ: 24.

5. ಅಸದುಲ್ ಗಾಬ, ಭಾಗ-3 ಪುಟ: 57 ತಲ್ಹಾ ಬಿನ್ ಬರಾಅ್ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ.

"ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ರೋಹ ವೆಸಗಿರುವಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಹತ್ತು ದಿನಗಳೊ ಮದೀನಾ ನಗರವನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುವುದು."

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಡುವೈರಿಯೂ ಮದೀನಾದ ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿ ಸರದಾರರೂ ಆದ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಬೈ ಯಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಸಂದ ಕಳುಹಿಸಿದರು, "ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲೇ ಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ನಾವಿದ್ದೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಅಂತಿಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು

انالانريم دارنا فاصنع ما بدالك۔

"ನಿಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ತೊರೆಯಲಾರೆವು."

ಇದರ ನಂತರ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯವ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಪ್ಪಂದದ ನಗ್ನ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ನಡೆದಾಗಲೂ ಎಷ್ಟರ ಮ ಮೃದುತ್ವ ತೋರ ಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ತೋರಿದ್ದರು. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಹೊರಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಮುಂಚೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯು ನದೀರ್ ಗೋತ್ರವನ್ನು ಕಂಗಾಲುಗೊಳಿಸಿತ್ತು. "ನೀವು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಣ ಭ ನೀಡಿರಿ." ನಾವು ಮದೀನಾ ಬಿಟ್ಟು ಸಿರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆವು. ನಮ್ಮ ಒಂಟೆಗಳ ಹೇರಬಹುದಾದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಯ್ಯುವೆವು. ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಬಿ ಹೋಗುವೆವು" ಎಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅವರೇ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಶರ್ತವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದೆ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದವರು ಇಸ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸಿರಿಯಾದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.[3]

ಯುದ್ಧದ ಘೋಷಣೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಅಧೀನಗೊಳಿಸಲು ಮ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವಾಗ ಅವರ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂ ಅವರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ-ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಲು ಬಿಡುವುದು ಕರುಣೆ ಮ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯತೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತ. ಕೇವಲ ಕೇಡನ್ನು ನೀಗಿಸ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿನಾಶ ಮತ್ತು ರಕ್ತಪಾತವನ್ನು ಬಯಸದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಹಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ಈ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರತಿಫಲವು ಬ ಕಹಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರವಾದಿಯವರು(

---

1. ತಬರಿ, ಭಾಗ-3 ಪು.38 ಫತ್ಹುಲ್ ಭಾಗ-7 ಪು.233, ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್ ಪು

2 ತಬರಿ, ಭಾಗ-3 ಪುಟ. 38.

ು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅವರು ಮದೀನಾದಿಂದ ಹೊರಟು ಇಡೀ ಅರಬ್
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ವಿರುದ್ಧ ಸಂಚು ಹೂಡಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ
ರ 24 ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರ ಬೃಹತ್ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮದೀನಾದ ಮೇಲೆ
ಮಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅಂದೇ ಅವರನ್ನು ಸದೆ ಬಡಿದಿದ್ದರೆ ಈ
ಗಾಳಿ ಖಂಡಿತ ಏಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶರಣಾದ ಶತ್ರುವಿನ ಮನವಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ
ವುದು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾಗಿತ್ತು.
ಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ಶತ್ರುತ್ವ ಭಾವನೆಯ ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಈ
ೀಡಿಗಳು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರರೆಂಬುದೂ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ
ರು ಪ್ರಾಣಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ೖರ್ಝ್ ಗೋತ್ರದ ಘಟನೆ

ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದವರ ಕೊಲೆಯು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.
ರೂ ಯಹೂದಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದವರಂತೆ ಮದೀನಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು.
ಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮದೀನಾಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.
ರ ಯಹೂದಿ ಗೋತ್ರಗಳ ಜತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿದ್ದ ಶರ್ತಗಳೇ ಇದರಲ್ಲೂ
ದ್ದವು. ತರುವಾಯ ನದೀರ್‌ಗೋತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಹ್ವಾನ
ದರು. ಹಳೆಯ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನವೀಕರಿಸಿದರು.[1] ಆದರೆ ಅವರು ಅಹ್‌ಝಾಬ್
ದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ)
ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಅವರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ವಯಸ್ಕ ಪುರುಷರನ್ನು
ಸಿದರು. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಸೊತ್ತು-
ಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸಿದರು. ಈ ಘಟನೆಯ ಕಾರಣ ಪ್ರವಾದಿಯವರ(ಸ) ಮೇಲೆ
ತ ವಿರೋಧಿಗಳು ವಚನಭಂಗ, ಕಠಿಣ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಯತೆಯ ತೀವ್ರ
ೀಪಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅದರ ವಿವರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ
ರ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ವಿರೋಧಿಗಳ ಆರೋಪಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದ ಜತೆ ಎರಡು ಸಲ ಒಪ್ಪಂದವೇರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ಮೇಲೆ
ಸ್ತಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು, ಎಲ್ಲ ಯಹೂದಿ ಗೋತ್ರಗಳ ಜತೆ ನಡೆದಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಂದ. ಇನ್ನೊಂದು, ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ
ಷ ಒಪ್ಪಂದ. ಈ ಎರಡು ಒಪ್ಪಂದಗಳ ನಂತರ ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರವು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ)
ತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ದ್ವೇಷದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ

1. ಅಬೂ ದಾವೂದ್, ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್ ವಲ್ ಫೈ ವಲ್ ಇಮಾರಃ- ನದೀರ್‌ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ.

ಭಾಗವಹಿಸದೆ ಇರುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಹ್‌ಝಾಬ್ ಯುದ್ಧದ ಪ
ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ ಪ್ರಚೋದನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅರಬ್ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ದೊ
ಗೋತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಇಸ್ಲಾಮನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮದೀನಾದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದು
ಕುರೈಝ ಗೋತ್ರದವರು ಹುಯ್ಯ್‌ಬಿನ್ ಅಖ್ತಬ್ ನದರಿಯ ಪ್ರಚೋದನೆಯಿಂದ ಬಹಿರಂಗ
ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದರು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು.* ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಅ
ಒಪ್ಪಂದ ಭಂಗದ ಸುದ್ದಿ ತಲುಪಿದಾಗ ಅವರು ಸಅದ್‌ಬಿನ್ ಮುಆದ್ ಮತ್ತು ಸಅ
ಬಿನ್ ಉಬಾದಃ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಬಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ವಚನ ಪಾಲಿಸುವ
ಉಪದೇಶಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪಂದದ ಪಾಲನೆ
ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಅವರು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದು ಯುದ್ಧದ
ಭಾಗವಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಮದೀನಾ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಮುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಒಂ
ಕುರೈಶ್, ಗತ್‌ಫಾನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಗೋತ್ರಗಳ ಸೇನೆಯಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕುರೈಝ ಗೋತ್
ಸೇನೆಯಿತ್ತು. ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯ ಏನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ತಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರ
ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸಿದ್ದರು. ಅದು ಕುರೈಝ ಗೋತ್ರದ
ಮುಂದಿತ್ತು. ಇವರು ಅದನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಯ-ಭೀ
ಒಳಪಡಿಸ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮದೀನ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೂರನೆಯ ಒಂದಂಶ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವರೊಂ
ಸಂಧಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್ ಈ ಕಳವಳದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ರಿ
ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ.

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝
(الاحزاب : ١٠)

"ಶತ್ರುಗಳು ಮೇಲಿಂದಲೂ ಕೆಳಗಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಬಂದಾ
ಭಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿಶ್ಚಲಗೊಂಡಾಗ, ಹೃದಯಗಳು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ನೀ
ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತರತರದ ಗುಮಾನಿಗಳನ್ನಿರಿಸಲು ತೊಡಗಿದಾಗ."

(33. ಅಲ್ ಅಹ್‌ಝಾಬ್: 1

---

*. ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್, ಭಾಗ-2, ಪುಟ: 67. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರೀ, ಭಾಗ-7 ಪುಟ: 280.

ಈ ಕುರ್‌ಆನ್ ವಚನವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಹ. ಹುದೈಫಾ(ರ) ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವರು:
ಆ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಕಳವಳದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೆಡೆ ಅಬೂ ಸುಫ್ಯಾನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಾತಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೇಲಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದವರು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷತೆಯೂ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು.[1]

ಈ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕಾರಿ ವಚನಭಂಗದ ಬಳಿಕ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರುವುದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಹ್‌ಝಾಬ್ ಯುದ್ಧ ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗ; ಬಾಹ್ಯ ಆಕ್ರಮಣದ ಭೀತಿ ಹೊರಟು ಹೋದಾಗ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದವರನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದರು. 15 ಅಥವಾ 25 ದಿನಗಳ ತನಕ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸೇನೆಯು ಅವರ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ವಿಧಿಯ ಈ ಸಂದೇಶವು ಸರಿಯುವಂತಹುದಲ್ಲವೆಂದು ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದರು, ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಮುಆದ್ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೂ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವೆವು.[2] ಕೆಲವು ವರದಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಮುಆದ್(ರ) ಅವರು ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದ ಮಿತ್ರರಾದುದರಿಂದ ಪ್ರವಾದಿ(ಸ) ಅವರನ್ನು ಪಂಚರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಅವರು ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಸಮಂಜಸ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವರು ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.[3] ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಹ. ಸಅದ್(ರ) ಅವರನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಪಂಚನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರ ತೀರ್ಮಾನ ಪ್ರಕಾರ ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದ ವಯಸ್ಕ ಪುರುಷರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು, ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಸೊತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಇದೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರ ವಯಸ್ಕ ಪುರುಷರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತು.

ಇದರಿಂದ ವಚನ ಭಂಗದ ಆರೋಪವು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಚನಭಂಗ ಮಾಡಿರುವರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ಪ್ರತೀಕಾರ ಪಡೆಯಲಾಯಿತೆಂಬ ಆರೋಪ

---

1. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರೀ, ಭಾಗ-7 ಪುಟ: 281; ಇಬ್ನು ಕಸೀರ್ ಭಾಗ-8 ಪುಟ: 52.

2. ಕಿತಾಬುಲ್ ಜಿಹಾದ್; ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್ ಪುಟ: 29.

3. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹ. ಸಅದ್(ರ) ಅವರ ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದ ಮಧ್ಯೆ ಒಪ್ಪಂದವೇರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪುರಾತನ ಅರಬ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದ ಸಂಬಂಧವು ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಷ್ಟೇ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿತ್ತು.

ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಠೋರ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಯ ಕ್ರಮವೆಂ
ಘೋಷಿಸುವ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇ

1. ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರ ಮತ್ತು ಅವರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರದ
ವಚನ ಭಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಜತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಸಂದಿಗ್ಧ ಘಟ್ಟದ
ಅದನ್ನು ಅವರು ಮುರಿಯಲಾರರು ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಭರವಸೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

2. ಅವರ ಕೋಟೆಗಳು ಮದೀನಾದ ಪರಿಸರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುವು. ಇಷ್ಟು ಸ
ವಿದ್ರೋಹದ ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಇರಗೊಡುವುದು ಸದಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ
ಅವರು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ಶತ್ರುವನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮರ ನಿವಾಸ ಕೇಂದ್ರ
ಮೇಲೆ ಎರಗಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

3. ಅವರನ್ನು ಗಡೀಪಾರುಗೊಳಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿ
ಮುಂಚೆ ಅವರ ಸೋದರ ಗೋತ್ರವಾದ ನದೀರ್ ಗೋತ್ರವನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಗೊಳಿಸಿದ
ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಯುದ್ಧ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ
ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮದೀನಾದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದರು.

4. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವ
ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಾವಾಗಿ ವಿಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆಯ ಮೇ
ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅವರ ಪಂಚರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರ ಪರಂಪರಾಗತ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದ

5. ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಒಂದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ನಿಯಮವಿ
ಇಬ್ಬಣಗಳ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆದಾರ ಅಥವಾ ಪಂಚನಾಗಿ ನೇಮಿ
ನಂತರ ಅವನು ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಎರಡೂ ಬಣಗಳು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ
ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

6. ಸಅದ್ ಬಿನ್ ಮುಆದ್(ರ) ತೌರಾತ್‌ನ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ್ದ
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಯಾವನೇ ಯಹೂದಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

---

1. ನೀವು ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಮೊ
ಅದು ಯುದ್ಧ ವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ಶರಣಾಗಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ
ಒಪ್ಪಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೆರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಗುಲಾಮ
ಬೇಕು. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸದೆ, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೆ ಆಗ ನೀವು ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮು
ಹಾಕಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಶಪಡಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ
ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರನ್ನು ಕನಿಕರಿಸದೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಂಗಸರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ದನಗಳ
ಊರಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ನೀವು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಕಾಂಡ, 20: 10-

7. ಅವರ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ ಆಯುಧ ಎತ್ತ ಬಲ್ಲವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ
ಂದ ಮಾತ್ರ ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ವಿದ್ರೋಹದ ಭಯವಿತ್ತು. ಉಳಿದಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರು
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಬೇರಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಮರನ್ನು ಅವರ ಪೋಷಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಕುರೈಝ್ ಗೋತ್ರದೊಂದಿಗೆ
ಹರಿಸಿದ ರೀತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ
ಯಿಂದಲೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಬರ್‌ನ ಯಹೂದಿಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆ

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಾಲಾನಂತರ ಖಿಲಾಫತ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖೈಬರ್‌ನ ಯಹೂದಿಗಳ
ಚ್ಚಾಟನೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೀವ್ರ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ವಿರೋಧಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,
ದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಖೈಬರ್ ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಧ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ
ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಖಾಯಂ ಪ್ರಜೆಗಳಾದರು.
ರಿಂದ ಹ.ಉಮರ್‌ರವರಿಗೆ(ರ) ಅವರನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ.
ಮೂಲಕ ಅವರು ವಚನಭಂಗ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ದಿಮ್ಮಿಗಳ ಹಕ್ಕುಚ್ಯುತಿ
ದಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ಆಕ್ಷೇಪವು ಬಾಹ್ಯನೋಟಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
ಹಾಸವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಳು ಈ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ
ಗಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಖೈಬರ್ ಅನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು
ಹೂದಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಸಂಧಾನದ ಶರ್ತವೇನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವರು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು
ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ವಾಸ ಹೂಡುವರು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಯವರಿಗೆ(ಸ)
ಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವರು[1]. ಸಂಧಾನ ಆದ ಬಳಿಕ
ಮಿನಿನ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಖೈಬರ್ ನಿವಾಸಿಗಳು
ದಿವರ್ಯರಲ್ಲಿ(ಸ) ಹೀಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು:

"ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ
ಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಬೇಸಾಯ ಮತ್ತು ಖರ್ಜೂರ
ಟದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೇವೆ."

ಪ್ರವಾದಿಯವರು(ಸ) ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ

---

1. ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪುಟ: 29-38. ಇಬ್ನು ಹಿಶಾಮ್, ಪುಟ: 779. ಇಬ್ನು ಸಅದ್-
-2 ಪುಟ: 79-80.

ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಒಪ್ಪಂದದ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯ
ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ತನಕ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವೆನು.* ಇದರರ್ಥ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶಗಳ ಮೇರೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ ತನಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾವು
ಇರಗೊಡುವೆವು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯು ಅಸಮಂಜಸವಾದಾಗ ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ಶರ್ತದ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮಗಿರುವುದು. ಇಬ್ನು ಹಜರ್
ಈ ಮಾತನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ,

وان المراد بقوله ما اقركم الله ما قدر الله ان نترككم
فيها، فاذا شئنا اخرجناكم لتبين ان الله قدر اخراجكم-

"ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ತನಕ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವೆನು." ಎಂಬ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಮಾತಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಅಲ
ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಾವು ನಿಮ
ಇಲ್ಲಿ ಇರಗೊಡುವೆವು. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಉಚ್ಚಾಟಿಸ ಬಯಸಿದಾಗ ಉಚ್ಚಾಟಿಸು
ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಗಡೀಪಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಅವಧಿಯು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತ
ಸಾಬೀತಾಗುವುದು.[1]

ಅಬೂ ದಾವೂದ್ ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು

كان عامل خيبر على ان نخرجهم اذا شئنا-

"ನಾವು ಬಯಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವೆವು ಎಂಬ ಶರ್ತದೊ
ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿದ್ದರು.[2]

ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರ ಉಚ್ಚಾಟನೆಯು ವಚನಭ
ಕಾರಣವಾಗುವಂತಹ ಯಾವ ಒಪ್ಪಂದವೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೊ
ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆ ಉಚ್ಚಾಟನೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಅರ್ಧ ಇಳ

---

*. ಬುಖಾರಿ, ಕಿತಾಬುಶ್ಶುರೂತ್, ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪುಟ: 29.

1. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರೀ, ಭಾಗ-5 ಪುಟ: 207.

2. ಅಬೂ ದಾವೂದ್ - ಬಾಬ್ ಮಾ ಜಾಅ ಫೀ ಹುಕ್ಮೆಅರ್ದಿ ಖೈಬರ್.

ುವ ಶರ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ಅವರೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಯಾವ
ಾದಿಂದ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬ ವಿಷಯ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು
ುಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಂಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ
ಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ) ಒಂದು ಔತಣ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಊಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರಿಗೆ(ಸ)
ಹಾಕಿದರು. ಅನಂತರ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದಾಗ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಈ
ನಲ್ಲಿ ಇತರ ಯಹೂದಿಯರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಸಾಬೀತಾಯಿತು.[3]

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಸಹಲ್ ಬಿನ್ ಝೈದ್
ಅನ್ಸಾರಿಯವರನ್ನು ಕೊಂದು ಒಂದು ನದಿಯ ತಟಕ್ಕೆ ಎಸೆದರು.[4]

ಹ.ಉಮರ್‌ರವರ(ರ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದರು. ಹ.
ುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಅವರನ್ನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿ ಕೋಟೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ
ರು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಕೈ ತುಂಡಾಯಿತು.[5]

ಆರಂಭಿಕ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಎಸಗುತ್ತಿದ್ದರು.
ರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
ಯ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಎಸಗಲಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಇಡೀ ಯಹೂದಿ
ಂಗದ ದ್ವೇಷಭರಿತ ವರ್ತನೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹ.ಉಮರ್‌ರು(ರ) ಈ
ುವನ್ನು ಸಹಾಬಿಗಳ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುತ್ತಾ
ಹೇಳಿದರು-

ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان عامل يهود
خيبر على اموالهم وقال نقركم ما اقركم الله وان عبد الله
ابن عمر خرج الى ماله هناك فعدى عليه من الليل ففدعت
يداه ورجلاه وليس لنا هناك عدو غيرهم هم عدونا و
تهمتنا، وقد رأيت اجلاءهم۔

---

3. ಬುಖಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಘಟನೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ. ಖೈಬರ್ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ
ಕಿತಾಬು ತ್ತಿಬ್ಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿವರಣೆಯಿದೆ.
4. ಅಸದುಲ್ ಗಾಬ, ಭಾ-3 ಪುಟ: 179.
5. ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್, ಪುಟ: 31. ಇಬ್ನು ಹಿಶಾಮ್ ಪುಟ: 80.

"ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು ಖೈಬರ್‌ನ ಯಹೂದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸೊತ್ತಿನ ವ
ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು: "ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ವರೆಗೆ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವೆವು". ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉಮರ್(ರ) ಅಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಜಮೀ
ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅ
ಕೈ ಕಾಲು ಮುರಿಯಲಾಯಿತು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಯಾರೂ ಶತ್ರುಗಳ
ಅವರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆಯೇ ಸಂಶಯ
ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಗಡೀ ಪಾರು ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು."[1]

ಹ.ಉಮರ್‌ರವರ(ರ) ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಇಡೀ ಸಭೆಯು ಅಂಗೀಕರಿ
ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅವರ ಸೊತ್ತು ಮತ್ತು ಜಮೀನುಗ
ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋ
ಸೊತ್ತಿನ ಪೂರ್ತಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒ
ಮತ್ತು ಜೀನುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಜೀನುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ಸರಕ
ವತಿಯಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು.[2]

ಕೆಲವು ಹದೀಸ್ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ)
لا يجتمع دينان في جزيرة العرب "ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಧರ್ಮಗಳು ಸೇರಬಾ
ಎಂಬ ಪ್ರವಾದಿ ವಚನವನ್ನು ಆಲಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಅದರ ಅಧಿಕೃತತೆಯ ಕುರಿತು ಸಂಶೋ
ನಡೆಸಿದರು. ಅದು ಸರಿಯೆಂದು ಸಾಬೀತಾದಾಗ ಯಹೂದಿಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವ ನಿಧ
ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಬಲಾದರಿಯವರು ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಇಬ್ನು ಶಹಾಬ್ ಅವ
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಇಮಾಮ್ ಝುಹರಿಯವರು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಬಿನ್ ಉತ್ಬಾ ಅವ
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿ
ಅರೇಬಿಯಾದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಇಮಾ
ಝುಹರಿಯವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು. ಈ ಹದೀ
ಅಧಿಕೃತತೆಯು ಸಾಬೀತಾದಾಗ ಹ.ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಹೀಗೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ

من كان عنده من اهل الكتاب عهد فليأت به

انفذ له

"ಎರಡು ಗ್ರಂಥಗಳ (ತೌರಾತ್ ಮತ್ತು ಇಂಜೀಲ್) ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ ಯ
ಬಳಿಯಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಒಪ್ಪಂದ ವಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ತರಲಿ. ನಾನು ಅ

---

1. ಬುಖಾರಿ, ಕಿತಾಬುಶ್ಶುರೂತ್.
2. ಬುಖಾರಿ, ಕಿತಾಬುಶ್ಶುರೂತ್.

ರಿಗೊಳಿಸುವೆನು."[3]

ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ಉದ್ದೇಶವು ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರನ್ನು ಅರೇಬಿಯಾದಿಂದ ಹರಹಾಕಬೇಕೆಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಹ. ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಈ ರೀತಿಯ ಘೋಷಣೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಬುದು ವ್ಯಕ್ತ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಗಡೀಪಾರುಗೊಳಿಸುವ ಕ್ಷೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಪ್ಪಂದವಿರುವವರಿಂದ ತರ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ತರಿಸಿದರು. ಆ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹದೀಸ್‌ನ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಗಡೀಪಾರು ಾರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಧೋರಣೆಯ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಇತರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲೇ ಕು. ಅರೇಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಧರ್ಮಗಳು ಜತೆಗಿರುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲವೆಂಬ ರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿಮ್ಮಿ ಜನಾಂಗವನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಗಡೀಪಾರು ಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದು ಯಲು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಖೈಬರ್‌ನ ಯಹೂದಿಗಳ ನಿರಂತರ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳಿಂದ ಸತ್ತು ಹ.ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಅವರನ್ನು ಗಡೀಪಾರುಗೊಳಿಸುವ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿರಬೇಕು. (ಒಂದು ದಿಮ್ಮಿ ಜನಾಂಗದ ಜತೆ ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಿಕುಂಟಾಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಡುಕುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಹದೀಸ್‌ನ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ತಲುಪಿತ್ತು. ದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದ ಬಳಿಕ ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಹೊರಟಿರ ಬೇಕು. ಅನಂತರ ಹದೀಸ್ ವರದಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಒಲವಿಗನುಸಾರ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಘಟನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಡು ಭಿನ್ನವರದಿಗಳಂತೆ ವಿವರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿರಬೇಕು.

ಜ್ರಾನ್‌ನವರ ಉಚ್ಚಾಟನೆ

ಖಿಲಾಫತುರ್ರಾಶಿದದ (ಸತ್ಯಸಂಧ ಖಲೀಫರುಗಳ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದ) ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ವದ ಘಟನೆಯಿದೆ. ಅದು ಖೈಬರ್ ಘಟನೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ದುವೇ ನಜ್ರಾನ್‌ನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಉಚ್ಚಾಟನೆಯ ಘಟನೆ. ಖೈಬರ್‌ನ ಯಹೂದಿಗಳು ಇಸ್ಲಾಮೀ ನೆಯ ವಿಜಯದ ಬಳಿಕ ಅಧೀನಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲು ಗಡೀಪಾರಿನ ರ್ತದ ಮೇಲೆಯೇ ಸಂಧಾನ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಜ್ರಾನ್‌ನವರು ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಸ್ವಯಂ ೀರಣೆಯಿಂದ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಜಿಝಿಯಾ ಪಾವತಿಸಿ

3. ಫತ್ಹುಲ್ ಬಾರೀ ಭಾಗ-5 ಪುಟ: 207.

ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರೊಂದಿಗೆ(ಸ) ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದ ಬರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದ
ಅವರ ಉಚ್ಚಾಟನೆಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ವಿರೋಧಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಚನಭಂಗವೆಂದು ಸಾರು
ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಬೇಷರತ್ ಅಭಯ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಬಹಳ ಒತ್ತುಕೆ
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹ.ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಅವರ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಧರ್ಮ ಬಾಹಿ
ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷ
ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಈ ವಾದ ತಪ್ಪೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಜ್ರಾನ್‌ನವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈ
ಒಂದು ಶರ್ತದ ಮೇರೆಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕ
ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುವ ತನಕ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ
ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಭಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರು
ಬಲಾದರಿ ಮತ್ತು ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್‌ರವರು(ರ) ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಒಪ್ಪಂದ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಪದಗಳು ವರದಿಯಾಗಿವೆ-

لهم ما في هذه الصحيفة جوار الله وذمة محمد
النبي ابدا حتى يأتي امر الله، ما نصحوا او اصلحوا فيما عليهم[1]

"ಅವರಿಗೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಭಯ ಮ
ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರವರ(ಸ) ಶಾಶ್ವತ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶ ಬರುವ ತನಕ, ಅ
ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿರುವ ತನಕ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲಿರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಿ
ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವ ತನಕ."[1]

ಇದೇ ರೀತಿ ಹ.ಅಬೂಬಕರ್(ರ) ಖಿಲಾಫತ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನ
ಅವರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲೂ ಈ ಶರ್ತವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ

وعليهم النصح والاصلاح فيما عليهم من الحق[2]

"ಅವರು ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯಗ
ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸುತ್ತಿರಬೇಕು."[2]

ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಂರಕ್ಷ
ಹೊಣೆಯಿರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಪುರಾತನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಒಪ್ಪಂದವಿರು

1-2. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 41; ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್ ಪುಟ: 72.

ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಲೋಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರಕಾರವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುವಂತಹ ವಚನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಜ್ರಾನ್‌ನವರು ಈ ವಚನವನ್ನು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಒಪ್ಪಂದದ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಗೆ ಪೂರೈಸಿದ್ದಾರೆ? ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಉತ್ತರವೇನೆಂದರೆ ಅವರು ರೆ ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದರು ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಮಿ ರದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಸಿದರು. ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್ ಅವರು ೀತಿ ಬರೆದಿರುವರು.

اجلاهم لانه خافهم على المسلمين وقد كانوا اتخذوا الخيل والسلاح في بلادهم

"ಅವರು ಮುಸ್ಲಿಮರ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆ ಏಳುವ ಅಪಾಯವಿದ್ದುದರಿಂದ ಹ. ರ್‌ರವರು(ರ) ಅವರನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದರು."[1]

ಅರೇಬಿಯಾದ ಭೂಪಟದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ ನೋಡಿರಿ- ನಜ್ರಾನ್‌ನ ಯುದ್ಧ ಸಿದ್ಧತೆಯು ಎಂತಹ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡ ಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೆಡೆ ಅದರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇಸ್ಲಾಮಿ ಸರಕಾರದ ರಾಜಧಾನಿ ಹಿಜಾಝ್ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅವರ ಎದುರು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಆ ದಡದಲ್ಲಿ ಇಥಿಯೋಪಿಯಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಹಿಜಾಝ್‌ನ ಮೇಲೆ ಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದವರಾದ ಇಥಿಯೋಪಿಯನರನ್ನು ಅಬ್ರಹನ ರ್ಣ ಯೋಜನೆಯ ಪೂರ್ತೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ೆ ಭೀಕರ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಊಹಿಸ ಾಗಿದೆ.

ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್ ಮತ್ತು ಬಿಲಾದರಿಯವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದ ಗಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯಾ ಬಲವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗಿ 40 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿತ್ತು. ಹೇರಳ ತ್ತು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ ಯುದ್ಧವೂ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ವಿಭಿನ್ನ ಳು ಹ. ಉಮರ್‌ರವರ(ರ). ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪರಸ್ಪರರ ಬಗ್ಗೆ ದೂರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಒಂದು ವರ್ಗವು ಇತರ ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು.

---

1. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್, ಪುಟ: 42.

ಮೊದಮೊದಲು ಹ.ಉಮರ್(ರ) ಆ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಶ
ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ
ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭವೆಂದು
ಹ.ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಅವರ ಗಡೀಪಾರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು.[1]

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮೀ ಸರಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ
ಎದ್ದಂತಹ ಪುರಾವೆಗಳಿರುವ ಒಂದು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕೂಡಾ ಇಸ್ಲಾಮೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಡಿ
ಹೊರಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಅರೇಬಿಯಾದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಗಡೀಪಾರುಗೊಳಿಸಲಾಯಿ
ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಭಯ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರ
ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ವಂಚಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಅಭಯ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷ
ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಅಸೂಕ್ತ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರದೇಶವ
ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಜ್ರಾನ್‌ನಿಂದ ಅವರನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹಿಜಾರ್ಝ್
ಇಥಿಯೋಪಿಯದ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹಿಡಿ
ನೀಗಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡ
ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹ.ಉಮರ್‌ರವರು(ರ) ಅವರನ್ನು ಯ
ನಜ್ರಾನ್‌ನಿಂದ ಇರಾಕ್‌ನ ನಜ್ರಾನ್‌ಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿದರು. ಅವರ ಜಮೀನಿಗೆ
ಜಮೀನು ನೀಡಿದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಜಿಝ್ಯಾವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನ್ನಾ ಮಾ
ಯಮನ್‌ನಿಂದ ಇರಾಕ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯಾಣದ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿ
ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು
ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದರು. ಇಮಾಮ್ ಅಬೂ ಯೂಸುಫ್(ರ) ಆ ಆದೇ
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರದಿ ಮಾಡಿರುವರು. ಅದರ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳು ಹೀಗಿವೆ-

"ಸಿರಿಯಾ ಮತ್ತು ಇರಾಕ್‌ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಇವರು ಯಾರ ಬಳಿಗೆ ಹೋ
ಇವರಿಗೆ ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಜಮೀನನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು
ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದು ಅವರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಯಮನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ
ಜಮೀನಿಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ
ಅಥವಾ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸಲಾಗದು. ಯಾವನಾದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯವೆ
ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಏ
ಅವರು ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರುವ ಜನಾಂಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜಿಝ್ಯಾವನ್ನು 24
ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ."[2]

---

1. ಫುತೂಹುಲ್ ಬುಲ್ದಾನ್ ಪುಟ: 73; ಇಬ್ನು ಅಸೀರ್, ಭಾಗ-2 ಪುಟ: 112.
2. ಕಿತಾಬುಲ್ ಖಿರಾಜ್ ಪುಟ: 41.

ಆಕ್ಷೇಪಕರು ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಕೇವಲ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೆನಪಿಟ್ಟರು. ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಖತ್ತಾಬ್‌ರವರು(ರ) ನಜ್ರಾನ್‌ನವರ ಜತೆಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ುರಿದು ಅವರನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಿಕ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಲಿ. ಇಂದಿನ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗ ್ರಾನ್‌ನವರಂತಹ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ನಜ್ರಾನ್‌ನವರಂತಹುದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ನಾಗರಿಕ ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡ ಬಯಸುವುದಾದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ್ತಸೀತು?

ಆಧುನಿಕ ಯುದ್ಧ ನಿಯಮಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರ

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಯುದ್ಧದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಂಶಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವ ಅಂಶವನ್ನೂ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯುದ್ಧದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೂರ ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕಿತು. ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಿರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ುದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರ ಒಂದು ಬದಲಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಂತರ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿತು. ಇನ್ನು ಕಾಲದ ಪ್ರಗತಿ, ್ಸ್ಥಿತಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಚಿಂತನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜತೆ ಜತೆಗೇ ರರಲ್ಲೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಹೊಸ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಷ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಗತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ುದ್ಧ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗನುಸಾರ ಅವುಗಳಿಂದ ಆಂಶಿಕ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಾದಿವರ್ಯರು(ಸ) ಮತ್ತು ಸಹಾಬಿಗಳು(ರ) ಒಂದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ೀದರು. ಅದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ುದಾಗಿದೆ.

✤✤✤